

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน
(Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

คณะผู้วิจัย

อ.ดร.จันยพร สุนทรธรรม และคณะ
สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กันยายน ๒๕๖๒

สนับสนุนโดย สำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้วิจัย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ผู้ดำเนินงานโครงการ

คณะผู้วิจัย

สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ ดร.ธัญพร สุนทรธรรม

พ.ต.ต.ดร.ชวน์สทธิ์ เจนการ

อาจารย์ ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

ผศ.ร.ต.อ.ดร.จอมเดช ตริเมฆ

หัวหน้าโครงการ

นักวิจัย

นักวิจัย

นักวิจัย

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) เป็นการสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั่วประเทศ เป็นโครงการที่สำนักงานกิจการยุติธรรมได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีที่ไม่ได้มีการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งไม่สามารถรวบรวมได้จากสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้กำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้เหมาะสมตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากขึ้น

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ.2561 ในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นระหว่าง 1 มกราคม พ.ศ.2561 – 31 ธันวาคม พ.ศ.2561 จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั่วประเทศจำนวน 4,549 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลอาชญากรรมพื้นฐาน จำนวน 5 ประเภท ได้แก่

- 1) อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
- 2) อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- 3) อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ
- 4) อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิด
- 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่

การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ มีระยะเวลาดำเนินการตามโครงการทั้งสิ้น 270 วัน (ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2562 ถึง 7 ตุลาคม พ.ศ. 2562) โดยมีวิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนามาจาก “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2557” และ “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559” ซึ่งมีรายละเอียดการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นการสำรวจอาชญากรรมจากบุคคลผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นหัวหน้าครัวเรือน ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติทั้ง 10 หน่วยงานครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล, กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 โดยในการสำรวจจะเป็นการให้หัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้บอกเล่าประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกครัวเรือนที่มีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดที่ลงไปสำรวจข้อมูลเกินกว่า 6 เดือนทั้งที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี และมากกว่า 18 ปี

2. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 440 ตัวอย่าง ต่อเขตพื้นที่กองบัญชาการ โดยการเก็บข้อมูลรวมทั้งประเทศจะเท่ากับ 4,549 ตัวอย่าง

2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งชั้นภูมิออกเป็น 10 ภาค ตามการแบ่งเขตภาคของตำรวจ เพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.2 การสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกองบัญชาการ จะมีการสุ่มจากจังหวัดในเขตพื้นที่กองบัญชาการจำนวน 2 จังหวัด จังหวัดละ 440 ตัวอย่าง

2.3 การสุ่มตัวอย่างจากแต่ละจังหวัด จะมีการสุ่มซ้ำเพื่อให้ได้อำเภอตัวอย่าง 2 อำเภอ อำเภอละ 2 หน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยให้เป็นเขตเทศบาลนครหรือเทศบาลเมืองเป็นตัวแทนพื้นที่เมืองจำนวน 1 แห่ง และให้เขตเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแทนพื้นที่ชนบทจำนวน 1 แห่ง

2.4 การเลือกตัวอย่าง โดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ทางสถิติ การลงพื้นที่ใช้วิธีการสำรวจ (Grid Sampling) และการเลือกสุ่มพื้นที่ในระดับแขวง/ตำบลด้วยการทำหน่วย แจกนับ (Enumeration) จะกำหนดให้หมู่บ้านเป็นหน่วยแจกนับ โดยใช้เทคนิคการกำหนดพื้นที่เซลล์ย่อย (Grid) จากภาพถ่ายแผนที่ดาวเทียม แล้วทำการแบ่งพื้นที่ออกเป็นเซลล์ย่อยจากการสุ่ม (Random Sampling) ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับสุ่มตัวอย่างพื้นที่ โดยเฉพาะ เพื่อทำการสุ่มเซลล์ซึ่งจะเป็นตัวแทนหมู่บ้านที่จะเก็บข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างที่ทำการสำรวจจากการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4,549 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 10 พื้นที่ พบข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงและพื้นที่ที่สุ่มตัวอย่างและการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนตัวอย่าง	ตกเป็นเหยื่อ (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	103	462	34	18.48
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	112	481	36	19.57
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	126	450	23	12.50
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	131	454	6	3.26
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	111	452	10	5.43
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	102	442	5	2.72
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	107	443	17	9.24
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	98	453	32	17.39
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	97	442	4	2.17
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	104	470	17	9.24
รวมทั้งสิ้น		1,091	4,549	184	100.00

จากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 คน พบว่า พื้นที่ที่พบเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุดได้แก่ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 โอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคิดเป็นร้อยละ 19.57 รองลงมาได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล โอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคิดเป็นร้อยละ 18.48 และ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคิดเป็นร้อยละ 17.39

ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่อแบ่งตามประเภทอาชญากรรม

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (คน)		
		เคย (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)	รวมทั้งสิ้น (ร้อยละ)
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	17 (0.37)	4,532 (99.63)	4,549 (100.00)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	66 (1.45)	4,483 (98.55)	4,549 (100.00)
3	กระทำทางเพศ	2 (0.04)	4,547 (99.96)	4,549 (100.00)
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	87 (1.91)	4,462 (98.09)	4,549 (100.00)
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	18 (0.40)	4,531 (99.60)	4,549 (100.00)

จากข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 184 คน จากตัวอย่าง 4,549 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04 โดยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.91 รองลงมา คดีถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 1.45 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 0.37 คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ร้อยละ 0.40 และคดีกระทำทางเพศ ร้อยละ 0.04 ตามลำดับ โดยแยกเป็นกลุ่มความผิดต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่อแยกรายละเอียดตามกลุ่มประเภทอาชญากรรม

กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	โอกาสตกเป็นเหยื่อ ร้อยละ
คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	20	0.44%
ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-
ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	2	0.04%
ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	18	0.40%
กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
ถูกลักพาตัว	-	-
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	77	1.69%
ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	2	0.04%
ถูกวิ่งราวทรัพย์	-	-
ถูกล้วงกระเป๋า	1	0.02%
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	6	0.13%
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	21	0.46%
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	43	0.95%
ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่น ๆ	-	-

กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	โอกาสตกเป็นเหยื่อร้อยละ
ถูกรีดเอาทรัพย์สิน	1	0.02%
ถูกรรโชกทรัพย์สิน	-	-
ทำให้เสียทรัพย์สิน	-	-
ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	3	0.07%
คดีกระทำทางเพศ	2	0.04%
ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-
ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-
ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	0.04%
คดีถูกลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	121	2.66%
แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	15	0.33%
ถูกลอกลวงแชร์ลูกโซ่	4	0.09%
ถูกลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
ถูกลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	59	1.30%
ถูกลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	14	0.31%
ถูกลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ	29	0.64%
อาชญากรรมรูปแบบใหม่	24	0.53%
ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	4	0.09%
ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	17	0.37%
ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	3	0.07%

จากตารางรายละเอียดอาชญากรรมแยกรายประเภทข้างต้น กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย พบว่ามีการถูกทำร้ายหรือการพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 2 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.04 และ การถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า จำนวน 18 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.40

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า มีการถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย มากที่สุดจำนวน 43 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.95 รองลงมาคือ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโค กระบือหรือเครื่องมือการเกษตร จำนวน 21 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.46 และ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ จำนวน 6 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.13

กลุ่มคดีกระทำทางเพศ ไม่พบการถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา และไม่พบการถูกกระทำอนาจารหรือถูกลวนลามทางเพศจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจครั้งนี้ แต่พบการถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ จำนวน 2 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.04

คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า มีการถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้ายมากที่สุดจำนวน 59 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 1.30 รองลงมาคือ ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 29 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.64

กลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ พบว่า มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์มากที่สุด จำนวน 17 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละ 0.37 รองลงมาคือ ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 ครั้ง โอกาสตกเป็นเหยื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.09 และ ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 0.07 ตามลำดับ

ข้อค้นพบสำคัญ

จากข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ.2561 พบ ข้อค้นพบสำคัญที่น่าสนใจดังนี้

ประเด็นที่ 1: เพศมีความสัมพันธ์กับการก่อเหตุ กล่าวคือความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายมักเกิด กับเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เพศชายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมความผิด ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 64.71 เพศหญิงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 35.29 ในขณะที่ อาชญากรรมกลุ่มถูกหลอกลวงมักจะเกิดกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศชายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวเพียงร้อยละ 39.08 ในขณะที่เพศ หญิงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 60.92 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ในกลุ่มความผิดต่อชีวิตร่างกาย มักจะมีความเกี่ยวพันกับการใช้แอลกอฮอล์และการมีเม้าสุราด้วยโดยกลุ่มตัวอย่างเหยื่ออาชญากรรมที่พบ จากการสำรวจระบุว่าผู้ก่อเหตุถึงร้อยละ 60 มีอาการเม้าสุรา

ประเด็นที่ 2: ผลการสำรวจพบว่าความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่แล้วเป็นคดีลักทรัพย์ใน บ้านเรือนหรือที่พำนักอาศัยมากที่สุด ซึ่งจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างมากถึงร้อยละ 55.84 ของความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่พบทั้งหมด โดยกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่แล้วมักจะเกิดในช่วงเวลากลางวันมากกว่า ช่วงเวลากลางคืน โดยพบว่าเป็นกรณีเกิดเหตุกลางวันถึงร้อยละ 57.14 เกิดช่วงเวลากลางคืนเพียงร้อยละ 29.87 และไม่ทราบช่วงเวลาร้อยละ 12.97

ประเด็นที่ 3: การสำรวจความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ไม่พบคดีข่มขืนอนาจารในกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่ม ความผิดเกี่ยวกับเพศยังเป็นกลุ่มที่พบเหยื่ออาชญากรรมน้อยที่สุดในทั้ง 5 ประเภทอาชญากรรมที่ทำ การสำรวจ โดยพบเพียง 2 เหตุการณ์ เป็นกรณีถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ

ประเด็นที่ 4: พบการกระทำความผิดเรื่องถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนเพิ่ม สูงขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัด โดยเป็นกลุ่มคดีที่พบเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลในครั้งนี้นับ โอกาสตกเป็นเหยื่อถึงร้อยละ 1.91 อีกทั้งยังมีผู้เสียหายที่หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สินไปในอัตราที่สูงมากถึง 10 ราย หรือร้อยละ 8.26 ของผู้ประสบเหตุทั้งหมด

ประเด็นที่ 5: สำหรับความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกลงและแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไปมีโอกาสตกเป็นเหยื่อมากกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 55 ปี มักตกเป็นเป้าหมายของการหลอกลงถึง 32.18 ซึ่งมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มช่วงอายุอื่น

ประเด็นที่ 6: สำหรับความผิดในรูปแบบใหม่นั้น การสำรวจครั้งนี้พบอาชญากรรมใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การถูกรับสินบนจากเจ้าหน้าที่รัฐ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่ชอบ ทั้งนี้ในกรณีการถูกรับสินบนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เหยื่อได้มีการจ่ายเงินและสูญเสียทรัพย์สินให้กับเจ้าหน้าที่ทุกกรณี

ประเด็นที่ 7: จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจคิดเป็นร้อยละ 7.79 โดยกลุ่มความผิดที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุดคือกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ นั้นก็ประชาชนแทบไม่ได้ให้ความสนใจแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 4 ร้อยละของการแจ้งเหตุแบ่งตามประเภทอาชญากรรม

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	เหยื่ออาชญากรรม (คน)		
		แจ้ง (ร้อยละ)	ไม่แจ้ง (ร้อยละ)	รวมทั้งสิ้น (ร้อยละ)
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	1 (5.00)	19 (95.00)	20 (100.00)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	13 (16.88)	64 (83.13)	77 (100.00)
3	กระทำทางเพศ	0 (0.00)	2 (100.00)	2 (100.00)
4	ถูกลอกลง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	4 (3.31)	117 (96.69)	121 (100.00)
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	1 (4.17)	23 (95.83)	24 (100.00)
	รวม	19 (7.79)	225 (92.81)	244 (100.00)

ประเด็นที่ 8: ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมในภาคประชาชนพบว่าสถิติอาชญากรรมมีมากกว่าสถิติอาชญากรรมที่ได้รับจากการรายงานของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งคดีอาชญากรรมของตำรวจ

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีของตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	20	439.65	15,108	23.31
ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-	4,086	6.30
ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	2	43.96	10,895	16.80
ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	18	395.69	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-	116	0.18
ถูกลักพาตัว	-	-	11	0.016
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	77	1,692.68	35,216	54.33
ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	2	43.97	651	1.00
ถูกชิงรางวัลทรัพย์	-	-	959	1.48
ถูกล้วงกระเป๋า	1	21.98	ไม่ระบุ	-
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	6	131.90	2,680	4.13
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	21	461.64	800	1.23
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	43	945.26	2,406	3.71
ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่น ๆ	-	-	20,646	31.85
ถูกรีดเอาทรัพย์สิน	1	21.98	18	0.03
ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-	181	0.28
ทำให้เสียทรัพย์สิน	-	-	3,719	5.74
ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	3	65.95	3,156	4.87
คดีกระทำทางเพศ	2	43.97	3,105	4.79
ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-	2,197	3.39
ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-	908	1.40
ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	43.97	ไม่ระบุ	-
คดีถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	121	2,659.93	9,603	14.83
แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	15	329.74	ไม่ระบุ	-
ถูกลอกหลวงแซร์ลูกโซ่ (ฉ้อโกงแซร์หรือเช็ค)	4	87.93	41	0.06
ถูกลอกหลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-	ไม่ระบุ	-

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีของตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	59	1296.99	ไม่ระบุ	-
ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	14	307.76	ไม่ระบุ	-
ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ (ฉ้อโกง)	29	637.50	9,562	14.75
อาชญากรรมรูปแบบใหม่	24	527.59	19	0.03
ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	4	87.93	19	0.03
ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-	ไม่ระบุ	-
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	17	373.71	ไม่ระบุ	-
ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	3	65.95	ไม่ระบุ	-

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561 และข้อค้นพบสำคัญจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในครั้งนี้ พบข้อมูลทางอาชญากรรมที่สำคัญที่ควรนำไปพิจารณาในการกำหนดนโยบายอาชญากรรมดังนี้

1. นโยบายในการป้องกันอาชญากรรมและการคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มบุคคลที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมสูงซึ่งถูกค้นพบได้จากงานวิจัยครั้งนี้ อาทิเช่น ความผิดต่อชีวิตร่างกายซึ่งเพศชายมักจะเป็นผู้ประสบเหตุ ส่วนความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงมักจะเป็นเพศหญิงและผู้สูงอายุที่ประสบเหตุ นอกจากนี้ จากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี่ยังพบว่าการใช้แอลกอฮอล์และการเมาสุรามีความเกี่ยวพันกับการก่อเหตุอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มาตรการในการป้องกันเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายจึงควรให้ความสำคัญต่อมาตรการในการควบคุมแอลกอฮอล์และสถานที่จำหน่ายสุราด้วย
2. จากข้อค้นพบที่ว่าคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีโอกาสเกิดขึ้นในช่วงเวลากลางวันใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางคืน แนวนโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงควรเพิ่มมาตรการป้องกันอาชญากรรมสำหรับเวลากลางวันให้สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงอาชญากรรมที่ค้นพบจากการสำรวจครั้งนี้ ควบคู่ไปกับมาตรการที่ใช้กับช่วงเวลากลางคืน ซึ่งปัจจุบันเน้นการตั้งด่านและจุดตรวจค้นป้องกันอาชญากรรมในเวลากลางคืนอยู่แล้ว
3. พบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนใหญ่สูงขึ้นอย่างมาก ในขณะที่กระบวนการยุติธรรม นโยบายและมาตรการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดยังไม่มีจุดเน้นในการตอบสนองปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมจึงควรให้ความสนใจในการกำหนดมาตรการและหาวิธีการป้องกันอาชญากรรมในลักษณะดังกล่าวให้มากขึ้น

4. ผลสำรวจพบว่าประชาชนให้ความสำคัญต่อการแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยมากเพียงร้อยละ 7.79 โดยเหตุผลส่วนใหญ่เนื่องจากได้รับความเสียหายเพียงเล็กน้อยหรือไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม การที่ประชาชนไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำให้ไม่มีข้อมูลอาชญากรรมที่น่าเชื่อถือให้นำไปกำหนดนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นควรมีมาตรการกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการแจ้งเหตุแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนมากขึ้น

5. การสำรวจครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสถิติอาชญากรรมในปี 2561 ที่ได้จากการสำรวจแตกต่างจากรายงานสถิติอาชญากรรมของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจอาจไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (dark figures on crime) การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจึงช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพการอาชญากรรมที่แท้จริงได้ชัดเจนขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการสำรวจข้อมูลและใช้ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบกับสถิติอาชญากรรมของตำรวจในการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรมด้วย

ข้อจำกัดของงานวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

อย่างไรก็ดีในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้นี้ยังพบปัญหาและข้อจำกัดบางประการซึ่งควรมีพัฒนาปรับปรุงในการสำรวจครั้งต่อไป ดังนี้

1. โอกาสในการพบเหยื่ออาชญากรรมยังคงค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จึงอาจทำให้ไม่สามารถพบเหยื่ออาชญากรรมในความผิดบางประเภท และยังไม่สามารถเปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมในระดับภาคได้ จึงควรมีเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

2. การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมมีจำกัดเพียง 1100 ครัวเรือน และหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลแทนสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบเหตุ แม้ว่าวิธีการนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลอาชญากรรมที่กว้างขึ้นและยังครอบคลุมเหยื่อทุกช่วงอายุ แต่ก็อาจมีโอกาสจะเกิดการรายงานซ้ำ (multiple report) ก็เป็นไปได้แม้ว่าคณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการป้องกันไว้แล้วในขั้นตอนเก็บข้อมูล

3. ในการสำรวจเกี่ยวกับประเด็นละเอียดอ่อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศซึ่งผลสำรวจพบเหยื่ออาชญากรรมเพียงสองราย ซึ่งการสำรวจอาชญากรรมทางเพศอาจไม่เหมาะสมที่จะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face to Face) ซึ่งควรมีการปรับปรุงเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลหรือช่องทางการสื่อสารเฉพาะในประเด็นละเอียดอ่อน หรืออาจจำเป็นต้องมีโครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในกลุ่มอาชญากรรมประเภทนี้เป็นการเฉพาะ

4. ข้อจำกัดอีกประการคือโอกาสความเป็นไปได้ในการพบเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจในครั้งนี้เป็นร้อยละ 4.04 จากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง ซึ่งจากงบประมาณที่จำกัดจึงไม่สามารถเพิ่มกลุ่มตัวอย่างได้มากกว่านี้ ซึ่งอาจเกิดปัญหาในการตีความข้อมูลหลายประการ เช่น ไม่สามารถแยกรายงานสถานการณ์อาชญากรรมแยกเป็นรายพื้นที่ได้ จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่พบมีน้อยและขาดการกระจายตัวโดยเฉพาะในกลุ่มความผิดบางประเภทที่มีโอกาสพบเจอเหยื่อน้อย (เช่น กรณีฆ่าผู้อื่น ลักพาตัว) ประกอบกับเมื่อเปรียบเทียบเขตเมืองกับเขตชนบทซึ่งโอกาสที่เขตเมืองจะพบอาชญากรรมก็อาจสูงกว่าชนบทมากทำให้เมื่อเก็บข้อมูลทั่วประเทศแล้วก็ยังพบเหยื่ออาชญากรรมในจำนวนไม่มากนัก ในการสำรวจครั้งต่อไปอาจพิจารณาแยกการเก็บรายงานจำนวนอาชญากรรม (Frequencies) ออกจากการเก็บข้อมูลรายละเอียดอาชญากรรม (Incident Details) เป็นโครงการย่อยในการสำรวจอาชญากรรมแต่ละประเภทที่เป็นเป้าหมาย

ในพื้นที่อาชญากรรมหนาแน่นอาจจะทำให้ใช้งบประมาณในการดำเนินการน้อยลงแต่ได้ข้อมูลที่ชัดเจน
แม่นยำมากขึ้น

Executive Summary

The Crime Victimization Survey is a research project under the commission of the Office of Justice Affairs, the Ministry of Justice. The survey has been continuously conducted since 2007. The purpose of this project is to collect the crime and victim information from the sample of Thai population throughout the country. The survey collected information on both reported and unreported crime to the police to assess the dark figure on crime. In addition, the result of the survey has been used in comparison with the reported crime statistics from the police in order to gain more accurate information about crime situation in Thailand for the policy recommendations.

The Crime Victimization Survey of 2018 (B.E. 2561) collected crime that occurred between 1st January 2010 and 31st December 2018 from the nationally representative samples of 4,549 in the five main categories as follows.

1. Violence crime
2. Property crime
3. Sex crime
4. Fraud and Identity theft
5. Non-traditional crime

This research took 270 days (from 10th January 2019 to 7th October 2019). It was conducted by the College of Interdisciplinary Studies, Thammasat University. The research methodology and questionnaire that had been used, was developed from 'the review project and preparing collected data for crime victimization survey of 2014 (B.E. 2557)' and the Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2561). The following are more detail for collecting data;

1. **Sample Size:** the survey collected information from household representatives who are 18 years old or over and live in the selected areas more than 6 months. The representative sample in each household was interviewed on the frequencies, characteristics, and consequences of victimization of their members both under and over 18 years of age. In this survey, the national area would be divided into 10 provincial regions within the responsibility of ten police bureaus throughout Thailand as the Metropolitan Police Bureau and Provincial Police Region 1-9.

2. Probability Sampling: 440 samples were targeted in each police bureau area. In total, this survey can access to 4,549 sample with the following details;

- 2.1. Stratified Sampling: The survey households were randomly selected from a stratified multistage. The research team collected data from 10 police bureaus throughout the country in order to compare statistical data in each bureaus and with the recorded crime statistics of the Royal Thai Police.

- 2.2. Probability sampling from each bureau: the survey randomly selected two provinces from each police bureau region and collected 220 households for one province
- 2.3. Probability sampling from one province: the randomly selected two districts and two local governments. District represents urban people who live in the city while local government represents rural people
- 2.4. Grid Sampling: This survey used the Grid Sampling Method for unbiased selection of the household sample. From this method, each selected area was made georeferenced from satellite land map by grid sample computer software. After the area is pulled and made georeferenced, the computer does the work of unbiased and simple random of each grid cell in the land map for the selection of sample household which become the sample unit for data collector

Research Results

There are 4,549 Samples from 10 police bureaus around Thailand. The survey result can get access to 184 victims.

Table 1: Information on households and selected areas

Order	Bureaus	households	Sample	Victim (person)	Crime Victimization Percentage
1	Metropolitan Police Bureau	103	462	34	18.48
2	Provincial Police Region 1	112	481	36	19.57
3	Provincial Police Region 2	126	450	23	12.50
4	Provincial Police Region 3	131	454	6	3.26
5	Provincial Police Region 4	111	452	10	5.43
6	Provincial Police Region 5	102	442	5	2.72
7	Provincial Police Region 6	107	443	17	9.24
8	Provincial Police Region 7	98	453	32	17.39
9	Provincial Police Region 8	97	442	4	2.17
10	Provincial Police Region 9	104	470	17	9.24
Total		1,091	4,549	184	100.00

This research found that from 4,549 samples, Provincial Police Region 1 has the highest number of crime victimization that is 19.57 percent following by the Metropolitan Police and Provincial Police Region 7 which are 18.47 and 17.39 respectively.

Table 2: The Frequencies of Crime Victimization by Categories

Order	Type of crime	Victimization (person)		
		Yes	No	Total
1	Violence crime	17 (0.37)	4,532 (99.63)	4,549 (100.00)
2	Property crime	66 (1.45)	4,483 (98.55)	4,549 (100.00)
3	Sex crime	2 (0.04)	4,547 (99.96)	4,549 (100.00)
4	Fraud and Identity theft	87 (1.91)	4,462 (98.09)	4,549 (100.00)
5	Non-traditional crime	18 (0.40)	4,531 (99.60)	4,549 (100.00)

There are 184 victims from 4,549 samples to be victimized. The highest victimization is fraud and identity theft where the risk of victimization become 1.91%, then following by property crime that the victimization percentage is 1.45%. The third rank is violence crime which the victimization percentage is 0.37%. The least crime is found in the sex crime (0.04 %) and non-traditional crime (0.40%) respectively.

Table 3: The Frequencies of Crime Victimization by Crime Type

Type of Crime	Frequencies (case)	Victimization Percentage
Violence Crime	20	0.44%
Murder/attempted murder	-	-
Assault	2	0.04%
Violent threatening	18	0.40%
Confinement	-	-
Kidnapping	-	-
Property Crime	77	1.69%
Robbery	2	0.04%
Snatch Theft	-	-
Pickpocketing	1	0.02%
Vehicle Theft	6	0.13%
Theft of farm animal or agricultural equipment	21	0.46%

Type of Crime	Frequencies (case)	Victimization Percentage
Burglary	43	0.95%
Other theft	-	-
Blackmailing	1	0.02%
Extortion	-	-
Graffiti or causing property damage	-	-
Intruding	3	0.07%
Sex Crime	2	0.04%
Rape or attempted rape	-	-
Sexual assault	-	-
Sexual Harassment or Stalking	2	0.04%
Fraud or Identity theft	121	2.66%
Identity theft	15	0.33%
Ponzi Scheme	4	0.09%
Labour Fraud	-	-
Call Centre Fraud	59	1.30%
Fraud with Fake Document	14	0.31%
Other Fraud	29	0.64%
Non-traditional Crime	24	0.53%
Bribery	4	0.09%
Victim of Justice System (i.e. miscarriage)	-	-
Cyber Crime	17	0.37%
Treat of Discrimination	3	0.07%

For violence crime, the survey found 2 cases of assault and 18 cases of violent threatening which contribute to 0.04% and 0.40% of violence victimization respectively.

For property crime, most of crime, found in the survey, is burglary which its crime victimization opportunity is 0.95% (43 cases), following by Theft of farm animal or agricultural equipment at 0.46% of crime victimization opportunity (21 cases) and vehicle theft at 0.13% of crime victimization opportunity (21 cases)

For sex crime, no rape of sexual assault is found in the survey. There are only 2 case of sexual harassment or stalking.

For fraud or identity theft, most fraud cases happen by the fake call centre at 59 cases with 1.30% of crime victimization which is the highest rank from this survey, followed by other fraud at 29 cases with 0.64% of crime victimization

For non-traditional crime, the survey identify three types of non-traditional crime as cybercrime at 17 cases with 0.37% of crime victimization, bribery at 4 cases with 0.09% of crime victimization and discrimination at 3 cases with 0.07% of crime victimization.

Important Findings

The Crime Victimization Survey of 2018 (B.E.2561) reveal some interesting findings about crime and victim in Thailand. They are:

1. The survey found that Gender is relevant to the victimization. From this survey, male victims contribute to 64.71% of victim of violence crime, while female victim percentage is only 35.29%. For fraud and identity theft, there are more female victims at 60.92% while male victim percentage is only 39.08%. For violence crime, alcohol might be another important factors, the victims of violence crime from this survey point out that from 12 of 20 violence cases (60%) they found the offender were drunken.

2. Most property crime is 'burglary', at 55.84% of total property crime from this survey.

3. Property crime happens in the daytime rather than nighttime. Victims from this survey point out that property crime occur in the daytime at 57.41%, in the nighttime at 29.87% and unknown whether day or night at 12.97%.

4. No rape and sexual assault case is found from the survey. There are only 2 cases of sexual harassment or stalking, resulting the sex crime to be the least victimized.

5. There is a dramatic rise of fraud or identity theft and the category of crime has become the highest at 1.91% of crime victimization. In addition, 10 samples or 8.36% of detected victim from the survey lost their money from fraud which is considerably high in comparison to other crime.

6. The elder is at high risk of fraud and identity theft. The survey found 32.18% of total fraud and identity theft victim are 55 years of age or over, the highest group in comparison to other age group.

7. The victim who reports the crime to the police is very low, at only 7.79%. The most reported crime is found in property crime from the reported rate at 16.88%.

Table 4: Reported crime from the crime victimization survey

Order	Type of crime	Victimization (person)		
		Reported	Unreported	Total
1	Violence crime	1 (5.00)	19 (95.00)	20 (100.00)
2	Property crime	13 (16.88)	64 (83.13)	77 (100.00)
3	Sex crime	0 (0.00)	2 (100.00)	2 (100.00)
4	Fraud and Identity theft	4 (3.31)	117 (96.69)	121 (100.00)
5	Non-traditional crime	1 (4.17)	23 (95.83)	24 (100.00)
	Total	19 (7.79)	225 (92.81)	244 (100.00)

8. The crime from the crime victimization survey is much higher than the crime from reported statistics of the police in comparison to the same categories.

Table 5: Comparison between crime from the victimization survey and reported crime from the police

Type of Offence	Crime Victimization		Reported Crime	
	crime	Crime Rate Per 100,000	crime	Crime Rate Per 100,000
Violence Crime	20	439.65	15,108	23.31
Murder/attempted murder	-	-	4,086	6.30
Assault	2	43.96	10,895	16.80
Violent threatening	18	395.69	unidentified	unidentified
Confinement	-	-	116	0.18
Kidnapping	-	-	11	0.016
Property Crime	77	1,692.68	35,216	54.33
Robbery	2	43.97	651	1.00
Snatch Theft	-	-	959	1.48
Pickpocketing	1	21.98	unidentified	unidentified
Vehicle Theft	6	131.90	2,680	4.13

Type of Offence	Crime Victimization		Reported Crime	
	crime	Crime Rate Per 100,000	crime	Crime Rate Per 100,000
Theft of farm animal or agricultural equipment	21	461.64	800	1.23
Burglary	43	945.26	2,406	3.71
Other theft	-	-	20,646	31.85
Blackmailing	1	21.98	18	0.03
Extortion	-	-	181	0.28
Graffiti or causing property damage	-	-	3,719	5.74
Intruding	3	65.95	3,156	4.87
Sex Crime	2	43.97	3,105	4.79
Rape or attempted rape	-	-	2,197	3.39
Sexual assault	-	-	908	1.40
Sexual Harassment or Stalking	2	43.97	unidentified	unidentified
Fraud or Identity theft	121	2,659.93	9,603	14.83
Identity theft	15	329.74	unidentified	unidentified
Ponzi Scheme	4	87.93	41	0.06
Labour Fraud	-	-	unidentified	unidentified
Call Centre Fraud	59	1296.99	unidentified	unidentified
Fraud with Fake Document	14	307.76	unidentified	unidentified
Other Fraud	29	637.50	9,562	14.75
Non-traditional Crime	24	527.59	19	0.03
Bribery	4	87.93	19	0.03
Victim of Justice System (i.e. miscarriage)	-	-	unidentified	unidentified
Cyber Crime	17	373.71	unidentified	unidentified
Treat of Discrimination	3	65.95	unidentified	unidentified

Policy Recommendations

The Crime Victimization Survey of 2018 (B.E. 2561) found a number of important findings which the crime prevention policy would be taken into consideration. They are:

1. In response to some crime types where the Crime Victimization Survey shows significance i.e. male victims in the violence crime or old female victims in fraud and identity theft, the crime policy maker should take more focus on such high risk victims. In addition,

the control measures of alcohol and alcohol vender would be come into the consideration for the violence prevention as most offenders are related to alcohol consumption and alcohol intoxication.

2. From this survey, property crime were found during the daytime more than nighttime but the current crime prevention practice of the Thai police have a higher concentration on the night action. It is recommended that the police would pay higher attention on the daytime action, especially in order to prevent property crime.

3. There is a very low rate of reported crime at only 7.79% from this survey. The reasons of victim for not reporting crime to the police is minor damage or low trust of police action and the criminal justice to their case. The justice agencies, especially the police, should make more access to the victim of crime as well as make them a higher trust in the agencies' response to crime.

4. The Crime Victimization Survey identified much higher rate of crime than the reported crime statistics from the police. The survey results are necessary to draw a clearer picture about the crime situation and get information on unreported crime. The survey should be consistently carried out in the future.

Recommendations for the future studies

However, the Crime Victimization Survey of 2018 (B.E. 2561) has faced a number of limitations. The budget deficit made the sample limit to only 4,549 samples. When considering to the probability to get access to victim. It is highly possible the survey could miss some types of crime from the survey and low rate of victim may lead to the problem of information interpretation, especially for the comparison statistics. These are the recommendations to improve the limitations for the future Crime Victimization Survey.

1. The survey need to increase the number of sample to cover the probability of victim missing.

2. There are some sensibility in getting contact with some types of victim, especially the sex crime victim. The methodology of face-to-face interview might not be suitable for the sensitive victim. In order to get more access to the sensitive victims like sex crime victim, a specific survey should be carried out with specially-trained data collector and specific methodology rather than a common victimization survey.

3. In order to extend the number of sample with sensible budget, the Crime Victimization Survey can be provided with a brief questionnaire through a cheaper methodology for example telephone interview survey. In addition, crime tends to be found in the city rather rural area. The random selection of household does inevitably have a lower rate of victim respondent than the selection of victim concentration area. The future survey

could separately collect information on frequencies of crime in one survey and collect information on victim characteristics and consequences from another survey with victim concentration approach.

สารบัญ

บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญ.....	16
1.1 หลักการและเหตุผล	16
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	17
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
1.4 วิธีการศึกษาและขอบเขตการศึกษา	18
1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	18
1.6 วิธีการดำเนินงาน.....	18
1.7 กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ	20
1.8 แผนการดำเนินงาน	21
1.9 กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน	22
1.10 นิยามศัพท์.....	23
บทที่ 2 การศึกษาทบทวนวรรณกรรม	25
2.1 ระบบการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม	25
2.2 การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมในต่างประเทศ	26
2.3 ความสำคัญและพัฒนาการการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในประเทศไทย.....	30
2.4 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs).....	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
3.2 แผนการสุ่มตัวอย่าง	45
3.3 การเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) กับสถิติอาชญากรรมของตำรวจ.....	53
3.5 การนำเสนอข้อมูล.....	53
บทที่ 4 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน	54
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	54
4.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง.....	57
4.3 เปรียบเทียบสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจกับข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน	120

4.4 เปรียบเทียบข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับการสำรวจครั้งก่อนหน้า (พ.ศ. 2559)	125
4.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและ ตัวชี้วัดของกระทรวงยุติธรรม	128
4.6 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์	137
บทที่ 5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	146
5.1 สรุปผลการศึกษาและข้อค้นพบสำคัญ	146
5.2 ปัญหาที่พบในการสำรวจและเก็บข้อมูล	148
5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	149
5.4 ข้อจำกัดของงานวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต	150
บรรณานุกรม	152
ภาคผนวก 1	157
ภาคผนวก 2	159
ภาคผนวก 3	175
ภาคผนวก 4	245
ภาคผนวก 5	249

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1: กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน	22
ตารางที่ 3.1: รายชื่อหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่	46
ตารางที่ 3.2: จำนวนตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่.....	48
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง	54
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห่าง พ.ศ. 2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป	55
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะสำคัญทางประชากร	56
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561.....	57
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561.....	58
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561.....	58
ตารางที่ 4.7 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	59
ตารางที่ 4.8 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	59
ตารางที่ 4.9 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีกระทำทางเพศ	60
ตารางที่ 4.10 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	60
ตารางที่ 4.11 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา กลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	61
ตารางที่ 4.12 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561 จำแนกตามกองบัญชาการตำรวจ.....	61
ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561.....	62
ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต	63

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย	63
ตารางที่ 4.16 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	63
ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	64
ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	64
ตารางที่ 4.19 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	64
ตารางที่ 4.20 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	65
ตารางที่ 4.21 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	65
ตารางที่ 4.22 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	66
ตารางที่ 4.23 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	66
ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	66
ตารางที่ 4.25 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	67
ตารางที่ 4.26 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	67
ตารางที่ 4.27 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	67
ตารางที่ 4.28 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	68

ตารางที่ 4.29 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	68
ตารางที่ 4.30 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ กลุ่ม คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	68
ตารางที่ 4.31 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อ ชีวิตร่างกาย	69
ตารางที่ 4.32 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่าง ที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	69
ตารางที่ 4.33 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	69
ตารางที่ 4.34 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่ คุกคามให้ เกรงกลัว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	70
ตารางที่ 4.35 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่ เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	70
ตารางที่ 4.36 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	70
ตารางที่ 4.37 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	70
ตารางที่ 4.38 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	71
ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จำแนกตามกองบัญชาการ.....	72
ตารางที่ 4.40 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	72
ตารางที่ 4.41 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์.....	73
ตารางที่ 4.42 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	73

ตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	73
ตารางที่ 4.44 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	74
ตารางที่ 4.45 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน.....	74
ตารางที่ 4.46 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	75
ตารางที่ 4.47 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	75
ตารางที่ 4.48 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำความผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อ ทรัพย์สิน (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	75
ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิด กลุ่มคดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน.....	76
ตารางที่ 4.50 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจาก ฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	76
ตารางที่ 4.51 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำ ผิดมาก่อน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	76
ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม	77
ตารางที่ 4.53 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน	77
ตารางที่ 4.54 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนมา (เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ ทรัพย์สินไป).....	78
ตารางที่ 4.55 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น.....	78
ตารางที่ 4.56 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	79
ตารางที่ 4.57 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการป้องกัน ภัย.....	79
ตารางที่ 4.58 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือ การระวางป้องกันภัย (เฉพาะที่ระบุว่ามีการวางระบบรักษาความปลอดภัยและตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	80

ตารางที่ 4.59 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินได้รับความเสียหาย / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	81
ตารางที่ 4.60 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น.....	82
ตารางที่ 4.61 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	82
ตารางที่ 4.62 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	83
ตารางที่ 4.63 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	84
ตารางที่ 4.64 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	84
ตารางที่ 4.65 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่ คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	85
ตารางที่ 4.66 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน.....	85
ตารางที่ 4.67 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	85
ตารางที่ 4.68 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	85
ตารางที่ 4.69 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	86
ตารางที่ 4.70 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	86
ตารางที่ 4.71 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศ จำแนกตามกองบัญชาการ.....	87
ตารางที่ 4.72 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	88

ตารางที่ 4.73 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	88
ตารางที่ 4.74 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	88
ตารางที่ 4.75 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ..	89
ตารางที่ 4.76 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	89
ตารางที่ 4.77 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	89
ตารางที่ 4.78 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	89
ตารางที่ 4.79 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	90
ตารางที่ 4.80 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	90
ตารางที่ 4.81 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	90
ตารางที่ 4.82 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	91
ตารางที่ 4.83 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ..	91
ตารางที่ 4.84 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	91
ตารางที่ 4.85 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความสูญเสียที่เกิดขึ้น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	92
ตารางที่ 4.86 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ .	92
ตารางที่ 4.87 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่เกี่ยวกับการทราบตัวผู้กระทำความผิดในขณะที่เกิดเหตุ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	92
ตารางที่ 4.88 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่หลังเกิดเหตุฝ่ายผู้กระทำความผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	93

ตารางที่ 4.89 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ามีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	93
ตารางที่ 4.90 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำความผิด คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	93
ตารางที่ 4.91 จำนวนและร้อยละของผู้กระทำความผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับการลงโทษตามกฎหมาย คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	93
ตารางที่ 4.92 จำนวนและร้อยละของเหตุการณ์ที่มีการติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีและตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้วผู้เสียหายได้รับบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	94
ตารางที่ 4.93 จำนวนและร้อยละของเหตุที่เกิดขึ้นผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินงานจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ	94
ตารางที่ 4.94 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จำแนกตามกองบัญชาการ.....	95
ตารางที่ 4.95 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	95
ตารางที่ 4.96 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	96
ตารางที่ 4.97 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	96
ตารางที่ 4.98 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	96
ตารางที่ 4.99 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่องทางที่ผู้กระทำความผิดติดต่อกับผู้เสียหาย	97
ตารางที่ 4.100 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการกระทำความผิด.....	98
ตารางที่ 4.101 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	99
ตารางที่ 4.102 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	99

ตารางที่ 4.103 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม	100
ตารางที่ 4.104 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดี ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	100
ตารางที่ 4.105 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับ ผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	100
ตารางที่ 4.106 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุ.....	101
ตารางที่ 4.107 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบถึงการก่อเหตุในเรื่องนี้.....	102
ตารางที่ 4.108 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นคนร้ายได้ทรัพย์สินไป.....	102
ตารางที่ 4.109 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้เสียหาย.....	103
ตารางที่ 4.110 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการระวังป้องกันภัย หรือได้รับการ บริการป้องกันภัย.....	103
ตารางที่ 4.111 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการ ป้องกันภัย	104
ตารางที่ 4.112 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความเสียหายทรัพย์สิน / สูญเสียจากเหตุที่ เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	105
ตารางที่ 4.113 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	105
ตารางที่ 4.114 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะ ตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบ อ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	106
ตารางที่ 4.115 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำความผิดในขณะที่เกิดเหตุ กลุ่มคดีถูก หลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	107
ตารางที่ 4.116 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำความผิดมีการข่มขู่ คุกคาม ให้เกรงกลัว กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	107
ตารางที่ 4.117 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่ เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	107

ตารางที่ 4.118 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	107
ตารางที่ 4.119 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	108
ตารางที่ 4.120 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	108
ตารางที่ 4.121 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	108
ตารางที่ 4.122 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ จำแนกตามกองบัญชาการ.....	109
ตารางที่ 4.123 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	110
ตารางที่ 4.124 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่	110
ตารางที่ 4.125 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่	110
ตารางที่ 4.126 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	111
ตารางที่ 4.127 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	111
ตารางที่ 4.128 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	112
ตารางที่ 4.129 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้า กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	112
ตารางที่ 4.130 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	112

ตารางที่ 4.131 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	113
ตารางที่ 4.132 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่คิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเหตุใด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	113
ตารางที่ 4.133 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ากรณีที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	113
ตารางที่ 4.134 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการได้ทรัพย์สินคืนมา กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	114
ตารางที่ 4.135 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้ายหรืออันตรายต่อผู้เสียหาย กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	114
ตารางที่ 4.136 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ามีการใช้อินเตอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	114
ตารางที่ 4.137 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทรัพย์สินเสียหาย/สูญหาย กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	115
ตารางที่ 4.138 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	115
ตารางที่ 4.139 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	115
ตารางที่ 4.140 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	116
ตารางที่ 4.141 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	116
ตารางที่ 4.142 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	117
ตารางที่ 4.143 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	117
ตารางที่ 4.144 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	117

ตารางที่ 4.145 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	118
ตารางที่ 4.146 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด กลุ่มคดี ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่	118
ตารางที่ 4.147 จำนวนและร้อยละของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับการลงโทษตามกฎหมาย คดีความผิด เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	118
ตารางที่ 4.148 จำนวนและร้อยละของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและตกลงไกล่ เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้วผู้เสียหายได้ติดต่อหรือได้รับการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการ ยุติธรรม คดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่	119
ตารางที่ 4.149 จำนวนและร้อยละของเหตุที่เกิดขึ้นผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินงานจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ คดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	119
ตารางที่ 4.150 จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่พบจากการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและการแจ้ง เหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	120
ตารางที่ 4.151 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของ ตำรวจในกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย.....	121
ตารางที่ 4.152 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของ ตำรวจในกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	122
ตารางที่ 4.153 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของ ตำรวจในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับเพศ	123
ตารางที่ 4.154 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของ ตำรวจในกลุ่มความผิดถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	123
ตารางที่ 4.155 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของ ตำรวจในกลุ่มความผิดอาชญากรรมในรูปแบบใหม่	124
ตารางที่ 4.156 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2551 กับ พ.ศ.2555.....	125
ตารางที่ 4.157 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2559 กับ พ.ศ.2561.....	126
ตารางที่ 4.158 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม.....	130
ตารางที่ 4.159 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขึ้นก่อนการพิจารณาคดี	132
ตารางที่ 4.160 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขึ้นพิจารณาคดี.....	133

ตารางที่ 4.161 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมชั้นหลังพิจารณาคดี.....	133
ตารางที่ 4.162 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่.....	134
ตารางที่ 4.163 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียในคดีความ	134
ตารางที่ 4.164 จำนวนและร้อยละของการรับทราบสิทธิทางกฎหมาย หรือความรู้พื้นฐานในการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมเหล่านี้หรือไม่.....	135
ตารางที่ 4.165 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ให้เบอร์โทรศัพท์	138
ตารางที่ 4.166 จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์	139
ตารางที่ 4.167 จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์	140
ตารางที่ 4.168 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติมจำแนกตามเพศ.....	141
ตารางที่ 4.169 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำแนกตามกลุ่มคดีที่ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	141
ตารางที่ 4.170 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตก เป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	141
ตารางที่ 4.171 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตก เป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	142
ตารางที่ 4.172 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตก เป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีถูกละเมิด หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว.....	142
ตารางที่ 4.173 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตก เป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่.....	143
ตารางที่ 4.174 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่.....	143
ตารางที่ 4.175 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียในคดีความ	144
ตารางที่ 4.176 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียในคดีความ	144

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ.....	20
ภาพที่ 2.1: สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายและตัวชี้วัดที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ	34
ภาพที่ 3.1: การลงพื้นที่ใช้วิธีการสำรวจ GIRD SAMPLING ด้วยการทำหน่วยแจงนับ (ENUMERATION)..	47
ภาพที่ 3.2: ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ	47
ภาพที่ 4.1: คะแนนเฉลี่ยความเชื่อมั่นในขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	131

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันข้อมูลสถิติที่สามารถบ่งชี้ถึงสถานการณ์อาชญากรรมของประเทศไทย สามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูลการรับแจ้งเหตุของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเมื่อผู้ประสบเหตุมีการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่และคดีได้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่ในสภาพความเป็นจริงยังมีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมอีกจำนวนมากที่ไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ เนื่องจากสาเหตุที่ต่างกันไป อาทิ คิดว่าเป็นเรื่องยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับตัวผู้กระทำผิดได้ หรือเกิดความอับอายกลัวเสียชื่อเสียง เป็นต้น การได้มาซึ่งข้อมูลของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมนั้น จะทำให้ทราบถึงรายละเอียดลักษณะผู้กระทำผิด พฤติกรรมแห่งคดี ความเสียหาย และการตอบสนองต่ออาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะสะท้อนถึงสถานการณ์อาชญากรรมในมิติของเหยื่อ ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างมากในการนำมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหา ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้สามารถตอบรับกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นที่น่าสนใจในระดับสากล สามารถใช้เป็นข้อมูลของประเทศไทยรายงานข้อมูลแนวโน้มอาชญากรรม (UN-CTS) ของสหประชาชาติ และตอบตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๑๖ ด้วย

กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม เห็นความสำคัญของข้อมูลอาชญากรรมดังกล่าว จึงได้ริเริ่มโครงการนำร่องในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ดำเนินการสำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร และมีการขยายไปสู่ภูมิภาคที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการสำรวจทั่วประเทศ ซึ่งแต่ละครั้งของการสำรวจจะต้องมีการวางแผนการพัฒนาแบบสอบถาม การอบรมเจ้าหน้าที่ภาคสนาม ลงพื้นที่สำรวจข้อมูลจริง และวิเคราะห์ผลการสำรวจ โดยได้ดำเนินการร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติและนักวิชาการด้านอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในอาชญากรรม ๔ ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการถูกล่อลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล และครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ดำเนินการสำรวจร่วมกับสถาบันการศึกษา ซึ่งได้เพิ่มเติมข้อมูลให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องพื้นที่รับผิดชอบของส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเพิ่มการสำรวจอาชญากรรมรูปแบบใหม่ และทดลองใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของข้อมูล และการได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถอ้างอิงถึงการเกิดอาชญากรรมของประเทศไทยที่ใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันได้มากที่สุด สำนักงานกิจการยุติธรรม โดยสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระบวนการยุติธรรม จึงได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้น ซึ่งเป็นการนำเอาประสบการณ์จากการดำเนินการใน

ระยะเวลาที่ผ่านมาพร้อมกับองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ มาพัฒนาให้เกิดการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมที่มีคุณภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่แม่นยำและครอบคลุมสถานการณ์ในปัจจุบันของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อเก็บข้อมูลอาชญากรรมของประเทศไทยในประเด็น ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ผลและข้อค้นพบที่ได้จากการสำรวจ มีข้อมูลการวิเคราะห์อาชญากรรมในระดับพื้นที่ต่างๆ และมีข้อมูลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกับการรับแจ้งเหตุอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่

1.2.3 เพื่อนำเสนอข้อค้นพบสำคัญ และเผยแพร่ผลที่ได้จากการสำรวจ อันเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ผลผลิต ให้มีผลผลิตของโครงการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑) รายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนฉบับสมบูรณ์ ซึ่งเป็นการสรุปผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ ข้อค้นพบสำคัญ ประเด็นข้อจำกัด/ปัญหาข้อขัดข้องที่พบเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในระยะต่อไป

๒) ข้อมูลดิบจากการเก็บสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สำหรับใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) สำหรับผู้สนใจค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม

๓) บทความทางวิชาการ และบทสรุปผู้บริหารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับเผยแพร่ในระดับสากล

1.3.2 ผลลัพธ์

๑) ผู้บริหารงานยุติธรรมและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทราบถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบายยุติธรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๒) สามารถนำแนวคิดและสภาพปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวางกรอบการเก็บข้อมูลกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ และมีโอกาสหารือเพื่อแลกเปลี่ยนและนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนการพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลกระบวนการยุติธรรมของไทยในอนาคต

๓) ข้อมูลสถิติที่สามารถนำไปใช้รายงานในระดับสากล

1.4 วิธีการศึกษาและขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทบทวนงานเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสำรวจและเครื่องมือวัดซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อนำมาปรับปรุงในการสำรวจสถิติอาชญาภาคประชาชนในปีงบประมาณ 2562 ครั้งนี้ จากนั้นจึงใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการเก็บข้อมูลภาคสนาม คณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มที่เป็นระบบ (Systematic Sampling) เพื่อลดอคติและเพิ่มความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) โดยกำหนดจำนวนขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ 440 ตัวอย่างต่อกองบัญชาการซึ่งเมื่อรวมทั่วทั้งประเทศแล้วจำนวนตัวอย่างจะเท่ากับ 4,400 ตัวอย่าง

1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Three-stage Sampling ซึ่งมีกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 รวมเป็น 10 พื้นที่ เป็นชั้นภูมิ (Stratum) และมีจังหวัดเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง เลือกหน่วยระดับอำเภอเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง และครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีหัวหน้าครัวเรือนมีอายุ 18 ปี ขึ้นไปเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สาม โดยกำหนดให้สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปี ขึ้นไปเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล¹ โดยแบ่งจำนวนตัวอย่างออกเป็นพื้นที่ละ 440 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 4,400 ตัวอย่าง (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย)

1.6 วิธีการดำเนินงาน

1.6.1 หลังจากทำความเข้าใจประเด็นที่กำหนดให้ศึกษา คณะผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมของหน่วยงานในประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ประเทศไทย และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะเน้นวิเคราะห์ระบบของแต่ละประเทศข้างต้นว่ามีเนื้อหาสาระและกระบวนการจัดเก็บอย่างไร มีหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ตลอดจนวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล เพื่อนำมาปรับปรุงในการสำรวจครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทบทวนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อดูความสอดคล้องของเนื้อหาการสำรวจเก็บข้อมูลกับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องด้วย

1.6.2 จัดทำแบบสอบถามและออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลภายใต้การปรึกษาหารือกับสำนักงานกิจการยุติธรรม นำเสนอรายละเอียดพื้นที่และตำแหน่งการเก็บข้อมูลในภาคต่างๆ จัดเตรียมเอกสารคู่มือแนะนำวิธีการ

¹ ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คณะผู้วิจัยยังคงเก็บข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมที่อายุต่ำกว่า 18 ปี หากแต่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนที่อายุ 18 ปีขึ้นไปเพื่อเป็นการปกป้องเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางในการวิจัยตามคำแนะนำจากคณะอนุกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุด 2 สาขาสังคมศาสตร์

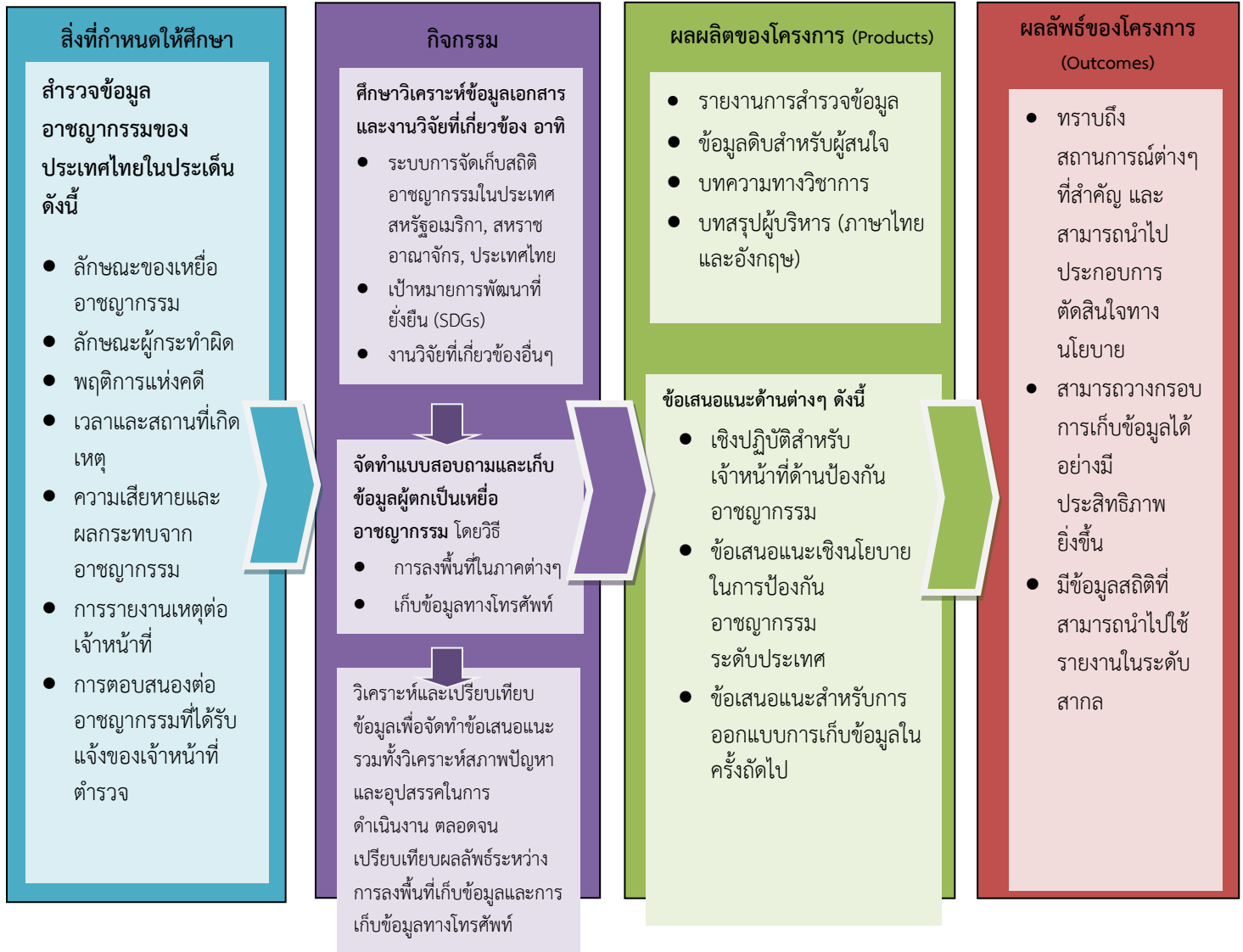
เก็บข้อมูลให้แก่ทีมงาน และอบรม/ซักซ้อมทำความเข้าใจแก่ทีมเก็บข้อมูลก่อนลงพื้นที่จริง ทั้งนี้ประเด็นคำถามจะครอบคลุมข้อมูลอาชญากรรม ดังนี้ ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลา และสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมการรายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.6.3 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลตามพื้นที่เป้าหมาย โดยประชากรในการสำรวจครอบคลุมทั้งครัวเรือนและบุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุอาชญากรรมใน 5 ประเภท (ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมประเภทหลอกลวง และอาชญากรรมอื่นๆ ที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน) จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 4,400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตามหลักสถิติเพื่อให้สะท้อนภาพรวมที่ใกล้เคียงความเป็นจริงของทั้งประเทศมากที่สุด

1.6.4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอภาพรวมทั้งประเทศและรายภาค วิเคราะห์เปรียบเทียบผลที่ได้กับสถิติการรับแจ้งเหตุอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเปรียบเทียบกับผลการสำรวจสถิติอาชญากรรมครั้งที่ผ่านมา

1.6.5 จัดทำรายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ์และจัดทำข้อเสนอแนะ พร้อมกับพัฒนาบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ในวารสารวิชาการ

1.7 กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

1.8 แผนการดำเนินงาน

การดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนได้กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของข้อกำหนดการดำเนินการในแต่ละระยะ โดยแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็นแต่ละส่วน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรม โดยจะเน้นวิเคราะห์ระบบของประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศไทย ว่ามีเนื้อหาสาระและกระบวนการจัดเก็บอย่างไร มีหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ตลอดจนวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาจัดทำเป็นแผนการดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 2 ส่งงานงวดแรก โดยจัดทำรายงานการจัดทำรายละเอียดโครงการ (Inception Report) เสนอผู้ว่าจ้างภายใน 15 วัน หลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาแบบสอบถามสำหรับการสำรวจปี 2561 โดยการปรับปรุง/เพิ่มเติมแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาในปีก่อนหน้า (2560) ให้ทันกับสถานการณ์และรูปแบบของอาชญากรรมในปัจจุบัน ในขั้นนี้จะมีการปรึกษารื้อกับสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นระยะๆ เพื่อขอความเห็นชอบ นอกจากนี้จะร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมเพื่อออกแบบวิธีเก็บข้อมูลและการสุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 4 ส่งงานงวด 2 โดยจัดทำเอกสารแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมกับเอกสารคู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล และนำเสนอรายละเอียดการเก็บข้อมูลที่มีการระบุพื้นที่และตำแหน่งที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างภายใน 80 วัน หลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

ขั้นตอนที่ 5 จัดเตรียมทีมเก็บข้อมูลและจัดอบรมก่อนลงพื้นที่จริง กำหนดมาตรฐานการเก็บข้อมูลและการบันทึกผลเข้าสู่ระบบกลาง กำหนดพื้นที่และระยะเวลาเป้าหมายของการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นจะให้แต่ละทีมลงเก็บข้อมูลด้วยวิธีลงพื้นที่และการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ประกอบกันเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ในประเด็นที่เป็นเป้าประสงค์ของโครงการ หากประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินการตามแผนงานที่เสนอไว้ได้คณะผู้วิจัยจะปรับแผนการดำเนินการและรายงานแก่สำนักงานกิจการยุติธรรมเพื่อขอความเห็นชอบ

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลตลอดจนเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างการลงพื้นที่เก็บข้อมูลและการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์

ขั้นตอนที่ 7 ส่งงานงวด 3 โดยจัดทำร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการเก็บข้อมูลและปัญหาข้อขัดข้องจากการเก็บข้อมูล ภายใน 240 วัน นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญา

ขั้นตอนที่ 8 นำผลลัพธ์ที่ได้มาทำการทบทวนและพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ด้านป้องกันอาชญากรรม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมระดับประเทศ และข้อเสนอแนะสำหรับการออกแบบการเก็บข้อมูลในครั้งถัดไป ในขั้นนี้จะมีการติดต่อหน่วยงานและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเพื่อเชิญเข้าประชุม/สัมมนาการนำเสนอผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนประจำปี 2561 และคณะผู้วิจัยจะประมวลแนวคิดที่ได้จากการประชุม/สัมมนาต่อไป

ขั้นตอนที่ 9 ส่งงานงวดสุดท้าย โดยมีการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์พร้อมบทสรุปผู้บริหารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทความสำหรับลงวารสารกระบวนกรยุติธรรม และ Infographic ประกอบการนำเสนอผลการสำรวจ ภายใน 270 วันหลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

1.9 กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1: กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน

กิจกรรม/ระยะเวลา	30 วัน	60 วัน	90 วัน	120 วัน	150 วัน	180 วัน	210 วัน	240 วัน	270 วัน
1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จัดทำ Inception Report									
2. ส่งงานงวดแรก 15 วันนับแต่ทำสัญญา									
3. พัฒนาแบบสอบถามสำหรับการสำรวจปี 2561 และออกแบบวิธีเก็บข้อมูลและการสุ่มตัวอย่าง									
3. ส่งงานงวดสอง 80 วันนับแต่ทำสัญญา									
4. จัดเตรียมทีมเก็บข้อมูล ขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคน ลงพื้นที่เก็บข้อมูล									
5. วิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลตลอดจนเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างการลงพื้นที่เก็บข้อมูลและการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์									

กิจกรรม/ระยะเวลา	30 วัน	60 วัน	90 วัน	120 วัน	150 วัน	180 วัน	210 วัน	240 วัน	270 วัน
6. ส่งงานงวดสาม 240 วันนับแต่ทำ สัญญา									
7. นำผลลัพธ์ที่ได้มาทำการทบทวน และพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะ รวมทั้ง จัดประชุม/สัมมนาเพื่อนำเสนอผล การสำรวจ									
8. ส่งงานงวดสี่ภายใน 270 วันนับ แต่ทำสัญญา (งานเสร็จสมบูรณ์)									

1.10 นิยามศัพท์

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ผิดกฎหมายอาญาซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินโดยผู้กระทำจะต้องรับโทษตามกฎหมาย

เหยื่ออาชญากรรม หมายถึง ผู้ประสบผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการกระทำที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาซึ่งจัดเก็บโดยมุ่งเน้นจัดเก็บข้อมูลจากมุมมองของเหยื่ออาชญากรรมซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลในมุมมองที่ต่างจากข้อมูลที่รายงานอย่างเป็นทางการ รวมทั้งข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงานให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ

การสำรวจสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Crime Record) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาซึ่งจัดเก็บโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี มุ่งเน้นจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด, ลักษณะของเหตุ และพฤติการณ์แห่งคดีเป็นหลัก

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อให้ชาติสมาชิกลดความยากจน, ลดอัตราการเสียชีวิตวัยเด็ก, เพิ่มอัตราการเข้าเรียนชั้นปฐมวัย, ต่อสู้กับโรคสำคัญ และตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อม ฯลฯ โดยเริ่มใน ค.ศ. 2000 ถึงปี ค.ศ. 2015

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อให้ชาติสมาชิกมุ่งพัฒนาประเทศเพื่อขจัดความยากจน, ความหิวโหย, ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน, เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม, ดูแลสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยเริ่มใน ค.ศ. 2015 ถึงปี ค.ศ. 2030

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) หมายถึง การรวบรวมและศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องสร้างความเข้าใจรายละเอียดของปัญหาจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาทางแก้ปัญหา, กำหนดนโยบาย, วางแผนโครงการ, ประเมินผล หรือวิจัยต่อยอด

การสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified One Stage Sampling) หมายถึง แผนการเลือกตัวอย่างจากประชากรที่มีการแบ่งออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) แล้วเลือกตัวแทนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิขึ้นมาตามขนาดตัวอย่างที่กำหนดเพื่อเป็นตัวอย่างในการสำรวจ

การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systemmatic Sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อของทุกหน่วยประชากรมาเรียงเป็นระบบตามบัญชีรายการชื่อ การสุ่มจะแบ่งประชากรออกเป็นช่วง ๆ ที่เท่ากันโดยอาจใช้ช่วงจากสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างและประชากร จากนั้นจึงสุ่มประชากรหน่วยแรกตามด้วยส่วนหน่วยต่อไป นับจากช่วงสัดส่วนที่คำนวณไว้

แผนที่อาชญากรรม (Crime map) หมายถึง กระบวนการหรือระบบการจัดการข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์มาทำการวิเคราะห์เชิงพื้นที่สำหรับการแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือมีปัญหาดังกล่าวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน

บทที่ 2

การศึกษาทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังจะครอบคลุมรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1 ระบบการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม
- 2 การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในต่างประเทศ
- 3 ความสำคัญและพัฒนาการระบบการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย
- 4 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs)
- 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ระบบการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม หรือการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม โดยทั่วไปมีการดำเนินการ 4 ระบบด้วยกัน คือ 1) ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (criminal justice database system) 2) การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report) 3) การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (national crime victimization survey) และ 4) การสำรวจอาชญากรรมด้วยการรายงานตนเอง (self-reported crime survey หรือ self-reported measures of crime) โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550)

- 1) **การจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (criminal justice database system)** โดยทั่วไปพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด เหยื่ออาชญากรรม วัน / เวลา / สถานที่เกิดเหตุ พฤติการณ์แห่งคดี ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่มีความน่าเชื่อถือได้และใกล้เคียงกับความเป็นจริงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด นอกจากนี้ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมแต่ละหน่วยงานต่างก็มีการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะคดีที่เข้าสู่กระบวนการซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานตนเองอีกฐานหนึ่ง
- 2) **การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report)** เป็นแหล่งข้อมูลอาชญากรรมแห่งชาติของรัฐที่นานาประเทศต่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล และ

เผยแพร่โดยหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายงานในรูปสถิติคดี จึงรู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า “รายงานสถิติคดีอาชญากรรม” สำหรับการคำนวณอัตราอาชญากรรมจะใช้สูตรเดียวกันทั้งหมด คือ คำนวณอัตราการเกิดอาชญากรรมอย่างเป็นทางการจากสัดส่วนอาชญากรรมต่อประชากร 100,000 คน

3) **การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (national crime victimization survey หรือ NCVS)** มีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงอาชญากรรมที่ไม่ได้ถูกรายงานหรือถูกบันทึกไว้โดยหน่วยงานราชการที่บังคับใช้กฎหมายในช่วงเวลาที่ผ่านมา แต่บางส่วนก็พบอาชญากรรมที่ได้รายงานต่อตำรวจแล้ว จึงทำให้มีข้อมูลที่ทับซ้อนกันบ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นการสำรวจพฤติกรรมการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อันจะช่วยลด “อาชญากรรมที่ไม่ได้รับรายงาน” (dark figure of crime) ซึ่งเป็นการกำจัดจุดอ่อนของการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมอย่างเป็นทางการลงอีกทางหนึ่ง

4) **การสำรวจการกระทำผิดด้วยการรายงานตนเอง (self-reported crime survey)** เป็นการสำรวจข้อมูลการกระทำผิดกฎหมายอาญาโดยผู้กระทำผิดเป็นผู้รายงาน อันเป็นการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง โดยใช้แบบสอบถามแบบไม่ลงชื่อ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งประชาชนทั่วไปต่างเพศ วัย สถานะ และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักโทษ จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับบันทึกของตำรวจ เพื่อให้ทราบถึงฐานข้อมูลที่ไม่ได้รายงานต่อไป อย่างไรก็ตาม วิธีการสำรวจแบบนี้มีข้อจำกัดในเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งจำเป็นต้องออกแบบแบบสอบถามให้มีการตรวจจับระดับการโกหก (lie scales) และตรวจสอบความเที่ยงตรงภายในประกอบกัน

2.2 การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมในต่างประเทศ

จากการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน หรือการสำรวจเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ และผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่น่าสนใจของต่างประเทศดังนี้

2.2.1 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาประกอบไปด้วย 2 ระบบหลัก คือ 1) การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา (Uniform Crime Reports: UCR) และ 2) การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

1) **การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ Uniform Crime Reports (UCR)** เริ่มแรกเกิดจากความร่วมมือระหว่างสมาคมหัวหน้าตำรวจนานาชาติ (International Association of Chiefs of Police: IACP) และคณะกรรมการการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ (Social Science Research Council: SSRC) ในช่วงปี ค.ศ. 1920 โดยเริ่มกำหนดรูปแบบและประเภทของสถิติอาชญากรรม

พื้นฐานขึ้นมา 7 ประเภท คือ (1) ฆาตกรรม โดยเจตนา (2) ฆาตกรรม โดยไม่เจตนา (3) ช่มชู้กระทำชำเรา (4) บุกรุก (5) ทำร้ายร่างกาย (6) ลักทรัพย์ (7) โจรกรรมรถ

ซึ่งการดำเนินการในช่วงแรกได้มีหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลางหรือ Federal Bureau Investigation (FBI) เข้ามาช่วยกำกับดูแลโดยจัดทำเป็นรายงานประจำเดือนโดยเผยแพร่ครั้งแรกในเดือนมกราคม ค.ศ. 1930 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 400 เมืองใน 43 รัฐ ทั่วสหรัฐอเมริกา ครอบคลุมกว่า 20 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้น จนกระทั่งต่อมาได้มีการตรากฎหมายสำหรับคุ้มครองการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดทำสถิติอาชญากรรมแห่งชาติขึ้นมาโดยเป็นเจ้าหน้าที่ของ FBI (Department of Justice, 2004)

ในปัจจุบันของ UCR นั้นประกอบไปด้วยการรวบรวมข้อมูลกว่า 18,000 หน่วยงาน และครอบคลุมกว่า ร้อยละ 93 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาใน 46 มลรัฐ ผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการยังคงเป็นหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลางหรือ Federal Bureau Investigation (FBI) และปัจจุบัน UCR มีการจัดกลุ่มหรือแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยจัดทำเป็นดัชนีอาชญากรรม คือ ส่วนที่ 1 อาชญากรรมรุนแรง (Part 1 Index Crimes) และ ส่วนที่ 2 อาชญากรรมไม่รุนแรง (Part 2 Index Crimes) (*Uniform Crime Report, 2011*)

สำหรับการรวบรวมสถิติอาชญากรรม มีวิธีการรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ในระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือรายงานอาชญากรรมที่ได้รับแจ้งมายังหน่วยงานกลาง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่ได้จากการแจ้งความโดยผู้เสียหายและหากการสืบสวนสอบสวนในคดีนั้นๆ ไม่มีความคืบหน้าหรือไม่มีการดำเนินการใดๆ ก็จะถูกตัดออกไปจากสารบบ ข้อมูลที่รายงานมาจึงเป็นข้อมูลที่ปรากฏตัวผู้กระทำผิดอย่างแท้จริง (Actual Offense Known) โดยใช้วิธีการ 3 วิธีในการแสดงข้อมูลด้านการประกอบอาชญากรรม ได้แก่ (1) จำนวนผู้ประกอบการอาชญากรรมที่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2) อัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละประเภทคดีในลักษณะเป็นอัตราร้อยละ เพื่อชี้ให้เห็นว่ามีการประกอบอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้นหรือลดลง และ (3) อัตราการเกิดอาชญากรรมต่อหนึ่งแสนคน โดยทำการคำนวณตามสูตรคือ จำนวนผู้ประกอบการหารด้วยจำนวนพลเมืองทั้งหมดคูณด้วย 100,000 (*Department of Justice, 2004*)

2) **การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS)** เริ่มทำการสำรวจครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1973 เนื่องจากสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาสถิติอาชญากรรมที่ใช้อยู่ นั้นไม่สามารถวัดจำนวนสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง กล่าวคือยังมีผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่ไม่ได้รายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ โดยการสำรวจดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความถูกต้อง และสร้างความน่าเชื่อถือของสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกามากยิ่งขึ้น โดยรัฐบาลในขณะนั้นได้มอบหมายให้องค์การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS) เป็นผู้รับผิดชอบ (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

ในปัจจุบันผู้รับผิดชอบหลักในการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติคือ สำนักงานสำมะโนประชากร (U.S. Census Bureau) ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานกระทรวงยุติธรรมและการสถิติ (Bureau of Justice Statistic) ขอบเขตการสำรวจจะใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เฉพาะประเภทคดีไม่ร้ายแรง โดยตัดคดีอุกฉกรรจ์ที่ถูกรายงานอย่างเป็นทางการและอาชญากรรมต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ออกไป (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) โดยจะทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศจำนวน 95,760 หลังคาเรือน หรือประมาณ 163,880 คน (Bureau of Justice Statistic, 2015) ซึ่งการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนี้มีใช้เพียงแต่เป็นการสำรวจจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นข้อมูลรายบุคคลที่เกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้วย ซึ่งรวมถึงการสำรวจพื้นที่และช่วงเวลาที่ยังเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลักในการเก็บข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลทุกๆ 6 เดือน รวมทั้งหมด 7 ครั้ง ในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยในการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 5 จะเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (Face to Face) ส่วนครั้งอื่นๆ จะทำการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ (Department of Justice, 2016) โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านหลังนั้น และมีอายุมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ ถ้าหากว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเป็น (1) คนที่ถูกคุมประพฤติหรืออยู่ในสถานพยาบาล (2) ใช้ชีวิตอยู่บนเรือเป็นส่วนใหญ่ และ (3) คนที่อาศัยอยู่ในเขตของทหาร จะถูกยกเว้นในการสัมภาษณ์และไม่นับรวมเข้าในการเก็บสถิติทุกประเภท (Department of Justice, 2016)

2.2.2 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร

ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร โดยเริ่มแรกนั้นเป็นการเก็บรวบรวมสถิติอาชญากรรมเฉพาะสถิติที่มาจากคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาลและคดีที่ได้มีการตัดสินลงโทษไปแล้วเท่านั้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1857 จึงได้เริ่มมีการนำสถิติคดีที่มาจากกรรณการรายงานของตำรวจมาใช้ ซึ่งในขณะเดียวกันนั้น ได้มีการพัฒนาระบบการเก็บสถิติเรื่อยมาโดยจัดทำรายงานสถิติแห่งชาติเป็นรายปี โดยมีรายงานสถิติที่สำคัญอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ 1) สถิติอาชญากรรมแห่งชาติของประเทศอังกฤษและเวลส์ 2) สถิติการลงโทษของศาลยุติธรรม และ 3) สถิติผู้ต้องขังของราชทัณฑ์ (จอมเดช ตรีเมฆ, 2555)

จนกระทั่งปี ค.ศ. 1982 กระทรวงมหาดไทยของอังกฤษได้นำวิธีการสำรวจข้อมูลจากการสัมภาษณ์เหยื่อหรือผู้เสียหายจากการประกอบอาชญากรรมมาใช้อย่างเป็นทางการครั้งแรก (Victimization Survey) โดยเรียกว่า “The British Crime Survey (BCS)” (Smith, 2006)

ในปัจจุบันระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรมีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบ เช่นเดียวกับการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 1) การจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Recorded Crime) และ 2) การสำรวจอาชญากรรมแห่งสหราชอาณาจักร (The British Crime Survey) ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น The Crime Survey for England and Wales (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

1) **การจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Recorded Crime)** เป็นการรวบรวมจากสถิติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละท้องที่ได้รับรายงานและบันทึกไว้ แต่ไม่ได้รวมไปถึงเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้มีการรายงานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำการบันทึก (Office for National Statistics, 2012) ทั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษสิ่งหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ คือ การเปลี่ยนแปลงการแบ่งประเภทหรือกลุ่มอาชญากรรมให้มีความทันสมัยและเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศ ในระหว่างปี ค.ศ.2011-2012 กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำคำอธิบายถึงการกำหนดกฎแห่งการนับเพื่อสร้างความเข้าใจทั้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหรือประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติรูปแบบใหม่ จากการเปลี่ยนแปลงในปี ค.ศ.2012 ส่งผลให้การจัดแบ่งประเภทอาชญากรรมนั้นลดจำนวนลงจาก 148 ประเภท เหลือเพียง 126 ประเภท แต่อย่างไรก็ตามสถิติอาชญากรรมในภาพรวมไม่ได้ลดลงแต่อย่างใดและไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อการจัดทำสถิติอาชญากรรมแห่งชาติในปี ค.ศ.2012 การจัดแบ่งประเภทอาชญากรรมแบบใหม่ส่งผลให้สามารถมองเห็นภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น และมีส่วนช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น (ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์, 2560)

ปัจจุบันสถิติอาชญากรรมที่จัดเก็บโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดเอาไว้อย่างละเอียดเป็น 8 กลุ่มประเภทความผิด ดังต่อไปนี้ กลุ่มที่ 1 คดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย (Violence against the Person) กลุ่มที่ 2 คดีความผิดต่อเพศ (Sexual Offences) กลุ่มที่ 3 ปล้นทรัพย์ (Robbery) กลุ่มที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ (Theft Offences) กลุ่มที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับทำให้เสียหายและวางเพลิงเผาทรัพย์ (Criminal Damage and Arson) กลุ่มที่ 6 คดียาเสพติด (Drug Offences) กลุ่มที่ 7 คดีความผิดต่อสาธารณะ (Public Order Offences) กลุ่มที่ 8 ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง (Fraud Offences) (Office for National Statistics, 2014) โดยการรายงานจะถูกส่งไปยังกระทรวงมหาดไทย (Home Office) เป็นประจำทุกเดือน ก่อนที่จะส่งต่อไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics : ONS) เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่เป็นสถิติอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศอังกฤษและเวลส์ (Home Office Counting Rules for Recorded Crime, 2014)

2) **การสำรวจอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ (The Crime Survey for England and Wales)** เดิมทีการสำรวจอาชญากรรมจะมีการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมโดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 46,000 คริวเรือน แต่ในปี 2013 ได้มีการปรับลดลงเหลือ 35,000 คริวเรือน (Office for National Statistics, 2014) โดยสุ่มตัวแทนจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อสำรวจถึงจำนวนของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยเฉพาะการสำรวจถึงกรณีอาชญากรรมที่ผู้เสียหายไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจความรู้สึกของประชาชนและสังคมต่ออาชญากรรม และการสำรวจความพึงพอใจในการ

ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกระบวนการยุติธรรมอีกด้วย วิธีการดำเนินการสำรวจเป็นการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face to Face) ในส่วนของอายุของผู้ถูกสำรวจ เดิมที่การสำรวจจะสำรวจเฉพาะบุคคลที่อายุ 16 ปีขึ้นไป (เฉพาะที่พักอาศัยอยู่ในบ้านพักส่วนตัว) จนกระทั่งในปี ค.ศ. 2009 ได้เริ่มมีการเพิ่มกลุ่มสำรวจในเด็กเยาวชนอายุระหว่าง 10 ถึง 15 ปี ทั้งนี้ การสำรวจสถิติอาชญากรรมแห่งชาติในประเทศอังกฤษและเวลส์นั้นได้มีการแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดเอาไว้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ อาชญากรรมระดับครัวเรือน (Household crimes) และอาชญากรรมระดับบุคคล (Personal crimes) (Office for National Statistics, 2014)

ทั้งนี้ ในแต่ละวิธีของการดำเนินการรวบรวมสถิติอาชญากรรมดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นสถิติอาชญากรรมที่เกิดจากการรวบรวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การผนวกสถิติอาชญากรรมทั้ง 2 วิธี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้อย่างถี่ถ้วนและแยกแยะถึงข้อดีและข้อเสียของระบบการรวบรวมข้อมูล สามารถแสดงให้เห็นถึงสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ครอบคลุมกว่าการแยกวิเคราะห์เพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งในแต่ละปีกระทรวงมหาดไทยของประเทศไทย (Home Office) จะมีการเผยแพร่สถิติข้อมูลในรูปแบบเอกสารทางวิชาการที่ได้มาจากทั้ง 2 แหล่ง (Crime in England and Wales: Findings from the British Crime Survey and Police Recorded Crime) โดยจะมีการระบุถึงผลการสำรวจของแต่ละประเภทของการรวบรวม โดยแยกแต่ละประเภทความผิด สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลากระทำความผิด การวิเคราะห์ไปถึงทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้น และการเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อแสดงภาพรวมที่กว้างขึ้นของอาชญากรรมในประเทศ รวมถึงสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของอาชญากรรมในอดีตและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

2.3 ความสำคัญและพัฒนาการการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในประเทศไทย

ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและสถิติอาชญากรรมในทุกด้านของทุกหน่วยงานให้มีลักษณะบูรณาการเชื่อมโยงและสามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดร่วมกันในการบริหารงานยุติธรรมอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยระบบที่กำลังอยู่ในการพัฒนาในขณะนี้ มี 2 ระบบ คือ 1) การพัฒนาการจัดทำอาชญากรรมแห่งชาติ (Crime rate) หรือที่เรียกว่า การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายงานในรูปแบบสถิติคดีจึงรู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่า รายงานสถิติคดีอาชญากรรม และ 2) การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน หรือโดยทั่วไปรู้จักกันในนามของการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (national crime victimization survey) (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) ทั้งนี้ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยนั้น มีรูปแบบการจัดเก็บไม่แตกต่างไปจากในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือสหราชอาณาจักร กล่าวคือ มีการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจ และในขณะเดียวกันมีการเก็บข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากประชาชนโดยตรงภายใต้ชื่อ “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” โดยมีผู้รับผิดชอบหลัก คือสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

เป็นผู้จัดเก็บข้อมูล (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558) โดยการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยทั้งสองรูปแบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจ** เป็นการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีและมีการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการในรูปของสถิติอาชญากรรมของทางราชการ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) แต่เดิมใช้ชื่อเรียกว่า “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” โดยในปี พ.ศ.2557 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ประกาศปรับเปลี่ยนกลุ่มการจัดเก็บสถิติคดีอาชญากรรมโดยปรับจำนวนกลุ่มเหลือเพียง 4 กลุ่ม และให้เรียกว่า “สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ” และให้ใช้ระบบการจัดเก็บนี้แทน “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” โดยเริ่มทำการจัดเก็บในปี พ.ศ.2558 เป็นต้นไป

นอกจากนี้ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังมีการจัดเก็บข้อมูลและรายงานจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกควบคู่ไปกับการจัดเก็บคดีอาญาดังที่กล่าวมาข้างต้น โดยทำการจำแนกประเภทของอุบัติเหตุออกเป็น จำนวนคน/ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ, สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น, ความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดจากอุบัติเหตุ, และจำนวนผู้ต้องหา (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2558)

2) **โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน** การจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) นั้นมีจุดเริ่มต้นในการจัดทำจากหน่วยงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ริเริ่มดำเนินโครงการนำร่องสำรวจเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติขึ้นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยใช้ชื่อว่า “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548” (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) โดยทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2548 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2548) เนื่องจากเป็นโครงการนำร่องจึงทำการสำรวจเฉพาะในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้จัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนอีกหนึ่งโครงการนำร่องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (สำรวจภายใต้โครงการนำร่องในส่วนภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550) เพื่อเป็นตัวแทนของต่างจังหวัด และในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีรายงานออกมาในปี พ.ศ. 2552

ในด้านแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศในปี พ.ศ.2551 วิธีการจัดเก็บข้อมูลโดยการฝากแบบสอบถามหรือเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บไปกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งมีโครงการที่จะต้องดำเนินการในหน้าที่ปกติอยู่แล้วนั่นคือ โครงการสำมะโนประชากร ซึ่งในการทำงานนั้น เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติจะทำการถามข้อคำถามในแบบสอบถามของรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) เพิ่มขึ้นจากข้อคำถามที่มีอยู่ในโครงการสำมะโนประชากร ซึ่งแบบสอบถามที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์นี้ถูกประยุกต์จากแบบสอบถามของ National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552) ส่วนในด้านระเบียบวิธีวิจัย การ

เลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการแบ่งชั้นครัวเรือน เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติขออนุญาตไม่เปิดเผยข้อมูล เนื่องจากเป็นระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่ได้รับงบประมาณจาก สำนักงบประมาณ แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นถึงประโยชน์ จึงมีการนำไปร่วมเก็บข้อมูลกับ “โครงการสำมนโนประชากร” ด้วย กล่าวคือมีการถามว่า “ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเคยประสบเหตุอาชญากรรมหรือไม่” เพียงเท่านั้น ในด้านแนวทางการจัดทำแบบสอบถามของ Victim Survey นั้น สำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำมาจากหน่วยงาน Bureau of Justice Statistic ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เรียกว่า National Crime Victimization Survey หรือ NCVS โดยทางศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำมาพัฒนาด้วยการแปล การจัดทำสถิติการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Victim Survey) ได้มีการกำหนดวงรอบจัดทำทุก 5 ปี หรือตามกรอบงบประมาณที่ได้ นอกจากนี้สำนักงานกิจการยุติธรรมยังมีการจัดทำวิจัยเรื่องอัตราการทำคามผิดซ้ำทั่วประเทศ และมีการจัดทำโครงการสำรวจระยะเวลาการดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

ในปี พ.ศ. 2555 ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมได้ใช้วิธีการเช่นเดิมคือ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บ และให้สถาบันการศึกษาหรือนักวิชาการเป็นผู้ประมวลผลในลักษณะของการให้ทุนวิจัยซึ่งผลรายงานออกมาเป็น “โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2555” (อภาศิริ สุวรรณานนท์ และ คณะ, 2556) โดยได้มีการจัดทำรายงานประเมินผลการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยวิเคราะห์ถึงประเด็นข้อมูลที่เป็นปัญหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสำรวจ ข้อเสนอประเด็นที่ควรสำรวจเพิ่มเติม รวมทั้งนำเสนอปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำสำรวจเพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน และเตรียมการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศในครั้งต่อไป

ในปี พ.ศ. 2557 ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้ร่วมมือกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินการศึกษาวจัย “โครงการทบทวน และเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2557” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาแบบสอบถามในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งที่ผ่านมา และเพื่อวิเคราะห์ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึง การเกิดปัญหาอาชญากรรมที่แท้จริง รวมทั้งพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจครั้งต่อไปให้สามารถเข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้น และทำให้การเก็บข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น (เทวินทร์ อินทรจันงค์, 2558)

ในปี พ.ศ. 2559 วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยา และการบริหารงานยุติธรรม, และคณะรัฐศาสตร์ ตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการ ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกิจการยุติธรรมให้มีการดำเนิน “โครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.

2559” โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาจาก “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557” ดังที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง และใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่สอดคล้องกับสภาพอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

2.4 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Sustainable Development Goals (SDGs) หรือ Global Goals เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. 2016 (United Nations Development Programme, 2017b) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้เป็นโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Millennium Development Goals (MDGs) ซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 2015 โดยทางองค์การสหประชาชาติก็ได้ริเริ่มการกำหนดวาระการพัฒนากายหลังปี ค.ศ. 2015 ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ปี ค.ศ. 2010 เพื่อกระตุ้นให้ประเทศต่างๆ พัฒนาประเทศ เพื่อขจัดความยากจน ความหิวโหย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดูแลสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยยึดถือหลักสำคัญว่า “No one left behind” (United Nations, 2016)

ประเด็นสำคัญในการกำหนดวาระการพัฒนากายหลังปี ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs ที่จะมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปี ค.ศ. 2030 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบไปด้วย 17 เป้าหมายดังนี้ (1) ขจัดความยากจน (2) ขจัดความหิวโหย (3) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (4) การศึกษาที่เท่าเทียมกัน (5) ความเท่าเทียมกันทางเพศ (6) การจัดการน้ำและสุขาภิบาล (7) พลังงานสะอาดที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ (8) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (9) อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน (10) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (11) เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน (12) แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (13) การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (14) การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล (15) การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก (16) สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก (17) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Development Programme, 2017b)

This visualization shows for which of the 230 Sustainable Development Goals (SDGs) Indicators data is available at **SDG-Tracker.org**.

- = Indicators for which recent global official metrics are available, or for which alternative good-quality cross-country source are available (e.g. estimates from independent research institutes).
- = Indicators that do have official metrics, but for which available data is very incomplete or outdated.
- Yellow boxes also mark Indicators for which there are no official metrics, but for which closely related estimates are available that allow informative but imperfect monitoring.
- = Indicators for which – to the best of our knowledge – global monitoring is not currently possible.

1 NO POVERTY	2 ZERO HUNGER	3 GOOD HEALTH AND WELLBEING	4 QUALITY EDUCATION	5 GENDER EQUALITY	6 CLEAN WATER AND SANITATION	7 AFFORDABLE AND CLEAN ENERGY	8 DECENT WORK AND ECONOMIC GROWTH	9 INDUSTRY, INNOVATION AND INFRASTRUCTURE	10 REDUCED INEQUALITIES	11 SUSTAINABLE CITIES AND COMMUNITIES	12 RESPONSIBLE CONSUMPTION AND PRODUCTION	13 CLIMATE ACTION	14 LIFE BELOW WATER	15 LIFE ON LAND	16 PEACE, JUSTICE AND STRONG INSTITUTIONS	17 PARTNERSHIPS FOR THE GOALS
Extreme poverty	Undernourishment	Maternal mortality	Reading proficiency	Frameworks for gender	Safe drinking water	Electricity access	GDP per capita growth	Rural road access	Income growth inequality	Urban slum population	Soil consumption plans	Disaster deaths/injury	Marine pollution	Forest area	Homicide rate	Gov't revenue (% GDP)
National poverty lines	Food insecurity	Health staff at births	Children on-track	Violence by partner	Sanitation & handwashing	Access to clean fuels	GDP growth job employees	Passenger-weight volumes	Pop <50% median income	Public transport access	Material footprint	Disaster risk reduction	Marine ecosystems	Protected biodiversity sites	Conflict-related deaths	Domestic taxes
National poverty	Child stunting	Child mortality	Pre-primary enrollment	Violence by non-partner	Treated wastewater	Renewable energy	Informal employment	Manufacturing value	Informal practices	Sustainable urbanization	Domestic consumption	Local disaster risk	Ocean acidification	Forest management	Violence prevalence	ODA (\$\$) from OECD
Social protection	Child wasting/obesity	Neonatal mortality	Access further education	Forced marriage	Ambient water quality	Energy intensity	Material footprint	Manufacturing employment	Labour share of GDP**	Urban planning Mgmt	Global food loss	Integration climate policies	Fish stock levels	Degraded land	Public safety	Foreign Direct Investment
Basic services	Prod per labour unit	New HIV infections	ICT skills	Genital mutilation	Water use efficiency	Clean energy investment	Domestic consumption	Small-scale industry value	Financial soundness	Cultural heritage	Hazardous waste management	Climate change education	Marine protected areas	Mountain biodiversity	Violence against children	Personal remittances
Secure land rights	Small-scale farmer (\$\$)	Tuberculosis incidence	Disparities in edu access	Time on domestic work	Freshwater stress	Energy service investment	Hourly earnings	Small-scale industry cost	Equal int'l participation	Disaster deaths/injury	Hazardous waste	Culture capacity-building	Regulatoregulated fishing	Red List Index	Human trafficking	Debt service
Disaster deaths	Sustainable production	Malaria incidence	Literacy & numeracy	Women in parliament	Integrated water Mgmt	Unemployment rates	Youth education/training	CO ₂ emissions intensity	Migration remittance cost	Disaster losses (\$)	Recycling rates	Green Climate Fund (\$\$)	Sustainable fishery income	Genetic resource sharing	Sexual violence	Investment for LDCs
Disaster costs (\$)	Genetic resources	Hepatitis B incidence	Edu for suit development	Women in management	Transboundary cooperation	Child labour	R&D spending	Planned migration outflow	Solid waste management	Corporate sustainability reports	Support for Mgmt plans	Research for marine tech	Wildlife poaching	Victim reports of crime	Science/tech cooperation	
Disaster risk reduction	Local breed extinction	Neglected tropical diseases	Inclusive & safe schools	Own health decisions	Water ecosystems	Occupational injuries	High-tech industry value	Differential tariffs	Urban air pollution	National audit plans	Small-scale fisher support	Implementing int'l sea law	Invasive alien species	Unserved oada needs	Bioeconomy subscriptions	
Local disaster risk	Agri orientation index	Non-communicable (NCD)	ODA (\$\$) for scholarships	Sexual health access	ODA (\$\$) for water	Local sanitation Mgmt	Teacher GDP contributor	Development assistance	Open city spaces	Sustainable lifestyles	Wildlife poaching	Biodiversity planning	Illicit financial flows	Sustainable technologies	Internet use	
Poverty reduction prog	ODA (\$\$) to agri	Suicide mortality	Qualified teachers	Female land ownership	Local sanitation Mgmt	Mobile network coverage	Banking GDP contributor	Remittance costs	Safe city spaces	Support/audit production	ODA (\$\$) for bio-diversity	Strat or supervised arms	Internet use	SDG support		
Gov't spending	Agri export subsidies	Substance use treatment	Female land rights	Mobile phone ownership	Tracking gender equality	Financial account access	Aid for Trade	Youth employment strategy	Urban planning	Sustainable tourism	Wildlife poaching	Bribery in public	SDG support			
Inflow to poverty red	Food price anomaly	Alcohol intake	Road traffic injuries	Family planning	Adolescent births	Healthcare coverage	Health expenditure	Air pollution deaths	Water, sanitation deaths	Unintentional poisoning	Tobacco use	Vaccine coverage	ODA (\$\$) to health	Medicine availability	Health workers	Emergency preparedness

ภาพที่ 2.1: สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายและตัวชี้วัดที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ

ที่มา: Our World in Data (June, 2018)

อนึ่ง โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561 เป็นจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั้งประเทศ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเกี่ยวกับเพศ และอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ซึ่งมีคำถามเป็นจำนวนมากที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 16 คือ สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานกิจการยุติธรรม (2552) จัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศโดยตรงอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน รวมถึงนำไปใช้ในการวางแผนทางการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทย (Crime Victimization Data-base Line in Thailand) ให้มีทิศทางที่ชัดเจนและมีความต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการสำรวจเน้นอาชญากรรมพื้นฐาน (Traditional Street Crimes) 4 ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน 2 แบบ เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชากรครัวเรือน และสัมภาษณ์เจาะลึก (in – depth interview) บุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ทั่วประเทศ ในรอบปี พ.ศ. 2550 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2550) ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวประยุกต์จาก National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา และปรับปรุงมาจากแบบที่ใช้เก็บข้อมูลในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) และโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่องปี พ.ศ. 2550) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified One – stage Sampling โดยมีจังหวัดเป็นชั้นภูมิ (stratum) และมีชุมชนอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 5,796 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน จากจำนวนชุมชนอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้น 109,966 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน มีขนาดตัวอย่างกระจายตามเขตการปกครองและกระจายตามภาคซึ่งจำแนกตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่กรุงเทพมหานคร และภาค 9 ภาค และแบ่งเป็นพื้นที่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล

ผลการสำรวจสามารถอธิบายสรุปภาพรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้ การเก็บข้อมูลครัวเรือน โดยทำการสำรวจข้อมูลจากครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ทั่วประเทศ จำนวน 18,178,252 ครัวเรือน พบว่า ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 277,490 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.5 โดยแบ่งเป็น เขตเทศบาล จำนวน 5,776,803 ครัวเรือน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 128,158 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และนอกเขตเทศบาล จำนวน 12,401,449 ครัวเรือน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 149,332 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ทั้งนี้ พื้นที่ที่ครัวเรือนมีสมาชิกตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอาชญากรรม มากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 52,430 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.7

การเก็บข้อมูลจำนวนคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ภาพรวมทั่วประเทศมีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 51,070,971 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 288,683 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 โดยแบ่งเป็น เขตเทศบาล จำนวนทั้งสิ้น 15,984,588 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 131,185 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 และนอกเขตเทศบาล จำนวนทั้งสิ้น 35,086,383 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 157,498 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 ทั้งนี้ พื้นที่ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 52,410 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9

ลักษณะอาชญากรรม ภาพรวมทั่วประเทศมีประชากรตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 94.0 และสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล คือ ร้อยละ 94.8 และ ร้อยละ 93.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 81.0 และสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล คือ ร้อยละ 82.1 และ ร้อยละ 80.0 ตามลำดับ นอกจากนี้ ในจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง คือ ร้อยละ 19.0 นั้นพบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุดถึงร้อยละ 23.7 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมีความถี่สูงมากกว่า 4 ครั้งขึ้นไป

ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบว่ามีเหตุอาชญากรรมของผู้ตกเหยื่อเกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 65.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำอะไรได้ร้อยละ 62.0 เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด/ไม่มีหลักฐานเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 74.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 31.1 เท่านั้น ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 78.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.8 เหตุผลในการแจ้งส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 77.5 ซึ่งหลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11 – 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 27.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น คิดเป็นร้อยละ 76.6

อภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2556) จัดทำโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปีพ.ศ. 2555 เป็นงานวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือของสำนักงานกิจการยุติธรรมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติดำเนินการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงานผลการสำรวจและข้อค้นพบสำคัญ โดยได้ทำการวิเคราะห์อาชญากรรม 4 ประเภท คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว โดยเป็นการนำข้อมูลสถิติจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติมาวิเคราะห์เปรียบเทียบในระดับพื้นที่ และเปรียบเทียบในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลในภาพรวมหรือประเด็นที่น่าสนใจของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2550 (เหตุอาชญากรรมที่เกิดระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550) กับปี พ.ศ. 2555 (เหตุอาชญากรรมที่เกิดระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ.2555)

ผลการวิจัย พบว่าในรอบปี พ.ศ.2555 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 152,229 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 น้อยกว่าผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี พ.ศ.2550 อยู่ 136,454 ราย เหยื่ออาชญากรรมในปี 2550 และ ปี 2555 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 45-59 ปี มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพสมรสแล้ว มีรายได้ในระดับปานกลาง และเป็นเจ้าของครุภัณฑ์ของตนเอง ส่วนชนิดของอาชญากรรมในการสำรวจทั้ง 2 ปี พบว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ตามมาด้วยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล / เอกสารส่วนตัว ตามลำดับ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล ทั้งนี้ ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นเป็นประจำ ได้แก่ การทำงานนอกบ้านในระหว่างวันโดยไม่มีบุคคลเฝ้าบ้านในเวลากลางวัน การสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพง และการออกนอกบ้านในเวลากลางคืน เป็นต้น

ในปี 2550 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18- 25 ปี ในขณะที่ปี 2555 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่การประกอบอาชญากรรมเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01-06.00 น. ทั้งนี้ ในปี 2550 อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ คือ การขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 82.10 และมีอัตราสูงขึ้นเป็น ร้อยละ 95.10 ในปี 2555 ทรัพย์สินที่ขโมยส่วนใหญ่ ได้แก่ ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล ในปี 2550 และ ปี 2555 อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่คือ การทำร้ายร่างกายโดยใช้วิธีการจู่โจม กระทบ ตบ ตี ต่อย ในส่วนของอาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เป็นการพยายามกระทำอนาจารและล่วงเกินทางเพศโดยไม่ใช้อาวุธ และในส่วนของอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูล / เอกสารส่วนตัว พบว่าเป็นการถูกกระทำในลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม โดยมีสถิติเพิ่มขึ้นจากปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 49.4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.3 ในปี 2555 นอกจากนี้ ในปี 2550 และ ปี 2555 ประชาชนส่วนใหญ่แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยต้องการให้เจ้าหน้าที่

ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 77.5 และ ร้อยละ 73.7 ตามลำดับ และสำหรับผู้ที่ไม่แจ้งความ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้น คิดเป็น ร้อยละ 65.2 และเพิ่มขึ้น ในปี 2555 เป็นร้อยละ 66.6

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1) การดำเนินงานครั้งต่อไปควรดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มเพื่อสามารถป้องกันและช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมได้อย่างตรงจุด โดยเฉพาะกลุ่มผู้หญิง กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี กลุ่มวัยรุ่น ผู้อพยพ ต่างด้าว กลุ่มเชื้อชาติเฉพาะต่างๆ เป็นต้น 2) ควรมีการขยายการเก็บข้อมูลที่เป็นอาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อ (Victimless crime) เช่น การติดยาเสพติด การลักลอบค้ายาเสพติด และข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจหรืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Crime against businesses) อาชญากรรมทางธุรกิจการค้า และฆาตกรรมที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน (Instances of murder) และฆาตกรรมโดยประมาทหรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน (Manslaughter) 3) ควรมีการอบรมผู้เก็บข้อมูลก่อนการดำเนินงานลงพื้นที่จริง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ เพื่อให้มีความเข้าใจในแบบสอบถามและสามารถในการเก็บข้อมูลเชิงลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) การให้ความสำคัญกับนโยบายด้านกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในกระบวนการยุติธรรมให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อลดจำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการเพิ่มบทบาทของหน่วยงานระดับท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ที่สามารถช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม และการไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาให้แก่เหยื่ออาชญากรรมได้ โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ดีจากเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งคดีอาชญากรรมของตำรวจพบว่าจำนวนสถิติอาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนมีจำนวนไม่แตกต่างจากสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มประเภทคดีเดียวกัน โดยบางกลุ่มประเภทคดี เช่น อาชญากรรมทางเพศกลับมีผลสถิติคดีน้อยกว่าสถิติการรับคดีอาชญากรรมของตำรวจด้วยซ้ำ จึงได้มีความพยายามในการปรับเปลี่ยนระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามและนำไปสู่การเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนตามระเบียบวิธีแบบใหม่ในปี พ.ศ.2559 และ พ.ศ.2561 ในครั้งนี้

จอมเดช ตรีเมฆ (2558) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต โดยทำการวิเคราะห์รูปแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมของสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร เพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรม และเพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บและวิเคราะห์สถิติคดีอาญา เพื่อทราบถึงสภาพปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขในการจัดเก็บสถิติคดีอาญา

ของประเทศไทย และทำการศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญในการจัดเก็บสถิติอาชญากรรม เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต

ผลการวิจัยพบว่า การจัดเก็บและประมวลผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อบกพร่องในการแบ่งกลุ่มที่ทับซ้อนกันในประเภทความผิด ซึ่งส่งผลต่อการนำเสนอสถิติอาชญากรรมที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง รวมถึงไม่มีการแยกกลุ่มการบันทึกคดีลักทรัพย์ในเคสสถานกับการลักทรัพย์ในที่สาธารณะ ซึ่งทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายที่แยกออกจากกันได้ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาในด้านความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติ ปัญหาด้านการบันทึกข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และปัญหาการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เป็นมาตรฐานสากลอีกด้วย และมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแนวปฏิบัติของการเก็บข้อมูลอย่างเร่งด่วน

ในด้านการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victimization Survey) พบว่า ในประเทศไทยมีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการจัดทำข้อมูลในสวนนี้ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งมีการนำเอาการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey หรือ NCVS) ของสหรัฐอเมริกาเป็นแนวปฏิบัติ อย่างไรก็ตามการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมดังกล่าวยังคงมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น โดยผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับแบบสำรวจที่นำมาจากสหรัฐอเมริกาให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในการเก็บบันทึกฐานความผิดประเภทที่ 4 “การแอบอ้างใช้ข้อมูลผู้อื่น” (Identity Theft) เห็นควรให้เปลี่ยนเป็น “ความผิดในกลุ่มที่ถูกหลอกลวง” หรือ Fraud แทน นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในการจัดเก็บข้อมูลซึ่งเกิดจากเจ้าหน้าที่ที่จัดเก็บข้อมูลจะปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเวลาราชการ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาว่าง และวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ทำให้ไม่พบผู้ให้ข้อมูลที่มีเวลาทำงานตรงกับเจ้าหน้าที่จัดเก็บ ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้อคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง รวมถึงมีข้อจำกัดในด้านการติดตั้งโทรศัพท์บ้านของประเทศไทย ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือนส่งผลให้การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีทางโทรศัพท์ที่เป็นแนวทางการสำรวจข้อมูลของสหรัฐอเมริกา ไม่สามารถทำได้ในประเทศไทย รวมถึงพบข้อจำกัดในด้านการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นผลเสียต่อหน่วยงานราชการด้วยตนเอง ทำให้สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่สามารถเผยแพร่ข้อมูลในหลายส่วน

แนวทางในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) นั้น ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญควรให้มีการจัดทำในรูปแบบของการจัดทำโพลสำรวจความหวาดกลัวอาชญากรรม ซึ่งเป็นแนวทางการจัดทำที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด ใช้บุคลากรน้อยที่สุด มีความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการจัดทำมากที่สุด โดยใช้ชื่อว่า RSU Crime Survey เพื่อสื่อถึงตัวมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น และเริ่มต้นการดำเนินงานจากบุคลากรที่มีอยู่ในวิทยาลัย ใช้งบประมาณปกติของหน่วยงานหรืออาจทำการจัดของงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเป็นรายครั้ง

สำนักงานกิจการยุติธรรม (2560) ได้จัดทำโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปีพ.ศ. 2559 เป็นงานวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือของสำนักงานกิจการยุติธรรมและวิทยาลัยรัฐกิจ พร้อมทั้งสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม และคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการทั่วประเทศ เป็นการสำรวจข้อมูลจากมุมมองของเหยื่ออาชญากรรมซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลในมุมที่แตกต่างจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงานให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ (Dark Figure of Crime) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลอาชญากรรม วิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมตามข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและทันสมัย นำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งหมด 5 ประเภท แบ่งเป็น 1. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 2. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3. อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ 4. อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่อลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว 5. อาชญากรรมรูปแบบใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนทั่วประเทศจำนวน 4,400 ตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 11 พื้นที่ตามการแบ่งพื้นที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วย กองบัญชาการตำรวจนครบาล, กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยคณะวิจัยประกอบกับข้อมูลสำคัญจาก “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปีพ.ศ.2557” จนกระทั่งได้ข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559 โดยมีการพัฒนาแบบสอบถามให้มีการสำรวจอาชญากรรมในกลุ่มประเภทล่อลวงซึ่งเป็นอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปรับลักษณะการจัดเก็บที่ให้ผู้แทนครัวเรือนเป็นเล่าประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อแก้ปัญหาการลงไปเก็บข้อมูลแล้วไม่พบเหยื่อเนื่องจากเหยื่อออกไปทำงานในขณะที่เก็บข้อมูล ผลการสำรวจข้อมูลมีเนื้อหาสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า มีจำนวน 132 คน ที่ประสบเหตุอาชญากรรม คิดเป็นจำนวนร้อยละ 3 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยพบเหตุอาชญากรรมทั้งหมดจำนวน 174 ครั้ง โดยอาชญากรรมที่พบมากที่สุดได้แก่ อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนรองลงมาได้แก่อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่อลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ทั้งนี้การขอโทษหรือพยายามขอโทษทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยเป็นอาชญากรรมที่สำรวจพบมากที่สุด ในขณะที่การปล้นหรือจี้ชิงทรัพย์สินสำรวจพบเป็นจำนวนรองลงมา

2. เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการสำรวจในแต่ละพื้นที่พบว่า ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 พบอาชญากรรมขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาโดยแบ่งตามเขตการปกครองพบเหตุอาชญากรรมในพื้นที่เทศบาลเมือง/นครมากที่สุด รองลงมาคือพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
3. สำหรับการรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชนนั้นจากการสำรวจพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าจะอยู่ในชุมชนมีปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาสาเหตุคือนั้นแม้ว่าค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยแต่ก็เป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงมากที่สุด ส่วนรองลงมาได้แก่ปัญหาการพนันและวัยรุ่นมั่วสุมนอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าจะชุมชนที่พักอาศัยมีความปลอดภัยในชีวิต โดยกลุ่มตัวอย่างรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากที่สุดคือ ตำรวจ และรองลงมาคือฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) และพบว่าปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย
4. เมื่อพิจารณาภาพรวมของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นว่าปัญหาอาชญากรรมใน พ.ศ. 2559 นั้นไม่แตกต่างจากเมื่อ พ.ศ. 2558 และเมื่อสอบถามความรู้สึกปลอดภัยของกลุ่มตัวอย่างเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง พบว่าเกือบทั้งหมดรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินลำพังในพื้นที่พักอาศัย นอกจากนั้นเมื่อสอบถามถึงสามอันดับแรกของสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเกิดจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่มากที่สุด ส่วนสาเหตุรองลงมาได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจและความยากจน สำหรับสาเหตุอันดับสุดท้ายคือการไม่ได้รับการศึกษา และเมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงกิจกรรมที่หน่วยงานภาครัฐด้านกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญเป็นสามอันดับแรก พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมายเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย และการดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม
5. จากการสำรวจพบว่าผู้ประสบเหตุอาชญากรรมไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าผู้ที่แจ้งเหตุ โดยสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุอันดับแรกเนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อย ลำดับรองลงมาเห็นว่ายุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ และไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ทั้งนี้ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกือบทั้งหมดไม่ได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม แต่ทว่าจากการสำรวจพบว่าผู้ประสบเหตุส่วนมาก

ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม โดยผู้ประสบเหตุส่วนมากต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก และรองลงมาคือการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแล้ว ทางสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมนั้นสามารถใช้ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติได้อย่างครอบคลุมในสามประเด็นต่อไปนี้คือ 1. ความเท่าเทียมกันทางเพศ 2. ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และ 3. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ซึ่งจากการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจวิเคราะห์ตามสามประเด็นข้างต้นพบว่า

1. ในประเด็นความเท่าเทียมกันทางเพศนั้น ไม่พบว่ามีเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับความรุนแรงทางร่างกาย เพศ หรือจิตใจโดยคู่ของตนในช่วงปีพ.ศ. 2559 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครองในช่วงปีพ.ศ. 2559 พบว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น 2 กรณี โดยมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศแต่ยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ แก่ผู้ประสบเหตุ
2. ในประเด็นของการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมนั้น ไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มเหงเนื่องจากความแตกต่างทางด้านฐานะ
3. ในประเด็นสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก จากการสำรวจพบว่าในประเด็นเกี่ยวกับลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม รวมถึงการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งนั้น จากการสำรวจไม่พบว่ามีเหยื่ออาชญากรรมผู้ใดเสียชีวิต นอกจากนี้กรณีที่ประชากรได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ มีการพบกรณีที่เกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อีกทั้งยังพบว่าประชาชนเกือบทั้งหมดรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยเพียงลำพัง ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการลดการข่มเหง การค้ามนุษย์ และการใช้ความรุนแรงต่อเด็กนั้นจากการสำรวจไม่พบว่ามีเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือจิตใจ รวมถึงในกลุ่มวัยรุ่นหญิงชายอายุ 18-24 ปีนั้น พบว่ามีเกิดขึ้นเพียงหนึ่งกรณีเท่านั้นสำหรับประเด็นเกี่ยวกับการลดการทุจริตและรับสินบนนั้นจากการสำรวจไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่เคยเกี่ยวข้องกับการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในประเด็นเกี่ยวกับการส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัตินั้นจากการสำรวจพบว่าไม่มีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุเกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ

ทั้งนี้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมครั้งนี้ยังได้พบว่ามีข้อมูลประเด็นปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในหลายประเด็น ประเด็นหลักๆ เกี่ยวข้องกับการประสานกับหน่วยงานที่เป็นผู้จัดทำข้อมูลที่จำเป็นในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลลำดับบ้านเลขที่หรือแผนผังบ้านและโรงเรือน เป็นต้น ซึ่งแต่ละหน่วยมีระเบียบปฏิบัติในการขอข้อมูลหรือจัดทำข้อมูลแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากหรือข้อมูลที่ได้อาจนำมาใช้ได้จริง นอกจากนี้ยังมีประเด็นเกี่ยวกับความไว้วางใจของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวผู้เก็บข้อมูล บางส่วนเชื่อว่าทีมวิจัยเป็นสายให้กับทางตำรวจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกรงกลัวอันตรายที่อาจตามมา รวมถึงไม่ไว้วางใจที่จะให้เบอร์โทรศัพท์อีกด้วย ทั้งนี้ปัญหาเหล่านี้อาจแก้ไขได้โดยจัดให้มีการประสานงานล่วงหน้าให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จัดทำข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการสำรวจ รวมทั้งแจ้งกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบล่วงหน้า เช่น การส่งหนังสือแจ้งอย่างเป็นทางการทางไปรษณีย์จากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น นอกจากนี้การจัดให้มีกิจกรรมร่วมกับผู้นำชุมชนและกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าทำการสำรวจเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชนในพื้นที่นั้นก็มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจนำไปสู่ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการที่ผู้นำชุมชนอาจช่วยเหลือทีมวิจัยจากปัญหาความไม่ชำนาญพื้นที่และความไม่ไว้วางใจของกลุ่มตัวอย่างได้อีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินโครงการในครั้งนี้ ทีมวิจัยได้พบประเด็นสำคัญที่อาจนำไปใช้ในการดำเนินโครงการครั้งต่อไปในหลายประเด็น โดยข้อแรกจะเห็นได้จำนวนตัวอย่าง 4,400 ตัวอย่างทั่วประเทศนั้นอาจไม่เพียงพอที่จะนำมาหาข้อสรุปในประเด็นสำคัญได้ อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสำรวจสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ซึ่งมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกับในประเทศไทย แต่ทว่ากลับมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 35,000 ตัวอย่าง ในปีค.ศ. 2013 อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดทางงบประมาณส่งผลให้การสำรวจในไทยนั้นไม่สามารถเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ได้ในจำนวนที่เพียงพอ ดังนั้น ในการสำรวจครั้งต่อไปอาจต้องกำหนดให้มีจำนวนตัวอย่างให้มากขึ้น โดยอาจต้องขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมหรืออาจนำเอาวิธีการสำรวจทางโทรศัพท์หรือรูปแบบอื่นๆ ที่ประหยัด มีประสิทธิภาพ และสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าเดิมในงบประมาณที่จำกัด นอกจากนี้การจัดให้มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่ต้องการข้อมูลลักษณะเดียวกัน อย่างเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานอื่นๆ โดยอาจจัดให้มีการแบ่งหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบและใช้งบประมาณของแต่ละหน่วยงานในดำเนินโครงการ นอกจากนี้ในโครงการครั้งต่อไปการพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจให้มีความทันสมัย กระชับ และง่ายต่อการทำความเข้าใจ ย่อมทำให้ข้อมูลที่รับมามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

เนื้อหาในบทนี้เป็นการอธิบายระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในปีงบประมาณ 2562 โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แผนการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 การนำเสนอข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการสำรวจครั้งนี้ ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว² และตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สำนักงานตรวจแห่งชาติ ทั้ง 10 หน่วยงานครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรหาขนาดตัวอย่างเมื่อไม่ทราบค่าที่แน่ชัดของประชากร (Cochran, 1977) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{z^2 \sigma^2}{e^2}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
	σ	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างเท่ากับ 0.50 (จากโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2559)
	e	คือ	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 0.05
	z	คือ	ค่า z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ

-ถ้าระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.50 มีค่า $Z=1.96$

² ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คณะผู้วิจัยยังคงเก็บข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมที่อายุต่ำกว่า 18 ปี หากแต่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนที่อายุ 18 ปีขึ้นไปเพื่อเป็นการปกป้องเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางในการวิจัยตามคำแนะนำจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุด 2 สาขาสังคมศาสตร์

-ถ้าระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่า $Z=2.58$

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{1.96^2 0.25}{0.05^2}$$

$$n = 384.16$$

จำนวนขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ปรับเพิ่มเป็น 440 ตัวอย่างต่อกองบัญชาการซึ่งเมื่อรวมทั่วประเทศแล้วจำนวนตัวอย่างจะเท่ากับ 4,400 ตัวอย่าง นอกจากนั้นเมื่อประกอบกับการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มที่เป็นระบบ (Systematic Sampling) แล้วจะส่งผลให้ข้อมูลมีความอคติน้อยลงและการศึกษามีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) มากขึ้น (Leedy and Ormrod, 2013; McNabb, 2004; Robson, 2011)

โดยการสุ่มครั้งนี้จะมีการสุ่มจังหวัดในเขตพื้นที่จำนวน 2 จังหวัด แต่ละจังหวัดสุ่มซ้ำเพื่อให้ได้อำเภอตัวอย่าง 2 อำเภอ อำเภอละ 2 หน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยให้เป็นเขตเทศบาลเมืองเป็นตัวแทนพื้นที่เมืองจำนวน 1 แห่งและให้เป็นเขตเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแทนพื้นที่ชนบทจำนวน 1 แห่ง และสุดท้ายให้สำรวจหมู่บ้าน 1 หรือหน่วยการปกครองที่ใกล้เคียงที่สุดซึ่งอยู่ในตำบลนั้น ๆ โดยสุ่มจากจำนวนบ้านทั้งหมดในหมู่บ้าน ตัวอย่างเช่น จำนวนบ้านทั้งหมดเท่ากับ 200 และ 200/50 เท่ากับ 4 ดังนั้น ใน 4 ครั้วเรือนจะมี 1 ครั้วเรือนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะฉะนั้นจะได้ตัวอย่างครั้วเรือน หมู่ละ 50 ตัวอย่าง ทั้งนี้การกำหนดให้หมู่บ้าน 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากทางผู้วิจัยมองเห็นปัญหาว่าในบางพื้นที่หากใช้การสุ่มหมู่บ้านอีกครั้ง อาจได้หมู่บ้านที่มีจำนวนครั้วเรือนไม่ถึง 50 ครั้วเรือนหรืออาจจะมีครั้วเรือนที่มีผู้อาศัยจริงรวมแล้วไม่ถึง 50 ครั้วเรือนก็เป็นได้ ดังนั้นการกำหนดให้หมู่บ้าน 1 หรือหน่วยการปกครองอื่นที่ขึ้นเป็นอันดับแรกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากหมู่บ้าน 1 โดยมากแล้วจะเป็นหมู่บ้านที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกหรือมีขนาดใหญ่ที่สุดในตำบลนั้นส่งผลให้มีขนาดของประชากรที่ค่อนข้างใหญ่ การกำหนดหมู่บ้านดังกล่าวจึงสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาข้างต้นได้

3.2 แผนการสุ่มตัวอย่าง

กำหนดให้ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Three-stage Sampling ซึ่งมี กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 รวมเป็น 10 พื้นที่ เป็นชั้นภูมิ (Stratum) และมีจังหวัดเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง เลือกหน่วยระดับอำเภอเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง และครั้วเรือนส่วนบุคคลที่หัวหน้าครอบครัวมีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม โดยกำหนดให้สัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนที่อายุ 18 ปีขึ้นไป เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด โดยแบ่งจำนวนตัวอย่างออกเป็นพื้นที่ละ 440 รวมทั้งสิ้น 4,400 ตัวอย่าง

3.2.1 การเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary sampling selection)

ในแต่ละพื้นที่ได้ทำการเลือกจังหวัดตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยจัดเรียงจังหวัดในแต่ละพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ ซึ่งจะได้ 2 จังหวัดในแต่ละพื้นที่ สำหรับกองบัญชาการ

ตำรวจนครบาล (กรุงเทพมหานคร) ไม่มีการเลือกหน่วยตัวอย่างในชั้นที่หนึ่ง โดยมีรายชื่อจังหวัดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ และจำนวนตัวอย่าง 220 ต่อจังหวัดเท่ากัน ตามที่ได้ไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1: รายชื่อหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ตำรวจภูธรจังหวัดลพบุรี
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	ตำรวจภูธรจังหวัดระยอง ตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา ตำรวจภูธรจังหวัดสุรินทร์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม ตำรวจภูธรจังหวัดกาฬสินธุ์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ ตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี
กองบัญชาการตำรวจนครบาล	กองบัญชาการตำรวจนครบาล*

3.2.2 การเลือกหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง (Secondary sampling selection)

ในแต่ละหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) ได้ทำการเลือกอำเภอตัวอย่าง 2 อำเภอ ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Cluster Sampling) โดยเลือกพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง 1 อำเภอ และ นอกอำเภอเมือง 1 อำเภอ แบ่งเป็นตัวอย่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

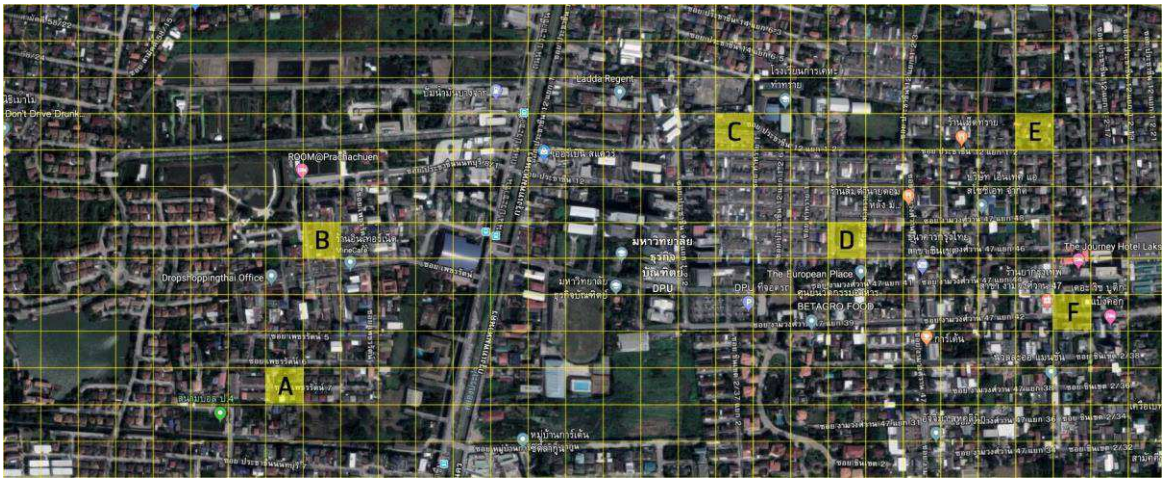
3.2.3 การเลือกหน่วยตัวอย่างชั้นที่สาม (Tertiary sampling selection)

ในแต่ละหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง (EA ตัวอย่าง) กำหนดให้ทำการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลที่หัวหน้าครัวเรือนมีอายุ 18 ปีขึ้นไปเป็นตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) ซึ่งจะได้จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้น 4,400 ครัวเรือน โดยจำแนกตามพื้นที่ โดยในการสำรวจจะเป็นการให้หัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้บอกเล่าประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกครัวเรือนที่มีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดที่ลงไปสำรวจข้อมูลเกินกว่า 6 เดือน ทั้งที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี และมากกว่า 18 ปี

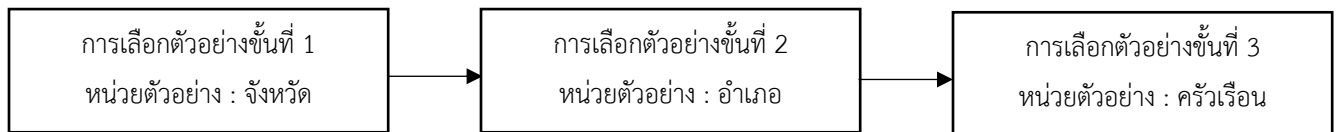
ในการลงพื้นที่ใช้วิธีการสำรวจ (Gird Sampling) และการเลือกสุ่มพื้นที่ในระดับแขวง/ตำบลด้วยการทำหน่วยแจกนับ (Enumeration) จะกำหนดให้หมู่บ้านเป็นหน่วยแจกนับ และคุมโครงสร้างของประชากรให้ใกล้เคียง

กับโครงสร้างประชากร แล้วทำการแบ่งพื้นที่ออกเป็นเซลล์ย่อย เพื่อทำการสุ่มเซลล์ที่จะเก็บข้อมูล รายละเอียดตามรูปที่ 3.1 และ 3.2 และมีรายละเอียดของพื้นที่ในการเก็บข้อมูลตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.2

ภาพที่ 3.1: การลงพื้นที่ใช้วิธีการสำรวจ Gird Sampling ด้วยการทำหน่วยแจกนับ (Enumeration)

ภาพที่ 3.2: ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ

ตารางที่ 1.2: จำนวนตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1		
จังหวัดปทุมธานี (220 ตัวอย่าง)	เมืองปทุมธานี	ทม.ปทุมธานี
		อบต.บางหลวง
	คลองหลวง	ทม.คลองหลวง
		อบต.คลองสาม
จังหวัดลพบุรี (220 ตัวอย่าง)	เมืองลพบุรี	ทม.ลพบุรี
		อบต.ทะเลชุบศร
	ท่าหลวง	ทม.ท่าหลวง
		อบต.ซับจำปา
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2		
จังหวัดระยอง (220 ตัวอย่าง)	เมืองระยอง	ทม.ระยอง
		อบต.นาตาขวัญ
	แกลง	ทม.แกลง
		อบต.ชากโดน
จังหวัดสระแก้ว (220 ตัวอย่าง)	เมืองสระแก้ว	ทม.สระแก้ว
		อบต.ท่าแยก
	อรัญประเทศ	ทม.อรัญประเทศ
		อบต.คลองน้ำใส

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3		
จังหวัดนครราชสีมา (220 ตัวอย่าง)	เมืองนครราชสีมา	ทม.นครราชสีมา
		อบต.หนองบัวศาลา
	โนนไทย	ทม.โนนไทย
		อบต.มะค่า
จังหวัดสุรินทร์ (220 ตัวอย่าง)	เมืองสุรินทร์	ทม.สุรินทร์
		อบต.นาดี
	กาบเชิง	ทม.กาบเชิง
		อบต.ด่าน
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4		
จังหวัดมหาสารคาม (220 ตัวอย่าง)	เมืองมหาสารคาม	ทม.มหาสารคาม
		อบต.ท่าตูม
	บรบือ	ทม.บรบือ
		อบต.วังไชย
จังหวัดกาฬสินธุ์ (220 ตัวอย่าง)	เมืองกาฬสินธุ์	ทม.กาฬสินธุ์
		อบต.หนองกุง
	กุฉินารายณ์	ทม.กุฉินารายณ์
		อบต.บัวขาว
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5		
จังหวัดเชียงใหม่ (220 ตัวอย่าง)	เมืองเชียงใหม่	ทม.เชียงใหม่

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่
		อบต.ช้างเผือก
	จอมทอง	ทม.จอมทอง
		อบต.ช่วงเปา
จังหวัดลำปาง (220 ตัวอย่าง)	เมืองลำปาง	ทม.ลำปาง
		อบต.ป่อแฮ้ว
	งาว	ทม.งาว
		อบต.บ้านร้อง
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6		
จังหวัดนครสวรรค์ (220 ตัวอย่าง)	เมืองนครสวรรค์	ทม.นครสวรรค์
		อบต.บ้านมะเกลือ
	ท่าตะโก	ทม.ท่าตะโก
		อบต.พนมเศษ
จังหวัดพิจิตร (220 ตัวอย่าง)	เมืองพิจิตร	ทม.พิจิตร
		อบต.เมืองเก่า
	ตะพานหิน	ทม.ตะพานหิน
		อบต.ไผ่หลวง
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7		

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่
จังหวัดสุพรรณบุรี (220 ตัวอย่าง)	เมืองสุพรรณบุรี	ทม.สุพรรณบุรี
		อบต.ทับตีเหล็ก
	บางปลาม้า	ทม.บางปลาม้า
		อบต.จรเข้มใหญ่
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (220 ตัวอย่าง)	เมืองประจวบคีรีขันธ์	ทม.ประจวบคีรีขันธ์
		อบต.อ่าวน้อย
	หัวหิน	ทม.หัวหิน
		อบต.บึงนคร
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8		
จังหวัดภูเก็ต (220 ตัวอย่าง)	เมืองภูเก็ต	ทม.ภูเก็ต
		อบต.เกาะแก้ว
	กะทู้	ทม.กะทู้
		อบต.กมลา
จังหวัดชุมพร (220 ตัวอย่าง)	เมืองชุมพร	ทม.ชุมพร
		อบต.บ้านนา
	หลังสวน	ทม.หลังสวน
		อบต.นาพญา
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9		
จังหวัดสตูล (220 ตัวอย่าง)	เมืองสตูล	ทม.สตูล
		อบต.ปูยู

จังหวัด	อำเภอ	พื้นที่
	ควนกาหลง	ทม.ควนกาหลง
		อบต.อุไคเจริญ
จังหวัดปัตตานี (220 ตัวอย่าง)	เมืองปัตตานี	ทม.ปัตตานี
		อบต.บานา
	โคกโพธิ์	ทม.โคกโพธิ์
		อบต.ทรายขาว
กองบัญชาการตำรวจนครบาล		
กรุงเทพมหานคร (ตำรวจนครบาล 1)		สน.ดุสิต
		สน.ดินแดง
กรุงเทพมหานคร (ตำรวจนครบาล 4)		สน.ลาดพร้าว
		สน.หัวหมาก
กรุงเทพมหานคร (ตำรวจนครบาล 2)		สน.ทุ่งสองห้อง
		สน.ประชาชื่น

3.3 การเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Suvey) กับสถิติอาชญากรรมของตำรวจ

ในรายงานการศึกษาในครั้งนี้ให้มีการเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติการแจ้งเหตุอาชญากรรมของตำรวจ ซึ่งในการเปรียบเทียบได้ใช้ข้อมูลผลสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในรอบปี พ.ศ.2561 (1 ม.ค. พ.ศ. 2561– 31 ธ.ค. พ.ศ.2561) เปรียบเทียบกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจที่รวบรวมไว้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกลางของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (รวบรวมโดย กองแผนงานอาชญากรรม เผยแพร่ทาง <http://thaicrimes.org/download/สถิติรายภาค/>) ในห้วงเวลาเดียวกันแยกตามกลุ่มประเภทคดีเดียวกันที่สามารถเทียบเคียงกันได้

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คณะผู้วิจัยจะหาค่าความน่าจะเป็นในการเกิดอาชญากรรมจากผลสำรวจปี 2561 แล้วจึงคิดมาคำนวณหาโอกาสเกิดอาชญากรรมต่อประชากรหนึ่งแสนคน เพื่อเปรียบเทียบกับอัตราการตกเป็นเหยื่อต่อประชากรแสนคนที่ได้จากสถิติแจ้งอาชญากรรมของตำรวจ ทั้งนี้การคิดอัตราการตกเป็นเหยื่อต่อประชากรแสนคนใช้จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรจากระบบสถิติทางการทะเบียนของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในปี พ.ศ.2561 จำนวน 64,816,825 คน ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการจัดทำสถิติเผยแพร่บนเว็บไซต์กรมการปกครอง (http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php) เป็นฐานในการคิดอัตราส่วนคดีต่อประชากรแสนคนของการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละพื้นที่ เป็นผู้ทำหน้าที่บรรณาธิกร ลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยชุด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอาจมีการวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

3.5 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูล จำแนกออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) เอกสารรายงานผลการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน
- 2) ผลการสรุป/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของการทดลองใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์
- 3) บทสรุปผู้บริหารที่สรุปผลที่ได้จากการดำเนินโครงการทั้งภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ
- 4) บทความวิจัย

บทที่ 4

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลอาชญากรรมจากที่เกิดขึ้นในรอบปี พ.ศ.2561 (1 มกราคม พ.ศ.2561 – 31 ธันวาคม พ.ศ.2561) โดยจากการสุ่มตัวอย่าง 1,091 คริวเรือน จากประชาชนจำนวน 4,549 ตัวอย่าง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.3 เปรียบเทียบสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจกับข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน
- 4.4 เปรียบเทียบภาพรวมสถิติอาชญากรรมกับการสำรวจครั้งก่อนหน้า (พ.ศ. 2559)
- 4.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 4.6 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ เป็นการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและทัศนคติต่อกระบวนการยุติธรรมของประชาชนในลักษณะของการสำรวจครัวเรือนโดยการสุ่มตัวอย่างจากประชาชนในพื้นที่โดยตรง แบ่งตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจเป็น 10 พื้นที่ ตามการแบ่งพื้นที่กองบัญชาการตำรวจในระดับภาค อันได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงนับและพื้นที่ที่สุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวนครัวเรือน	จำนวน (คน)
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	103	462
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	112	481
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	126	450
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	131	454
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	111	452
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	102	442
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	107	443
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	98	453
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	97	442
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	104	470
รวมทั้งสิ้น		1,091	4,549

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พื้นที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,091 ครั้วเรือน 4,549 คน ประกอบด้วย กองบัญชาการตำรวจนครบาลจำนวน 103 ครั้วเรือน 462 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 จำนวน 121 ครั้วเรือน 481 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 จำนวน 126 ครั้วเรือน 450 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 จำนวน 131 ครั้วเรือน 454 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 จำนวน 111 ครั้วเรือน 452 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 จำนวน 102 ครั้วเรือน 442 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 จำนวน 107 ครั้วเรือน 443 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 98 ครั้วเรือน 453 คน กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 จำนวน 97 ครั้วเรือน 442 คน และ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 จำนวน 104 ครั้วเรือน 470 คน เมื่อจำแนกขนาดครั้วเรือนพบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครั้วเรือนอยู่ระหว่าง 3 ถึง 4 คน จำนวน 525 คน คิดเป็นร้อยละ 48.12 และโดยเฉลี่ยจะมีค่าจำนวนสมาชิกในครั้วเรือนประมาณ 4 คน ตามที่ได้แสดงไว้ใน ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครั้วเรือนที่อยู่อาศัยห่าง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

ลำดับที่	จำนวนสมาชิกในครั้วเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 คน	16	1.47
2	2 คน	187	17.14
3	3 คน	291	26.67
4	4 คน	234	21.45
5	5 คน	144	13.2
6	6 คน	90	8.25
7	7 คน	48	4.4
8	8 คน	36	3.3
9	9 คน	26	2.38
10	ตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป	19	1.74
รวมทั้งสิ้น		1,091	100.00

หมายเหตุ มัธยฐาน (Median) = 4 คน ฐานนิยม (Mode) = 3 คน ต่ำสุด (Minimum) = 1 สูงสุด (Maximum) = 20

จำนวนเฉลี่ย (Mean) = 4.16 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.0487

ลักษณะสำคัญทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 4,549 คน ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครั้วเรือน 1,047 คน คิดเป็นร้อยละ 23.02 รองลงมาเป็นภรรยาหรือสามีของหัวหน้าครั้วเรือน 747 คน คิดเป็นร้อยละ 16.42 และ บุตรที่ยังไม่สมรส จำนวน 668 คน คิดเป็นร้อยละ 14.68 จำแนกตามเพศ เป็นเพศหญิงจำนวน 2,537 คน คิดเป็นร้อยละ 55.77 เพศชาย 2,012 คน คิดเป็นร้อยละ 44.23 แบ่งเป็นช่วงอายุพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 1,050 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 รองลงมา

คือ ช่วงอายุระหว่าง 26 ถึง 40 ปี จำนวน 939 คน คิดเป็นร้อยละ 20.64 ช่วงอายุ 51 ถึง 60 ปี 778 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 ตามลำดับ จำแนกตามอาชีพหลัก ส่วนใหญ่อาชีพรับจ้างจำนวน 836 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะสำคัญทางประชากร

ลักษณะสำคัญทางประชากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความเกี่ยวข้องกับหัวหน้าครัวเรือน		
หัวหน้าครัวเรือน	1,047	23.02
ภรรยาหรือสามี	747	16.42
บุตรที่ยังไม่สมรส	668	14.68
บุตรที่สมรสแล้ว	473	10.4
บุตรเขย/บุตรสะใภ้	163	3.58
บุตรของบุตร	338	7.43
พ่อ แม่ พ่อตา แม่ยาย	275	6.05
ญาติอื่น ๆ	707	15.54
ผู้อาศัย และคนรับใช้	131	2.88
เพศ		
ชาย	2,012	44.23
หญิง	2,537	55.77
ช่วงอายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	662	14.55
18 – 25 ปี	385	8.46
26 – 40 ปี	939	20.64
41 – 50 ปี	735	16.16
51 – 60 ปี	778	17.10
มากกว่า 60 ปี	1,050	23.08
อาชีพหลัก		
ธุรกิจส่วนตัว	267	5.87
ค้าขาย	724	15.92
เกษตรกร	696	15.30
รับจ้าง	836	18.38
ว่างงาน	778	17.10

ลักษณะสำคัญทางประชากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เกษียณ	46	1.01
นักเรียน/นักศึกษา	645	14.18
ลูกจ้าง	395	8.68
ราชการ	73	1.60
ไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษา (อายุไม่เกิน 6 ปี)	89	1.96

หมายเหตุ อาชีพรับจ้าง หมายถึง อาชีพรับจ้างทั่วไปอื่น ๆ (เช่น ช่างปูน ช่างไม้ ช่างเชื่อม ช่างไฟ เป็นต้น) รวมถึงรับจ้างภาคการเกษตร (รับจ้างทำนา ทำสวน กรีดยาง รับจ้างด้านการเกษตรต่าง ๆ เป็นต้น)

4.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบการตกเป็นเหยื่อจำนวนทั้งสิ้น 184 คน จาก 4,549 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04 โดยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2561 1 ครั้ง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ตกเป็นเหยื่อ 2 ครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.59 ตกเป็นเหยื่อ 3 ครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89 และ ตกเป็นเหยื่อเกิน 5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็น 1.09 ตามตารางที่ 4.4 และ 4.5

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561 พบว่า กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว เป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อมากที่สุด คือ จำนวน 87 คน รองลงมาคือ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจำนวน 66 คน กลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่จำนวน 18 คน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจำนวน 17 คน และ กลุ่มคดีกระทำทางเพศจำนวน 2 คน ตามลำดับ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561

ลำดับที่	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	184	4.04
2	ไม่เคย	4,365	95.96
รวมทั้งสิ้น		4,549	100.00

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	148	80.43
2	2 ครั้ง	25	13.59
3	3 ครั้ง	9	4.89
4	มากกว่า 5 ครั้ง	2	1.09
รวมทั้งสิ้น		184	100.00

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (คน)		
		เคย (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)	รวมทั้งสิ้น (ร้อยละ)
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	17 (0.37)	4,532 (99.63)	4,549 (100.00)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	66 (1.45)	4,483 (98.55)	4,549 (100.00)
3	กระทำทางเพศ	2 (0.04)	4,547 (99.96)	4,549 (100.00)
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	87 (1.91)	4,462 (98.09)	4,549 (100.00)
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	18 (0.40)	4,531 (99.60)	4,549 (100.00)

หมายเหตุ 1 คน มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้มากกว่า 1 กลุ่มคดี จำแนกผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้ง 184 คน ออกตามลักษณะกลุ่มคดี จะพบว่าจะมี 178 คน ที่เกิดอาชญากรรม 1 กลุ่มคดี และมีที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 2 กลุ่มคดี จำนวน 6 คน

จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย พบว่า ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 2 ครั้ง คิด

เป็นร้อยละ 10.00 และ ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1	คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	20	100.00
1.1	ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-
1.2	ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	2	10.00
1.3	ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	18	90.00
1.4	กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
1.5	ถูกลักพาตัว	-	-

จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุดจำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.84 รองลงมาคือ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.27 และ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.79 ตามลำดับ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
2	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	77	100.00
2.1	ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	2	2.60
2.2	ถูกชิงรางวัลทรัพย์	-	-
2.3	ถูกล้วงกระเป๋า	1	1.30
2.4	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	6	7.79
2.5	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	21	27.27
2.6	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	43	55.84
2.7	ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่น ๆ	-	-
2.8	ถูกรีดเอาทรัพย์	1	1.30
2.9	ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-
2.10	ทำให้เสียทรัพย์	-	-

2.11	ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	3	3.90
------	-------------------------------------	---	------

จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีกระทำทางเพศ พบว่า ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีกระทำทางเพศ

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
3	คดีกระทำทางเพศ	2	100.00
3.1	ถูกข่มขู่หรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-
3.2	ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-
3.3	ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	100.00

จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้ายมากที่สุดจำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.58 รองลงมาคือ ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.39 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
4	คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	121	100.00
4.1	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	15	12.10
4.2	ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	4	3.31
4.3	ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
4.4	ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	59	47.58
4.5	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	14	11.29
4.6	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ	29	23.39

จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ พบว่า ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์มากที่สุดจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมาคือ ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ

16.67 และ ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ตามที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา กลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	24	100.00
5.1	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	4	16.67
5.2	ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-
5.3	ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	17	70.83
5.4	ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	3	12.50

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561 จำแนกตามกองบัญชาการตำรวจ ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบว่า กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.57 รองลงมาคือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.48 และ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ตามลำดับ ตามที่ได้แสดงไว้ในจากตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2561 จำแนกตามกองบัญชาการตำรวจ

ลำดับที่	พื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	34	18.48
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	36	19.57
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	23	12.50
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	6	3.26
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	10	5.43
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	5	2.72
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	17	9.24
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	32	17.39
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	4	2.17
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	17	9.24
รวมทั้งสิ้น		184	100.00

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2561 จำแนกตามเพศและช่วงอายุ พบว่า จากทั้งหมด 184 คน เป็นเพศชาย 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 เพศหญิง 108 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 ช่วงอายุที่ตกเป็น

เหยื่อมากที่สุด คือ 26 ถึง 40 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 25.54 รองลงมาคือ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.28 และ มากกว่า 60 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2561

ลักษณะสำคัญทางประชากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	76	41.30
หญิง	108	58.70
ช่วงอายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	4	2.17
18 – 25 ปี	22	11.96
26 – 40 ปี	47	25.54
41 – 50 ปี	34	18.48
51 – 60 ปี	41	22.28
มากกว่า 60 ปี	36	19.57

4.2.1 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและรายละเอียดของพฤติกรรมอาชญากรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดต่อชีวิตร่างกาย ซึ่งผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบเหยื่ออาชญากรรม 17 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย 20 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 439.65 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1.1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พื้นที่ ประเภทความผิด ความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะทางประชากรของผู้ตกเป็นเหยื่อ ลักษณะสถานที่เกิดเหตุ รายละเอียดการกระทำผิด ลักษณะของผู้ก่อเหตุ ช่วงเวลาการกระทำผิด ช่องโอกาสในการก่อเหตุ สาเหตุ อาวุธที่ใช้ การรู้จักคุ้นเคย โดยมีรายละเอียดผลสำรวจปรากฏตามตารางที่ 4.14 ถึง ตารางที่ 4.29 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิต

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	4	23.53
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	3	17.65
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	2	11.76
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	2	11.76
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	-	-
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	-	-
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	1	5.88
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	4	23.53
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	-	-
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	1	5.88
รวมทั้งสิ้น		17	100.00

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	14	82.35
2	2 ครั้ง	3	17.65
รวมทั้งสิ้น		17	100.00

ตารางที่ 4.16 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

	กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1.1	ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-
1.2	ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	2	10.00
1.3	ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	18	90.00
1.4	กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
1.5	ถูกลักพาตัว	-	-
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	11	64.71
2	หญิง	6	35.29
รวมทั้งสิ้น		17	100.00

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 20 ปี	3	17.65
2	22 – 25 ปี	5	27.78
3	26 – 35 ปี	4	22.22
4	มากกว่า 35 ปี	5	27.78
รวมทั้งสิ้น		17	100.00

ตารางที่ 4.19 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	8	40.00
2	สถานประกอบการ	6	30.00
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	1	5.00
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	5	25.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.20 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	06.01 – 09.00 น.	-	-
2	09.01 – 12.00 น.	1	5.00
3	12.01 – 15.00 น.	3	15.00
4	15.01 – 18.00 น.	4	20.00
5	18.01 – 21.00 น.	3	15.00
6	21.01 – 24.00 น.	2	10.00
7	24.01 – 03.00 น.	-	-
8	03.01 – 06.00 น.	-	-
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	2	10.00
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	5	25.00
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	-	-
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.21 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	1	5.00
2	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	5	25.00
3	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	4	20.00
4	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนา การ เช่น สวนสาธารณะ	1	5.00
5	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดู ภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	2	10.00
6	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	1	5.00
7	ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดู โทรทัศน์ ทำงานบ้าน	6	30.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.22 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า	1	5.00
2	พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า	19	95.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.23 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	12	63.16
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	7	36.84
3	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	2	10.53
4	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	2	10.53

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	4	20.00
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	3	15.00
3	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	1	5.00
4	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	2	10.00
5	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	5	25.00
6	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	5	25.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.25 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคย	11	55.00
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	9	45.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.26 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	4	20.00
2	ดื่ม/เสพแต่ไม่ถึงกับมีนเมา	2	10.00
3	มีอาการมีนเมา	12	60.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	10.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.27 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	นักเรียนตีกัน	3	15.00
2	เมาสุราทะเลาะวิวาท	5	25.00
3	มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว	1	5.00
4	หึงหวง	1	5.00
5	ข่มขู่ คุกคาม	2	10.00
6	ขัดแย้งผลประโยชน์	1	5.00
7	เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า	7	35.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.28 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ลักษณะของการก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ขว้างปาสิ่งของใส่	1	5.00
2	ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระทบก ผลัก ตบตี ต่อย	1	5.00
3	ข่มขู่ คุกคาม	18	90.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.29 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ลักษณะของการใช้อาวุธ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดขารบ	4	20.00
2	ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน	2	10.00
3	ไม่ใช้อาวุธ	13	65.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	5.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ในครั้งนี้พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วอาชญากรรมประเภทความผิดต่อชีวิตร่างกายที่พบจากการสำรวจจะเป็นลักษณะของการข่มขู่คุกคาม ลอบติดตาม หรือข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่าเหยื่อจะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีความเกี่ยวข้องกับการใช้แอลกอฮอล์หรือของมีคม ไม่ได้ใช้อาวุธ

4.2.1.2 ความเสียหายที่ได้รับ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้อย่างน้อยอาชญากรรมไม่ได้รับบาดเจ็บ หรือบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องพักรักษาตัว ไม่มีการประเมินความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.30 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บาดเจ็บ	1	5.00
2	ไม่บาดเจ็บ	19	95.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

หมายเหตุ ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับรักษาตัว ทำให้ไม่มีความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

4.2.1.3 การติดต่อหรือรับบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

จากการสำรวจข้อมูลข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้อยู่อาชญากรรมแทบทั้งหมดไม่ได้แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่มีการจับกุมหรือนำตัวผู้กระทำผิดส่งฟ้องต่อศาล ส่วนใหญ่แล้วเป็นความเสียหายเพียงเล็กน้อยหรือไม่เกิดความเสียหายจึงไม่มีการแจ้งความ

ตารางที่ 4.31 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	แจ้ง	1	5.00
2	ไม่แจ้ง	19	95.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.32 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	8	42.11
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	4	21.05
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	5	26.32
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้วเช่นฝ่ายรักษาความปลอดภัยหัวหน้างาน	3	15.79
5	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1	5.26

ตารางที่ 4.33 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทราบ	10	50.00
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	10	50.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.34 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	3	15.00
2	ไม่มี	17	85.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.35 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	18	90.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	10.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.36 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	18	90.00
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	10.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

หมายเหตุ ทั้งหมดไม่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดทั้ง 20 ครั้ง เนื่องจากเป็นความเสียหายเพียงเล็กน้อยหรือไม่เกิดความเสียหายและผู้กระทำผิดไม่ได้รับการลงโทษเพราะไม่ได้แจ้งความ ส่วนที่แจ้งความ 1 ครั้ง ยังไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

ตารางที่ 4.37 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับ	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	18	90.00
2	ต้องการ	2	10.00
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.38 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับ	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีที่ได้รับการลงโทษ	2	100.00
2	การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	2	100.00

4.2.2 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและรายละเอียดของพฤติกรรมอาชญากรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบเหยื่ออาชญากรรม 66 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 1,692.68 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.2.1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พื้นที่ ประเภทความผิด ความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะทางประชากรของผู้ตกเป็นเหยื่อ ลักษณะสถานที่เกิดเหตุ รายละเอียดการกระทำผิด ลักษณะของผู้ก่อเหตุ ช่วงเวลาการกระทำผิด ช่องโอกาสในการก่อเหตุ สาเหตุ ทรัพย์ที่ถูกประทุษร้าย อาวุธที่ใช้ การรู้จักคุ้นเคย ได้ทรัพย์คืนหรือไม่ การก่อเหตุซึ่งหน้าหรือลับหลัง การรักษาความปลอดภัย โดยมีรายละเอียดผลสำรวจปรากฏตามตารางที่ 4.39- ตารางที่ 4.58 ดังนี้

ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	8	12.12
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	7	10.61
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	15	22.73
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	4	6.06
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	3	4.55
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	3	4.55
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	2	3.03
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	11	16.67
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	4	6.06
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	9	13.64
รวมทั้งสิ้น		66	100.00

ตารางที่ 4.40 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อ
ทรัพย์สิน

	กลุ่มประเภทความผิด	จำนวน ครั้ง	ร้อยละ
2.1	ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	2	2.60
2.2	ถูกชิงทรัพย์	-	-
2.3	ถูกฉ้อโกง	1	1.30
2.4	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	6	7.79
2.5	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	21	27.27
2.6	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	43	55.84
2.7	ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่น ๆ	-	-
2.8	ถูกรีดเอาทรัพย์	1	1.30
2.9	ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-
2.10	ทำให้เสียทรัพย์	-	-
2.11	ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	3	3.90
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.41 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	57	86.36
2	2 ครั้ง	7	10.61
3	3 ครั้ง	2	3.03
รวมทั้งสิ้น		66	100.00

ตารางที่ 4.42 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	25	37.88
2	หญิง	41	62.12
รวมทั้งสิ้น		66	100.00

ตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 18 ปี	-	-
2	18 – 25 ปี	6	9.09
3	26 – 40 ปี	12	18.18
4	41 – 50 ปี	12	18.18
5	51 – 60 ปี	19	28.79
6	มากกว่า 60 ปี	17	25.76
รวมทั้งสิ้น		66	100.00

ตารางที่ 4.44 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	55	71.43
2	สถานประกอบการ	7	9.09
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	1	1.30
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	6	7.79
5	ในพาหนะ	8	10.39
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.45 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	06.01 – 09.00 น.	3	3.90
2	09.01 – 12.00 น.	3	3.90
3	12.01 – 15.00 น.	7	9.09
4	15.01 – 18.00 น.	4	5.19
5	18.01 – 21.00 น.	1	1.30
6	21.01 – 24.00 น.	5	6.49
7	24.01 – 03.00 น.	2	2.60
8	03.01 – 06.00 น.	-	-
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	27	35.06
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	15	19.48
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	10	12.99
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.46 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	20	25.97
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา	2	2.60
3	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	7	9.09
4	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่ สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	3	3.90
5	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดู ภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	2	2.60
6	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	26	33.77
7	ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดู โทรทัศน์ ทำงานบ้าน	17	22.08
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.47 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	60	77.92
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	17	22.08
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.48 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	14	82.35
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	3	17.65

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	43	55.84
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	1	1.30
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	1	1.30
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	6	7.79
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	2	2.60
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	1	1.30
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคู่เคยกัน	1	1.30
16	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	1	1.30
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	21	27.27
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.50 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอากรมีนมาจาก ฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	6	7.79
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	71	92.21
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.51 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับ ผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เคย	2	2.60
2	ไม่เคย	50	64.94
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	25	32.47
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	25	32.47
2	ความขัดแย้งภายในครอบครัว	-	-
3	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	14	18.18
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	4	5.19
5	ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา	-	-
6	ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด	-	-
7	ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด	-	-
8	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์	31	40.26
9	ผู้กระทำผิดยากจน	4	5.19
10	ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด	1	1.30
11	พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต	-	-
12	ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น	-	-
13	ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย	5	6.49
14	โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต	2	2.60
15	ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	-	-
16	อื่น ๆ เช่น ผู้กระทำผิดโดนโกงจึงไม่มีเงินมาใช้	-	-
17	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	11	14.29

ตารางที่ 4.53 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	44	57.14
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	31	40.26
3	คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	2	2.60
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.54 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนมา (เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)

ลำดับที่	รับทรัพย์สินคืนมา	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	43	97.79
2	ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	1	2.27
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

หมายเหตุ ได้ทรัพย์สินคืนบางส่วนจากคนร้ายด้วยการไกล่เกลี่ย

ตารางที่ 4.55 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน	1	1.30
2	ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย	4	5.19
3	ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ	57	74.03
4	บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน	13	16.88
5	ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	2	2.60
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.56 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ลำดับ	ลักษณะการก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ปล้นจี้	2	2.60
2	ลักทรัพย์/กรีดกระเป๋า	1	1.30
3	ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์	6	7.79
4	ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย	21	27.27
5	ถูกรีดเอาทรัพย์สิน (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์สิน)	1	1.30
6	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย	17	22.08
7	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน	4	5.19
8	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัยร้านค้าที่ทำงาน(กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)	17	22.08
9	ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน	1	1.30
10	เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	3	3.90
11	หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น	1	1.30
12	ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่น ๆ เช่น สิ่งก่อสร้างล้ำเข้ามาในพื้นที่	3	3.90
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.57 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการป้องกันภัย

ลำดับที่	การรักษาความปลอดภัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้	42	54.55
2	มี	35	45.45
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.58 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัย (เฉพาะที่ระบุว่ามีการรักษาความปลอดภัยและตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะการรักษาความปลอดภัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก	1	2.86
2	ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์	19	54.29
3	รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย	0	0.00
4	เลี้ยงสุนัข	14	40.00
5	ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	0	0.00
6	กล้องวงจรปิด (CCTV)	19	54.29
7	ตั้งตู้แดง/สายตรวจ	0	0.00
8	อื่น ๆ	0	0.00

หมายเหตุ คนร้ายไม่ได้ใช้กำลังหรืออันตรายต่อผู้เสียหาย

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกรณีถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัยมากที่สุดถึงร้อยละ 55.84 รองลงมาคือถูกขโมยหรือพยายามขโมยเครื่องมือทางการเกษตร (ร้อยละ 27.27) และขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะหรือทรัพย์สินในพาหนะ (ร้อยละ 7.79) ตามลำดับ ส่วนใหญ่แล้วเหยื่อจะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เหตุเกิดในบริเวณที่พักอาศัย โดยช่วงเวลาเกิดเหตุเป็นช่วงเวลากลางวันมากกว่ากลางคืน ส่วนใหญ่แล้วความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมักจะไม่ได้กระทำโดยซึ่งหน้า โดยเหยื่อมักจะไม่ได้รู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ก่อเหตุมาก่อน เหยื่อที่สูญเสียทรัพย์สินแทบทั้งหมดไม่สามารถติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาได้ เมื่อเปรียบเทียบเหยื่อที่ถูกประทุษร้ายส่วนใหญ่ไม่ได้มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัย (ร้อยละ 54.55) แต่ก็มีเหยื่อจำนวนมากถึงร้อยละ 45.45 ที่มีการใช้ระบบรักษาความปลอดภัย แต่ก็ยังถูกก่อเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

4.2.2.2 ความเสียหายที่ได้รับ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ในครั้งนี้ ผู้เสียหายได้รับความเสียหายตั้งแต่ 60 บาท ถึง 100,000 บาท โดยเฉลี่ยแล้วค่าความเสียหายจะอยู่ที่ 7,594 บาท/คน

ตารางที่ 4.59 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินได้รับความเสียหาย / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสีย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เงินสด	6	7.79
2	เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ	-	-
3	บัตรเครดิต สมุดเช็ค	-	-
4	กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์	3	3.90
5	รถยนต์	1	1.30
6	รถจักรยานยนต์	5	6.49
7	ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ ไฟ	1	1.30
8	อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ติดรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง	-	-
9	จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน	2	2.60
10	อุปกรณ์กีฬา	-	-
11	น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ	6	7.79
12	สินค้าอุปโภค บริโภค	7	9.09
13	เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แว่นตา นาฬิกา	6	7.79
14	เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย	-	-
15	โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา	3	3.90
16	เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD	-	-
17	เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน	3	3.90
18	ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน	-	-
19	หน้าต่าง ประตูบาน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม	-	-
20	ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง	1	1.30
21	สัตว์เลี้ยง	2	2.60
22	ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร	2	2.60
23	อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ป้อน้ำ	7	9.09
24	อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง	1	1.30

หมายเหตุ คนร้ายไม่ได้ใช้กำลังจึงไม่ก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ

ตารางที่ 4.60 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	35	45.56
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	26	33.77
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	16	20.78
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.61 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	0	0
2	กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาด	0	0
3	วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย	0	0
4	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
5	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน	0	0
6	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	35	100.00
หมายเหตุ	มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 7,594 บาท มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 60 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 21,322.35 มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 100,000 บาท	

4.2.2.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

กรณีความผิดกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 77 ครั้ง ส่วนใหญ่ไม่ได้แจ้งความ (ร้อยละ 83.13) เนื่องจากยังไม่มีความสูญเสียหรือค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น และเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย สิ่งที่ยี่อาชญากรรมต้องการเพิ่มเติมจากกระบวนการยุติธรรมคือให้มีการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมา และดำเนินการป้องกันเหตุร้ายไม่ให้เกิดขึ้นอีก

ตารางที่ 4.62 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	แจ้ง	13	16.88
2	ไม่แจ้ง	64	83.13
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.63 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	29	37.66
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	30	38.96
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	1	1.30
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว	7	9.09
5	เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	-	-
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	-	-
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	-	-
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	-	-
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	-	-
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	6	7.79
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	5	6.49
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	1	1.30
13	ขาดพยานหลักฐาน	3	3.90
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	1	1.30
15	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	-	-
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	-	-
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	-	-
18	อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 4.64 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	10	12.99
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	67	87.01
	รวมทั้งสิ้น	77	100.00

ตารางที่ 4.65 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	1	1.30
2	ไม่มี	70	90.91
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	6	7.79
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.66 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	4	3.90
2	ไม่มี	73	96.10
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

หมายเหตุ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ 3 ครั้ง และเป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล 1 ครั้ง

มีการตกลงไกล่เกลี่ย 3 ครั้ง ซึ่งดำเนินการโดยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิดทั้ง 2 ครั้ง และเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.67 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	76	98.70
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	1.30
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.68 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	การได้รับบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี	76	98.70
2	มี	1	1.30
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

หมายเหตุ การติดต่อแจ้งความสืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.69 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับ	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1	ต้องการ	60	77.92
2	ไม่ต้องการ	17	22.08
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 4.70 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ7จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับ	สิ่งที่ต้องการได้รับจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	7	9.09
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหาย กลับคืนมา	3	3.90
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดร้ายเกิดขึ้นอีก	9	11.69
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำความผิดให้มีการชดเชย ค่าเสียหาย	-	-
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ใน กระบวนการยุติธรรม	-	-
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	-	-
7	การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม	-	-
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำความผิด	-	-
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	-	-
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	-	-
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	-	-
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำความผิดคนเดิมกลับมากระทำความผิดซ้ำ	-	-
13	อื่น ๆ	-	-

4.3.1 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศ

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและรายละเอียดของพฤติกรรมอาชญากรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบเหยื่ออาชญากรรม 2 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 43.96 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1.1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พื้นที่ ประเภทความผิด ความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะทางประชากรของผู้ตกเป็นเหยื่อ ลักษณะสถานที่เกิดเหตุ รายละเอียดการกระทำผิด ลักษณะของผู้ก่อเหตุ ช่วงเวลาการกระทำผิด ช่องโอกาสในการก่อเหตุ สาเหตุ อาวุธที่ใช้ การรู้จักคุ้นเคย การก่อเหตุซึ่งหน้าหรือลับหลัง โดยมีรายละเอียดผลสำรวจปรากฏตาม ตารางที่ 4.71- ตารางที่ 4.83 ดังนี้

ตารางที่ 4.71 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศ จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	-	-
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	-	-
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	1	50.00
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	-	-
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	-	-
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	1	50.00
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	-	-
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	-	-
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	-	-
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.72 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
3.1 ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-
3.2 ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-
3.3 ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	2	100.00
รวมทั้งสิ้น	2	100.00

ตารางที่ 4.73 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	-	-
2	หญิง	2	100.00
	รวมทั้งสิ้น	2	100.00

ตารางที่ 4.74 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 18 ปี	1	50.00
2	21 – 25 ปี	-	-
3	26 – 40 ปี	1	50.00
4	41 – 50 ปี	-	-
5	51 – 60 ปี	-	-
6	มากกว่า 60 ปี	-	-
	รวมทั้งสิ้น	2	100.00

ตารางที่ 4.75 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	-	-
2	สถานประกอบการ	1	50.00
3	โรงเรียน/สถานศึกษา		-
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.76 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	21.01 – 24.00 น.	1	50.00
2	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.77 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	1	50.00
2	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.78 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า	-	-
2	พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.79 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	1	100.00
2	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	1	100.00

ตารางที่ 4.80 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	2	100.00
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	-	-
3	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	-	-
4	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	-	-
5	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	-	-
6	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.81 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคย	2	100.00
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.82 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	-	-
2	ดื่ม/เสพแต่ไม่ถึงกับมีนเมา	-	-
3	มีอาการมีนเมา	2	100.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.83 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	กรณีเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	คุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก	1	50.00
2	ลอบติดตาม แอบมองหรือพยายามเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นลักษณะของการคุกคามทางวาจา ลอบติดตาม แอบมอง หรือพยายามใกล้ชิดอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศ (Sexual Harrassment) แต่ไม่ถึงกับเป็นการข่มขืนหรือกระทำอนาจาร ทั้งสองกรณีที่พบผู้ก่อเหตุไม่เคยรู้จักกับเหยื่อมาก่อน

4.2.3.2 ความเสียหายที่ได้รับ

เหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งสองกรณีที่พบไม่ได้รับบาดเจ็บหรือเกิดความเสียหายแต่อย่างใด

ตารางที่ 4.84 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	กรณีเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	-	-
2	บาดเจ็บ	-	-
3	ไม่บาดเจ็บ	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.85 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความสูญเสียที่เกิดขึ้น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	-	-
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	2	100.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

4.2.3.3 การติดต่อและรับบริการจากหน่วยในกระบวนการยุติธรรม

เหยื่ออาชญากรรมในความผิดทางเพศทั้งสองกรณีที่ไม่ได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด ไม่มีการจับกุมตัวมาดำเนินคดีนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษแต่อย่างใด ในส่วนของกระบวนการยุติธรรมผู้เสียหายไม่ได้ต้องการให้ดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติม

ตารางที่ 4.86 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	แจ้ง	-	-
2	ไม่แจ้ง เนื่องจาก	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.87 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทราบ	-	-
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.88 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่หลังเกิดเหตุฝ่ายผู้กระทำความผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การข่มขู่คุกคามจากฝ่ายผู้กระทำความผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	-	-
2	ไม่มี	2	100.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.89 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ามีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำความผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	-	-
2	ไม่มี	2	100.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.90 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำความผิด คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำความผิดได้	1	50.00
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำความผิดได้	-	-
3	ไม่มี	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.91 จำนวนและร้อยละของผู้กระทำความผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับการลงโทษตามกฎหมาย คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	2	100.00
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	-	-
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.92 จำนวนและร้อยละของเหตุการณ์ที่มีการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้วผู้เสียหายได้รับบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี	2	100.00
2	มี	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 4.93 จำนวนและร้อยละของเหตุที่เกิดขึ้นผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินงานจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	2	100.00
2	ต้องการ	-	-
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

4.2.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและรายละเอียดของพฤติกรรมอาชญากรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ซึ่งผลการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวภายในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 - 31 ธันวาคม 2561) พบเหยื่ออาชญากรรม 87 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว จำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 2,659.92 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.4.1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พื้นที่ ประเภทความผิด ความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะทางประชากรของผู้ตกเป็นเหยื่อ ช่องทางในการติดต่อกับผู้เสียหาย ลักษณะสถานที่เกิดเหตุ รายละเอียดการกระทำผิด ลักษณะของผู้ก่อเหตุ ช่วงเวลาการกระทำผิด สาเหตุ การรู้จักคุ้นเคย เป็นการกระทำซึ่งหน้าหรือลับหลัง การระวังป้องกันภัย โดยมีรายละเอียดผลสำรวจปรากฏตามตารางที่ 4.94 - 4.111 ดังนี้

ตารางที่ 4.94 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	21	24.14
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	24	27.59
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	3	3.45
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	1	1.15
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	4	4.60
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	1	1.15
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	13	14.94
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	14	16.09
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	-	-
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	6	6.90
รวมทั้งสิ้น		87	100.00

ตารางที่ 4.95 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

	กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
4.1	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	15	12.10
4.2	ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	4	3.31
4.3	ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
4.4	ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	59	47.58
4.5	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	14	11.29
4.6	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ	29	23.39

ตารางที่ 4.96 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท ความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	73	83.91
2	2 ครั้ง	6	6.90
3	มากกว่า 3 ครั้ง	8	9.20
รวมทั้งสิ้น		87	100.00

ตารางที่ 4.97 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูก หลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	34	39.08
2	หญิง	53	60.92
รวมทั้งสิ้น		87	100.00

ตารางที่ 4.98 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูก หลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 18 ปี	1	1.15
2	18 – 25 ปี	9	10.34
3	26 – 40 ปี	22	25.29
4	41 – 50 ปี	19	21.84
5	51 – 60 ปี	18	20.69
6	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	18	20.69
รวมทั้งสิ้น		87	100.00

ตารางที่ 4.99 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่องทางที่ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหาย

ลำดับที่	ช่องทางการทำกระทำความผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น	8	6.61
2	โทรศัพท์	94	77.69
3	ส่งข้อความผ่านอีเมล เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	12	9.92
4	แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าเป็นวิธีใด	7	5.79
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.100 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการกระทำผิด

ลำดับที่	ลักษณะของการกระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร	1	0.83
2	แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย	8	6.6
3	ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ	7	5.79
4	หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แชร์ลูกโซ่	4	3.31
5	หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง	6	4.96
6	หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า	4	3.31
7	หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์	59	48.76
8	หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้	18	14.88
9	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม	7	5.79
10	หลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้	1	0.83
11	หลอกลวงให้จ่ายเงินเพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือได้รับสิทธิพิเศษ	5	4.13
12	อื่น ๆ เช่น ถูกหลอกให้ไปทำงานตามที่ตกลง แล้วไม่ได้รับเงินตรงตามที่กำหนด	1	0.83
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.101 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือ การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	59	48.76
2	สถานประกอบการ	4	3.31
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	5	4.13
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	7	5.79
5	ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด	46	38.02
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.102 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	06.01 – 09.00 น.	1	0.83
2	09.01 – 12.00 น.	27	22.31
3	12.01 – 15.00 น.	19	15.70
4	15.01 – 18.00 น.	8	6.61
5	18.01 – 21.00 น.	2	1.65
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	60	49.59
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	4	3.31
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.103 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	29	23.97
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา	10	8.26
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	1	0.83
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	4	3.31
5	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	2	1.65
6	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	15	12.40
7	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	60	49.59
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.104 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	109	90.08
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	12	9.92
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.105 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับ ผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคย	107	88.43
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	14	11.57
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.106 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุ

ลำดับที่	สาเหตุการกระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	50	41.32
2	ความขัดแย้งภายในครอบครัว	6	4.96
3	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	6	4.96
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	2	1.65
5	ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา	4	3.31
6	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน	33	27.27
7	ผู้กระทำผิดยากจน	20	16.53
8	ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด	1	0.83
9	พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่าง ๆ	1	0.83
10	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	56	46.28

ตารางที่ 4.107 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบถึงการก่อเหตุในเรื่องนี้

ลำดับที่	การทราบถึงการก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง	34	28.10
2	ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ	60	49.58
3	ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้	5	4.13
4	ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี	-	-
5	บัตรเครดิตถูกระงับ	-	-
6	ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต	-	-
7	มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น	-	-
8	มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี	-	-
9	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ	20	16.53
10	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน	33	27.27
11	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว	-	-
12	อื่น ๆ เช่น จากคนรอบข้าง สินค้าไม่มีจริง	5	4.13

ตารางที่ 4.108 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นคนร้ายได้ทรัพย์สินไป

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	10	8.26
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	102	84.30
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	9	7.44
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

หมายเหตุ ไม่ได้ทรัพย์สินคืน

ตารางที่ 4.109 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้เสียหาย

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน	87	71.90
2	ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน	8	6.61
3	ใช้งาน สัปดาห์ละวัน	2	1.65
4	ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	3	2.48
5	ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	21	17.36
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.110 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการระวังป้องกันภัย หรือได้รับการบริการป้องกันภัย

ลำดับที่	มีการระวังป้องกันภัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี	83	68.60
2	มี	38	31.40
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.111 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัย

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	2	1.65
2	มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ	2	1.65
3	ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ	3	2.48
4	เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์	4	3.31
5	ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย	3	2.48
6	ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น	1	0.83
7	หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน	4	3.31
8	ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต	1	0.83
9	ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	4.13
10	ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ	8	6.61
11	ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง	13	10.74

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนใหญ่จะเป็นการหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย (ร้อยละ 47.58) รองลงมาจะเป็นลักษณะการหลอกลวงลักษณะอื่นๆ เช่น การหลอกให้ซื้อขายสินค้าแต่ไม่มีสินค้าอยู่จริง (ร้อยละ 23.39) ที่เหลือส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกรณีแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว (ร้อยละ 12.10) หลอกลวงโดยใช้เอกสารปลอม (ร้อยละ 11.29) แชร่ลูกโซ่ (ร้อยละ 3.31) เหลือส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายและมีแนวโน้มจะเป็นผู้สูงอายุ (เหยื่อที่มีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไปถึงร้อยละ 32.18) โดยส่วนใหญ่แล้วเหยื่อจะไม่ได้หลงเชื่อส่งมอบทรัพย์สินให้กับคนร้ายแต่ก็มีเหยื่อจำนวนมากถึงร้อยละ 8.26 ที่หลงเชื่อส่งมอบทรัพย์สินให้กับคนร้าย การติดต่อจากคนร้ายมักจะกระทำผ่านโทรศัพท์ (ร้อยละ 77.69) ส่วนใหญ่แล้วเหยื่อกับคนร้ายไม่เคยรู้จักกันมาก่อน (ร้อยละ 88.43) .ในส่วนการระวังป้องกันตนเหยื่อส่วนใหญ่ก็มีวิธีการระวังป้องกันตนอยู่แล้ว

4.2.4.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ในส่วนของความเสียหายเกี่ยวกับการถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนตัวเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่จะไม่ได้หลงเชื่อส่งมอบทรัพย์สินให้กับคนร้าย แต่ก็มีบางส่วนที่หลงเชื่อส่งมอบทรัพย์สินให้กับคนร้ายซึ่งทรัพย์สินส่วนใหญ่จะเป็นเงินสด มูลค่าความเสียหายตั้งแต่ 400 บาท ถึง 14,000 บาท โดยเฉลี่ยแล้ว 4,922 บาท/ครั้ง

ตารางที่ 4.112 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความเสียหายทรัพย์สิน / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความเสียหาย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เงินสด	9	7.44
2	ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย	112	92.56
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

หมายเหตุ จากเหตุการณ์ไม่มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ

ความสูญเสียที่เกิดขึ้น ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุการณ์ 9 ครั้ง เฉลี่ย 4,922 บาท ต่ำสุด 400 สูงสุด 14,000 บาท

4.2.4.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

เหยื่ออาชญากรรมในคดีความผิดเกี่ยวกับถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนตัวส่วนใหญ่ไม่ได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 96.69) โดยส่วนใหญ่แล้วเห็นว่าไม่เกิดความเสียหาย (ร้อยละ 90.91) หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 33.06) หรือเห็นว่าเป็นความยุ่งยากไม่ยากขึ้นโรงขึ้นศาล (ร้อยละ 21.49) แทบจะทุกคดีจะไม่สามารถติดตามจับกุมหรือไม่ทราบว่ามีกรนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ (ร้อยละ 97.52)

ตารางที่ 4.113 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	4	3.31
2	ไม่แจ้ง	117	96.69
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.114 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	110	90.91
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	40	33.06
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	-	-
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	-	-
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	-	-
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	3	2.48
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	-	-
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	-	-
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	1	0.83
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	3	2.48
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	26	21.49
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	7	5.79
13	ขาดพยานหลักฐาน	2	1.65
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	1	0.83
15	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	-	-
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	-	-
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	-	-
18	อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 4.115 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุนทรابطตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	ทรابطตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทรابط	1	0.83
2	ไม่ทรابط/ไม่แน่ใจ	120	99.17
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.116 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	5	4.13
2	ไม่มี	103	85.12
3	ไม่ทรابط/ไม่แน่ใจ	13	10.74
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.117 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	3	2.48
2	ไม่มี	106	87.60
3	ไม่ทรابط/ไม่แน่ใจ	12	9.92
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

หมายเหตุ การจับกุมทั้ง 3 ครั้งผู้เสียหายไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่ามีกรนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

ตารางที่ 4.118 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	109	90.08
2	ไม่ทรابط/ไม่แน่ใจ	12	9.92
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.119 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	การได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี	120	99.17
2	มี	1	0.83
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

หมายเหตุ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นความช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

ตารางที่ 4.120 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับ	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1	ต้องการ	22	18.18
2	ไม่ต้องการ	99	81.82
รวมทั้งสิ้น		121	100.00

ตารางที่ 4.121 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	4	3.31
2	การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	19	15.70
3	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	1	0.83

4.2.5 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมในรูปแบบใหม่จะหมายถึงความถึงกรณีความผิดเกี่ยวกับการถูกเรียกรับสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเหยื่อจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ถูกข่มขู่ให้รับผิดประวิงเวลาคดีล่าช้า ตกเป็นแพะในคดีที่ไม่ได้กระทำผิด หรือถูกละเมิดสิทธิกระทำเกินกว่าเหตุ) หรือกรณีตก

เป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จากการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและรายละเอียดของพฤติกรรมอาชญากรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) พบเหยื่ออาชญากรรม 18 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทความผิดเกี่ยวกับเกี่ยวกับอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 527.58 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.5.1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พื้นที่ ประเภทความผิด ความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะทางประชากรของผู้ตกเป็นเหยื่อ ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด ลักษณะสถานที่เกิดเหตุ รายละเอียดการกระทำผิด ลักษณะของผู้ก่อเหตุ ช่วงเวลาการกระทำผิด สาเหตุ การรู้จักคุ้นเคย เป็นการกระทำซึ่งหน้าหรือลับหลัง โดยมีรายละเอียดผลสำรวจปรากฏตามตารางที่ 4.122 - ตารางที่ 4.136 ดังนี้

ตารางที่ 4.122 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	1	5.56
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	2	11.11
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	4	22.22
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	-	-
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	2	11.11
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	-	-
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	1	5.56
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	5	27.78
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	-	-
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	3	16.67
รวมทั้งสิ้น		18	100.00

ตารางที่ 4.123 จำนวนครั้งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี 2561 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
5.1	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐ	4	16.67
5.2	ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)	-	-
5.3	ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	17	70.83
5.4	ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจากเพศ ความพิการ ศาสนา และ เชื้อชาติ เป็นต้น	3	12.50
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.124 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	9	50.00
2	หญิง	9	50.00
รวมทั้งสิ้น		18	100.00

ตารางที่ 4.125 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 18 ปี	-	-
2	18 – 25 ปี	4	22.22
3	26 – 40 ปี	9	50.00
4	41 – 50 ปี	3	16.67
5	51 – 60 ปี	1	5.56
6	มากกว่า 60 ปี	1	5.56
รวมทั้งสิ้น		18	100.00

ตารางที่ 4.126 จำนวนครั้งและร้อยละที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	9	37.50
2	สถานประกอบการ	9	37.50
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	-	-
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	6	25.00
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.127 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	06.01 – 09.00 น.	3	12.50
2	09.01 – 12.00 น.	3	12.50
3	12.01 – 15.00 น.	4	16.67
4	15.01 – 18.00 น.	1	4.17
5	18.01 – 21.00 น.	3	12.50
6	21.01 – 24.00 น.	5	20.83
7	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	1	4.17
รวมทั้งสิ้น		20	100.00

ตารางที่ 4.128 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่บ้าน	2	8.33
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา	1	4.17
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	7	29.17
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	5	20.83
5	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	7	29.17
6	นอนหลับในที่พักอาศัย	2	8.33
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.129 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้า กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	16	66.67
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	8	33.33
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.130 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	13	54.17
2	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	1	4.17
3	ไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด	10	41.67
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.131 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ใช่	-	-
2	ไม่ใช่	20	83.33
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	4	16.67
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.132 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่คิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเหตุใด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	สาเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของผู้เสียหาย	2	8.33
2	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์	8	33.33
3	พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต	1	4.17
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	11	45.83

ตารางที่ 4.133 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ากรณีที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	6	25.00
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	8	33.33
3	คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	-	-
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	10	41.67
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.134 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการได้ทรัพย์สินคืนมา กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	6	25.00
2	ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด	-	-
3	ได้ทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	-	-

ตารางที่ 4.135 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้ายหรืออันตรายต่อผู้เสียหาย กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การใช้กำลังทำร้ายต่อผู้เสียหาย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่	24	100.00
2	ทำร้าย	-	-
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.136 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่ามีการใช้อินเตอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน	22	91.67
2	ใช้งานสัปดาห์ละ 2-4 วัน	2	8.33
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ลักษณะของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรูปแบบใหม่ที่พบจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้นับพบความผิดใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การถูกเรียกสินบนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีกลุ่มตัวอย่างตกเป็นเหยื่อ 4 คน คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 87.93 ครั้งต่อประชากรหนึ่งแสนคน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ 17 คน คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 373.70 ครั้งต่อประชากรหนึ่งแสนคน และกรณีถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ (เช่น เนื่องจากเพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ) จำนวน 3 คิดเป็นสัดส่วนโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 65.94 ครั้ง ต่อประชากรหนึ่งแสนคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ชายแต่มีสัดส่วนที่ไม่ต่างกันมากนัก (ชายร้อยละ 54.17 หญิงร้อยละ 45.83) ในส่วนของการเรียกรับสินบนหรือเลือกปฏิบัติมักจะเป็นการกระทำผิดซึ่งหน้าและรู้จักกันมาก่อน แต่ถ้าเป็นความผิดทางคอมพิวเตอร์มักจะไม่ได้กระทำผิดซึ่งหน้าและไม่รู้จักกัน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่อ 24 คน มีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 25 ที่สูญเสียทรัพย์สินให้กับคนร้าย ในทุกกรณีที่พบไม่มีการใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

4.2.4.2 ความเสียหายที่ได้รับ

กรณีถูกเรียกรับสินบนทุกกรณีมีการสูญเสียเงินให้กับผู้กระทำผิด โดยมีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ 200 บาท ถึง 12,000 บาท ส่วนกรณีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์อาจเกิดความเสียหายไฟล์ข้อมูลหรือมีการนำรูปภาพไปใช้ซึ่งเป็นลักษณะความเสียหายต่อชื่อเสียงไม่ได้เกิดความเสียหายในลักษณะถูกตีมูลค่าเป็นทรัพย์สินโดยตรง ทั้งนี้ทุกกรณีไม่ปรากฏความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย

ตารางที่ 4.137 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทรัพย์สินเสียหาย/สูญหาย กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ทรัพย์สินเสียหาย/สูญหาย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เงินสด	6	25.00
2	ไฟล์ข้อมูล	1	4.17
3	อื่น ๆ (นำข้อมูลไปใช้หลอกหลวงคนอื่น, นำรูปไปแอบอ้างในการซื้อขายออนไลน์, ไม่เสียหาย)	15	62.50

ตารางที่ 4.138 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ความเสียหายต่อชื่อเสียง	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เสียหาย	10	41.67
2	ไม่เสียหาย	14	58.33
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.139 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บหรือไม่ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	เสียชีวิตหรือบาดเจ็บ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	-	-
2	บาดเจ็บ	-	-
3	ไม่บาดเจ็บ	24	100.00
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.140 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/เสียหาย	6	25.00
	- ททรัพย์สิ้นเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น		
	จำนวน 12,000 บาท	1	4.17
	จำนวน 400 บาท	1	4.17
	จำนวน 300 บาท	2	8.33
	จำนวน 200 บาท	2	8.33
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	18	75.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้	-	-
รวมทั้งสิ้น		24	100.00
หมายเหตุ	มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 2,233 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4,785	
	มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 200 บาท	มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 12,000 บาท	

4.2.5.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

เหยื่ออาชญากรรมในรูปแบบใหม่จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนแทบทุกกรณีไม่มีการแจ้งความกับตำรวจ (ร้อยละ 95.83) ทุกคดีไม่มีการจับกุมตัวผู้กระทำผิดหรือนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย แต่ในบางกรณีผู้เสียหายและผู้กระทำผิดอาจมีการตกลงกันเองและสามารถไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดได้ทำให้ไม่เป็นคดี (ร้อยละ 20.83)

ตารางที่ 4.141 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การแจ้งเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	แจ้ง	1	4.17
2	ไม่แจ้ง	23	95.83
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.142 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ทราบ	-	-
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	24	100.00
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.143 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	-	-
2	ไม่มี	15	62.50
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	9	37.50
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.144 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี	-	-
2	ไม่มี	21	87.50
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3	12.50
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.145 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	-	-
2	มี	-	-
3	ไม่มี	9	37.50
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	4.17
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	-	-
6	ไม่ระบุความเห็น	14	58.33
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.146 จำนวนครั้งและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดได้	5	20.83
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	-	-
3	ไม่มี	19	79.17
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.147 จำนวนและร้อยละของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับการลงโทษตามกฎหมาย คดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	ผู้ต้องสงสัยได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	24	100.00
	เหตุที่ไม่ได้รับการลงโทษ		
	- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	18	75.00
	- ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	1	4.17
	- มีการตกลงยอมความกันได้	5	20.83
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.148 จำนวนและร้อยละของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้วผู้เสียหายได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม คดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่มี	24	100.00
2	มี	-	-
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

ตารางที่ 4.149 จำนวนและร้อยละของเหตุที่เกิดขึ้นผู้เสียหายต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินงานจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ คดีความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ลำดับที่	การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิด	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	23	95.83
2	ต้องการ	1	4.17
รวมทั้งสิ้น		24	100.00

4.3 เปรียบเทียบสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจกับข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน

รายงานในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด จากข้อมูลการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในรอบปี พ.ศ.2561 (1 มกราคม พ.ศ.2561 – 31 ธันวาคม พ.ศ.2561) พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่พบจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แล้วไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 4.150 จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่พบจากการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	ประเภทความผิด	พบ	แจ้ง	ไม่แจ้ง	แจ้งเหตุร้อยละ
1	กลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	20	1	19	5
2	กลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	77	13	64	16.88
3	กลุ่มคดีความผิดทางเพศ	2	0	2	0
4	ถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	121	4	117	3.31
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	24	1	23	4.17
ภาพรวม		244	19	225	7.79

จากตารางที่ 4.150 เห็นได้ว่านอกจากกลุ่มคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์แล้วเหยื่ออาชญากรรมที่พบมีส่วนน้อยมากที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งหากไม่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่มีการลงบันทึกข้อมูลการรับแจ้งอาชญากรรมจึงทำให้ปริมาณอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าคดีที่ตำรวจรับแจ้ง

รายงานในส่วนนี้ได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมโดยได้นำข้อมูลสถิติอาชญากรรมจากระบบสารสนเทศกลางของตำรวจในห้วงเวลาเดียวกัน (ปี พ.ศ. 2561) มาทำการเปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่พบจากการสำรวจเป็นรายข้อหาความผิด โดยคำนวณอัตราการเกิดอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนเป็นตัวแทนในการเปรียบเทียบ ในส่วนของสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจไม่มีการจำแนกข้อมูลอายุของผู้ตกเป็นเหยื่อไว้จึงได้คำนวณจากข้อมูลการรับแจ้งคดีทั้งหมดเทียบกับจำนวนประชากรทั่วประเทศ (จำนวนประชากร ปี พ.ศ.2561 จำนวน 64,816,825 คน) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับอัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่พบจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเปรียบเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (จำนวน 4,549 คน) ผลการเปรียบเทียบข้อมูลปรากฏรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.151 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	20	439.65	15,108	23.31
ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-	4,086	6.30
ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	2	43.96	10,895	16.80
ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือจะฆ่า	18	395.69	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-	116	0.18
ถูกลักพาตัว	-	-	11	0.016

หมายเหตุ 1) คำนวณอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศ 64,816,825 คน และกลุ่มตัวอย่างการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจำนวน 4,549 คน

3) กรณี “ไม่ระบุ” หมายความว่าสถิติอาชญากรรมไม่ได้มีการจำแนกประเภทไว้

จากตารางที่ 4.151 ผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนพบโอกาสเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิต 0.043965 % (20 ครั้ง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 4,549 คน) หรือคิดเป็นอัตราการเกิดอาชญากรรมที่ 439.65 ครั้งต่อประชากรแสนคน ซึ่งมากกว่าสถิติการรับแจ้งคดีอาชญากรรมของตำรวจที่ 23.31 ครั้ง ต่อประชากรแสนคนอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามในคดีบางกลุ่ม เช่น กรณีถูกฆ่าหรือพยายามฆ่า การกักขังหน่วงเหนี่ยว นั้น การเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนไม่สามารถตรวจพบได้ ซึ่งหากพิจารณาจากอัตราการเกิดอาชญากรรมจากสถิติการรับแจ้งคดีของตำรวจปรากฏอัตราการเกิดอาชญากรรมในคดีถูกฆ่าหรือพยายามฆ่า อยู่ที่ 6.30 ต่อประชากรแสนคน และคดีกักขังหน่วงเหนี่ยวอยู่ที่ 0.18 ครั้ง ต่อประชากรแสนคนเท่านั้น จึงอาจเป็นไปได้ที่การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจะไม่พบเหยื่ออาชญากรรมในสองกลุ่มคดีดังกล่าว นอกจากนี้ในกลุ่มประเภทคดีที่การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนพบมากที่สุดอันดับแรกกรณีถูกคุกคาม ลอบติดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า แต่ในระบบสถิติการรับแจ้งคดีอาชญากรรมของตำรวจกลับไม่ได้มีการจำแนกลักษณะความผิดดังกล่าวไว้ทำให้ไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมได้โดยตรง ในส่วนคดีความผิดที่สามารถเทียบเคียงกันได้นั้นมีเพียงความผิดในเรื่องการถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกาย พบว่าการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนพบอัตราการเกิดอาชญากรรมที่ 43.96 ครั้งต่อประชากรแสนคน ส่วนสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจอยู่ที่ 16.80 ครั้งต่อประชากรแสนคน ซึ่งสถิติอาชญากรรมจากการสำรวจภาคประชาชนมากกว่าสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจที่ประมาณ 2.60 เท่า ทั้งนี้เนื่องจาก

สถิติอาชญากรรมภาคประชาชนมีการพบเหยื่ออาชญากรรมในคดีดังกล่าวเพียงแค่สองคนซึ่งถือว่าเป็นจำนวนเล็กน้อยจึงควรใช้ความระมัดระวังในการแปลผลเปรียบเทียบ

ตารางที่ 4.152 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	77	1,692.68	35,216	54.33
ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	2	43.97	651	1.00
ถูกชิงทรัพย์	-	-	959	1.48
ถูกลักทรัพย์	1	21.98	ไม่ระบุ	-
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	6	131.90	2,680	4.13
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	21	461.64	800	1.23
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	43	945.26	2,406	3.71
ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่น ๆ	-	-	20,646	31.85
ถูกรีดเอาทรัพย์	1	21.98	18	0.03
ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-	181	0.28
ทำให้เสียทรัพย์	-	-	3,719	5.74
ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	3	65.95	3,156	4.87

หมายเหตุ 1) จำนวนอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศ 64,816,825 คน และกลุ่มตัวอย่าง 4,549 คน

2) กรณี “ไม่ระบุ” หมายความว่าสถิติอาชญากรรมไม่ได้มีการจำแนกประเภทไว้

จากตารางที่ 4.152 ผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนพบ โอกาสเกิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ 1.69268 % (77 ครั้ง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 4,549 คน) หรืออัตราการเกิดอาชญากรรมที่ 1692.68 ครั้ง ต่อประชากรแสนคน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มประเภทคดีเดียวกันซึ่งมีการรับแจ้งเพียง 54.33 ครั้ง ต่อประชากรแสนคน พบว่าผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้นับพบอาชญากรรมมากกว่าสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจถึง 31.15 เท่า

ตารางที่ 4.153 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับเพศ

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีกระทำทางเพศ	2	43.97	3,105	4.79
ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-	2,197	3.39
ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-	908	1.40
ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	43.97	ไม่ระบุ	-

หมายเหตุ 1) จำนวนอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศ 64,816,825 คน และกลุ่มตัวอย่าง 4,549 คน

2) กรณี “ไม่ระบุ” หมายความว่าสถิติอาชญากรรมไม่ได้มีการจำแนกประเภทไว้

จากตารางที่ 4.153 ผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนไม่พบเหยื่ออาชญากรรมในคดีความผิดข่มขืนกระทำชำเราหรืออนาจาร มีเพียงกรณีถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศที่พบอัตราการเกิดอาชญากรรมที่ 43.97 คดีต่อประชากรแสนคน ซึ่งไม่ได้ถูกจำแนกประเภทความผิดไว้ในสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจ

ตารางที่ 4.154 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มความผิดถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	121	2,659.93	9,603	14.83
แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	15	329.74	ไม่ระบุ	-
ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่ (ฉ้อโกงแชร์หรือแชร์)	4	87.93	41	0.06
ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศ	-	-	ไม่ระบุ	-
ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	59	1296.99	ไม่ระบุ	-

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวน ครั้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน
ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	14	307.76	ไม่ระบุ	-
ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ (ฉ้อโกง)	29	637.50	9,562	14.75

หมายเหตุ 1) คำนวณอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศ 64,816,825 คน และกลุ่มตัวอย่าง 4,549 คน

2) กรณี “ไม่ระบุ” หมายความว่าสถิติอาชญากรรมไม่ได้มีการจำแนกประเภทไว้

3) กลุ่มคดีดังกล่าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้จำแนกประเภทคดีไว้โดยละเอียดแบบเดียวกับอาชญากรรมภาคประชาชน มีเพียงการจัดกลุ่มเป็นคดีกลุ่มใหญ่คือความผิดฐาน “ฉ้อโกง”

จากตารางที่ 4.154 ความผิดถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวเป็นกลุ่มประเภทความผิดที่มีโอกาสเกิดมากที่สุดในอาชญากรรม 5 ประเภท โดยมีโอกาส 2.655993 % (121 ครั้ง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 4,549 คน) หรือคิดเป็น 2,659.93 คดีต่อประชากรแสนคน เมื่อเปรียบเทียบกับคดีความผิดกลุ่มฉ้อโกงจากสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นลักษณะความผิดที่เทียบเคียงกันได้แล้วพบว่ามากกว่าคดีฉ้อโกงที่ 14.83 ครั้งต่อประชากรแสนคนอยู่ถึง 179.36 เท่า

ตารางที่ 4.155 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจในกลุ่มความผิดอาชญากรรมในรูปแบบใหม่

กลุ่มประเภทความผิด	อาชญากรรมภาคประชาชน		การรับแจ้งคดีตำรวจ	
	จำนวน ครั้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน	รับแจ้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน
อาชญากรรมรูปแบบใหม่	24	527.59	19	0.03
ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	4	87.93	19	-
ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-	ไม่ระบุ	-
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	17	373.71	ไม่ระบุ	-
ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	3	65.95	ไม่ระบุ	-

หมายเหตุ 1) คำนวณอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศ 64,816,825 คน และกลุ่มตัวอย่าง 4,549 คน

2) กรณี “ไม่ระบุ” หมายความว่าสถิติอาชญากรรมไม่ได้มีการจำแนกประเภทไว้

จากตารางที่ 4.155 การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนสำรวจพบคดีอาชญากรรมในรูปแบบใหม่สามรูปแบบได้แก่ 1.ถูกเรียกรับสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้น 0.08793 % หรือ 87.93 ครั้งต่อประชากรแสนคน 2.ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้น 0.37371 % หรือ 373.71 ครั้งต่อประชากรแสนคน และ 3.ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้น 0.06595 % หรือ 65.95 ครั้งต่อประชากรแสนคน อย่างไรก็ตามการจำแนกอาชญากรรมในสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจได้จำแนกความผิดในลักษณะดังกล่าวไว้เพียงกรณีถูกเรียกรับสินบนโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีการรับแจ้งคดีอยู่ที่ 0.03 ครั้งต่อประชากรแสนคน

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่าการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจดังกล่าวจะพบว่าสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจะให้ข้อมูลรายละเอียดคดีในกลุ่มประเภทคดีต่างๆ มากกว่าสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจ แม้จะมีประเภทความผิดบางประเภทที่สำรวจไม่พบทั้งที่พบการรับแจ้งคดีในสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจ ซึ่งอาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างของการสำรวจครั้งนี้ ซึ่งลดโอกาสในการพบกลุ่มตัวอย่างในบางกลุ่มอาชญากรรม แต่ถ้าหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสามารถสำรวจพบโอกาสเกิดอาชญากรรมมากกว่าข้อมูลสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ

4.4 เปรียบเทียบข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับการสำรวจครั้งก่อนหน้า (พ.ศ. 2559)

ในรายงานฉบับนี้ยังได้มีการเปรียบเทียบข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนกับการสำรวจในครั้งก่อนหน้า โดยประเทศไทยได้เริ่มมีการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศแล้วทั้งสิ้นจำนวน 4 ครั้งในปี พ.ศ.2551 พ.ศ.2555 พ.ศ.2559 และ พ.ศ.2561 ซึ่งในการเก็บข้อมูลในสองครั้งแรกในปี พ.ศ.2551 พ.ศ.2555 เป็นการสำรวจข้อมูลครัวเรือนโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติโดยได้ทำการคำนวณเทียบเคียงผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างเป็นอัตราการเกิดอาชญากรรมทั่วประเทศ ใน 4 กลุ่มหลัก อันได้แก่ ความผิดต่อทรัพย์สิน ความผิดต่อชีวิตร่างกาย ความผิดทางเพศ และแอบอ้างใช้ข้อมูล ไม่ได้แยกนำเสนอข้อมูลแยกรายข้อหาความผิด รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.156

ตารางที่ 4.156 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2551 กับ พ.ศ.2555

กลุ่มประเภทความผิด	พ.ศ.2551		พ.ศ.2555	
	จำนวนคดี	อัตราต่อประชากรแสนคน	จำนวนคดี	อัตราต่อประชากรแสนคน
ความผิดต่อทรัพย์สิน	271,411	587.76	140,865	289.64
ความผิดต่อชีวิตร่างกาย	13,159	28.50	7,879	16.20
ความผิดทางเพศ	997	2.16	394	0.81

กลุ่มประเภทความผิด	พ.ศ.2551		พ.ศ.2555	
	จำนวนคดี	อัตราต่อประชากรแสนคน	จำนวนคดี	อัตราต่อประชากรแสนคน
แอบอ้างใช้ข้อมูล	3,116	6.75	3,091	6.36

หมายเหตุ คำนวณอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน จากข้อมูลประชากรที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปตามข้อกำหนดในการสุ่มตัวอย่าง ข้อมูลประชากรปี พ.ศ.2551 จำนวน 46,177,487 คน ปี พ.ศ.2555 จำนวน 48,633,691 คน

ในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ได้มีการปรับกลุ่มประเภทความผิด โดยเพิ่มเติมลักษณะความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงในความผิดกลุ่มที่ 4 และมีการเพิ่มเติมลักษณะความผิดในรูปแบบใหม่ในกลุ่มที่ 5 เพิ่มเติมขึ้นมา โดยการนำเสนอข้อมูลอาชญากรรมที่สำรวจพบได้มีการนำเสนอแยกรายงานความผิดดังนี้

ตารางที่ 4.157 เปรียบเทียบผลสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2559 กับ พ.ศ.2561

กลุ่มประเภทความผิด	พ.ศ.2559		พ.ศ.2561	
	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน	จำนวนครั้ง	อัตราต่อประชากรแสนคน
คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	12	272.73	20	439.65
ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	1	22.73	-	-
ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	11	250.00	2	43.96
ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	-	-	18	395.69
กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-	-	-
ถูกลักพาตัว	-	-	-	-
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	127	2,886.36	77	1,692.68
ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	20	454.55	2	43.97
ถูกชิงทรัพย์	7	159.09	-	-
ถูกล้วงกระเป๋า	3	68.18	1	21.98
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	9	204.55	6	131.90
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	3	68.18	21	461.64
ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	72	1636.36	43	945.26
ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่น ๆ	11	250.00	-	-

กลุ่มประเภทความผิด	พ.ศ.2559		พ.ศ.2561	
	จำนวน ครั้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน	จำนวน ครั้ง	อัตราต่อ ประชากร แสนคน
ถูกรีดเอาทรัพย์สิน	-	-	1	21.98
ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-	-	-
ทำให้เสียทรัพย์	2	45.45	-	-
ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	-	-	3	65.95
คดีกระทำทางเพศ	2	45.45	2	43.97
ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-	-	-
ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-	-	-
ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	45.45	2	43.97
คดีถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสาร ส่วนตัว	26	590.91	121	2,659.93
แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	4	90.91	15	329.74
ถูกลอกหลวงแชร์ลูกโซ่ (ฉ้อโกงแชร์หรือเซ็ค)	4	90.91	4	87.93
ถูกลอกหลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือ ต่างประเทศ	-	-	-	-
ถูกลอกหลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร คนร้าย	3	68.18	59	1296.99
ถูกลอกหลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดง เอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	5	113.64	14	307.76
ถูกลอกหลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ (ฉ้อโกง)	10	227.27	29	637.50
อาชญากรรมรูปแบบใหม่	7	159.09	24	527.59
ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	-	-	4	87.93
ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-	-	-
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	7	159.09	17	373.71
ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	-	-	3	65.95

หมายเหตุ คำนวณอัตราอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนโดยเทียบเคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ปี พ.ศ.2559 จำนวน 4,400
ตัวอย่าง ปี พ.ศ.2559 จำนวน 4,549 ตัวอย่าง

จากตารางที่ 4.156 และ 4.157 จะเห็นได้ว่าภายหลังจากการปรับกลุ่มความผิดและวิธีการเก็บข้อมูล ในปี พ.ศ.2559 สามารถสำรวจพบเหยื่ออาชญากรรมในทุกกลุ่มความผิดเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจข้อมูลครั้งนี้พบว่าสามารถสำรวจพบเหยื่ออาชญากรรมในกลุ่มคดีถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน และเริ่มมีการสำรวจพบอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ในลักษณะของการถูกรับสินบนและถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบเพิ่มขึ้นมา

4.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและตัวชี้วัดของกระทรวงยุติธรรม

ในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในปี พ.ศ.2561 ให้มีการรายงานผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) และการรายงานผลตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 24 มกราคม พ.ศ.2560 ซึ่งผลการการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2561 ในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการรายงานดังกล่าวได้ดังนี้

4.5.1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนมีผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ดังนี้

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนาบทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง มีตัวชี้วัด 2 ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 5.2.1 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิงที่เคยสมรส (everpartnered) (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกระทำความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิดในรอบ 12 เดือน และ

ตัวชี้วัดที่ 5.2.2 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิง(อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกระทำความรุนแรงตั้งแต่ อายุ15 ปีจากผู้ที่ไม่ใช่คนใกล้ชิด

จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง พบเหตุความรุนแรงในลักษณะของการประทุษร้ายต่อร่างกาย จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมที่สำรวจพบเป็นผู้ชาย ส่วนกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศมีการสำรวจพบถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศซึ่งยังไม่ถึงกับก่อความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายในลักษณะของการข่มขืนหรือกระทำอนาจาร ในส่วนตัวชี้วัดทั้งสองตัวดังกล่าวจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ไม่พบว่ามีสตรีหรือเด็กหญิงถูกระทำความรุนแรงแต่อย่างใด

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีตัวชี้วัด 1 ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 10.3.1 ร้อยละของการรายงานประชากรที่รู้สึกว่าคุณแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มขู่ใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศจำแนกเป็นอายุเพศศาสนาและกลุ่มประชากร

จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง พบเหตุประชาชนให้ข้อมูลว่าถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.066 อย่างไรก็ตามการสำรวจดังกล่าวพบกลุ่มตัวอย่างเพียงจำนวนเล็กน้อยจึงควรจะต้องใช้ความระมัดระวังในการแปลผล

เป้าหมายที่ 16 สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนจัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคนและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพมีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในระดับ มีตัวชี้วัด ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 16.1.1 จำนวนเหยื่อการฆาตกรรมโดยตั้งใจแยกเป็นอายุ เพศ วิธีการ และที่ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการเตรียมการฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน

ตัวชี้วัดที่ 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทต่อประชากร 100,000 คน (จำแนกเป็นอายุเพศและคดี)

ตัวชี้วัดที่ 16.5.1 ร้อยละของผู้ที่ติดสินบนเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 1 ครั้งหรือถูกร้องขอสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากร

กรณีตัวชี้วัดที่ 16.1.1 และ 16.1.2 ในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ไม่พบเหยื่ออาชญากรรมจากการถูกฆาตกรรมหรือทะเลาะวิวาทแต่อย่างใด

กรณีตัวชี้วัดที่ 16.5.1 การติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง พบเหตุการณ์เรียกรับสินบนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.088 อย่างไรก็ตามการสำรวจดังกล่าวพบกลุ่มตัวอย่างเพียงจำนวนเล็กน้อยจึงควรจะต้องใช้ความระมัดระวังในการแปลผล และไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนอ้างอิงในการจำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากร ได้

4.5.2 กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ในส่วนของกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 24 มกราคม พ.ศ.2560 ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายที่สำคัญไว้ 3 ประการ อันได้แก่

- 1) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม
- 3) ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน

ในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ได้มีการสำรวจความรับรู้ภัยอาชญากรรมและความเชื่อมั่นต่อการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) โดยแบ่งผลการสำรวจออกเป็น 7 ระดับ ผลการสำรวจปรากฏดังนี้

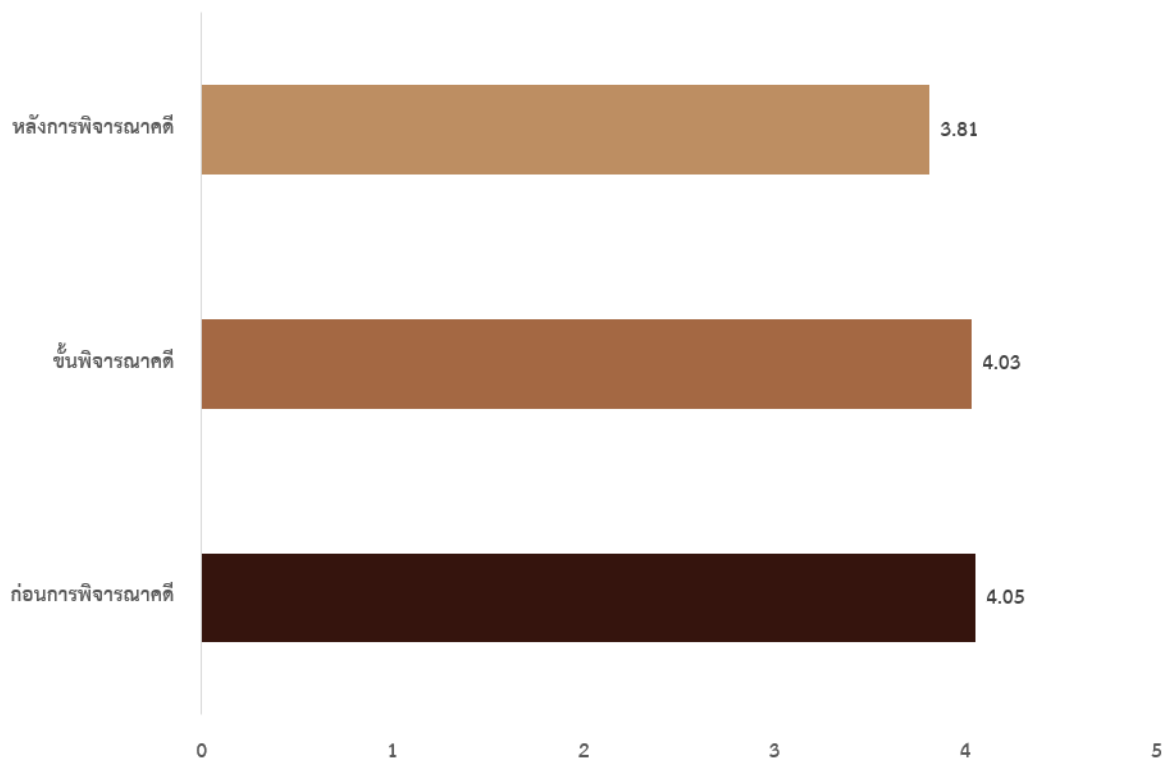
ตารางที่ 4.158 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน						
	(1) น้อยที่สุด	(2) น้อย	(3) ค่อนข้างน้อย	(4) เฉยๆ	(5) ค่อนข้างมาก	(6) มาก	(7) มากที่สุด
3.1 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางวัน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก)	7 (0.64)	16 (1.47)	25 (2.29)	171 (15.67)	155 (14.21)	344 (31.53)	373 (34.19)
3.2 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางคืน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงเช้ามืดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น)	19 (1.74)	24 (2.20)	73 (6.69)	172 (15.77)	221 (20.26)	341 (31.26)	241 (22.09)
3.3 ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ที่มากน้อยเพียงใด	34 (3.12)	78 (7.15)	90 (8.25)	204 (18.70)	348 (31.90)	233 (21.36)	104 (9.53)
3.4 ท่านมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด	32 (2.93)	82 (7.52)	113 (10.36)	256 (23.46)	280 (25.66)	204 (18.70)	124 (11.37)
3.5 ท่านมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมมากน้อยเพียงใด	70 (6.42)	86 (7.88)	128 (11.73)	297 (27.22)	218 (19.98)	203 (18.61)	89 (8.16)

จากผลการสำรวจประเมินตัวชี้วัดทั้ง 3 ตัว ดังกล่าวพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจในครั้งนี้ให้ความมั่นใจในการดูความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.71) มีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบันค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.63) และมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 5.73 และ 5.33 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นข้อคำถามที่สะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่ำ

4.5.3 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

นอกจากนี้ในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี่ยังได้ทำการสำรวจความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม แบ่งออกเป็น 1. ชั้นก่อนการพิจารณาคดี 2. ชั้นพิจารณาคดี และ 3. หลังการพิจารณาคดี พบว่า ขั้นตอนก่อนการพิจารณามีคะแนนเฉลี่ยความเชื่อมั่นมากที่สุดเท่ากับ 4.05 รองลงมา คือ ชั้นพิจารณาคดีมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ ชั้นหลังการพิจารณาคดีเท่ากับ 3.81 ตามที่แสดงในรูปที่ 4.1

ภาพที่ 4.1: คะแนนเฉลี่ยความเชื่อมั่นในขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

เมื่อจำแนกประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ออกเป็นรายขั้นตอน พบว่า ชั้นก่อนการพิจารณาคดีหน่วยงานตำรวจมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ประเด็นคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่อความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ การลาดตระเวนตรวจตราป้องกันภัยอาชญากรรมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมาคือ การส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลป้องกันอาชญากรรมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และ การสอบสวนดำเนินคดีผู้กระทำผิดคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 หน่วยงานฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่นความเชื่อมั่นต่อการทำงานคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ประเด็นคำถามที่มี

คะแนนเฉลี่ยต่อความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ การจัดการพื้นที่เพื่อลดความเสี่ยงภัยอาชญากรรมของฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 รองลงมาคือ การส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาชนในการช่วยเหลือป้องกันอาชญากรรมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 หน่วยงานกระทรวงยุติธรรมความเชื่อมั่นต่อการทำงานคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ประเด็นคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่อความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ การพิจารณาคดีและตัดสินคดีของศาลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.159

ตารางที่ 4.159 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขึ้นก่อนการพิจารณาคดี

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.					
1. ก่อนการพิจารณาคดี	4.05	1.71328					
1.1 ตำรวจ	3.94	1.66699					
(1) การลาดตระเวนตรวจตราป้องกันภัยอาชญากรรม	4.12	1.65614					
(2) การตั้งด่านตรวจ จุดสกัด จุดตรวจค้น	3.97	1.66287					
(3) การตรวจตราควบคุมแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง สถานบริการ ไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุ่ม	3.73	1.70562					
(4) ระบบเตือนภัย และให้ความรู้ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ	3.89	1.68112					
(5) การสืบสวนติดตามตัวผู้กระทำความผิด	3.86	1.66298					
(6) การส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลป้องกันอาชญากรรม เช่น ตำรวจชุมชน	4.02	1.69425					
(7) การสอบสวนดำเนินคดีผู้กระทำความผิด	3.97	1.60593					
1.2 ฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น	4.31	1.78637					
(1) ระบบเตือนภัย และให้ความรู้ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ	4.32	1.79142					
(2) การจัดการพื้นที่เพื่อลดความเสี่ยงภัยอาชญากรรมของฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น เช่น จัดให้มีแสงสว่างในพื้นที่ล่อแหลม ดูแลพื้นที่รกร้าง ติดตั้ง CCTV	4.47	1.85228					
(3) การส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาชนในการช่วยเหลือป้องกันอาชญากรรม เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	4.36	1.71728					
(4) การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงและดูแลช่วยเหลือ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง เยาวชนนอกระบบโรงเรียน อันธพาล วัยรุ่นมั่วสุ่ม	4.07	1.78450					
1.3 กระทรวงยุติธรรม	3.91	1.68649					
(1) การส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาชนในการช่วยเหลือป้องกันอาชญากรรมของกระทรวงยุติธรรม เช่น เครือข่ายยุติธรรมชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ	3.92	1.72077					
(2) การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงและดูแลช่วยเหลือ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง เยาวชนนอกระบบโรงเรียน อันธพาล วัยรุ่นมั่วสุ่ม	3.90	1.65221					
*ช่วงระดับการรับรู้	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	เฉย ๆ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
	1.00-1.86	1.86-2.71	1.71-3.57	3.57-4.43	4.43-5.29	5.29-6.17	6.17-7.00

ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นพิจารณาคดี พบว่า การตรวจสอบพยานหลักฐานและการดำเนินการฟ้องคดีของพนักงานอัยการคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ การพิจารณาคดีและตัดสินคดีของศาลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ปรากฏตามตารางที่ 4.160

ตารางที่ 4.160 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นพิจารณาคดี

ประเด็นคำถาม		ค่าเฉลี่ย	S.D.
2. ขั้นพิจารณาคดี		4.03	1.47118
(1) การตรวจสอบพยานหลักฐานและการดำเนินการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ		3.96	1.47195
(2) การพิจารณาคดีและตัดสินคดีของศาล		4.11	1.47041
*ช่วงระดับการรับรู้	น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย เฉย ๆ ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด		
	1.00-1.86 1.86-2.71 1.71-3.57 3.57-4.43 4.43-5.29 5.29-6.17 6.17-7.00		

ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นหลังพิจารณาคดี พบว่า หน่วยงานกระทรวงยุติธรรมความเชื่อมั่นต่อการทำงานคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ประเด็นคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่อความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ การดูแลผู้กระทำผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมาคือ การดูแลผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 หน่วยงานฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่นความเชื่อมั่นต่อการทำงานคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 จากประเด็นคำถามการดูแลบุคคลพ้นโทษ และช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พ้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.161

ตารางที่ 4.161 ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นหลังพิจารณาคดี

ประเด็นคำถาม		ค่าเฉลี่ย	S.D.
3. หลังการพิจารณาคดี		3.81	1.62331
3.1 กระทรวงยุติธรรม		3.84	1.59647
(1) การบังคับโทษตามกฎหมาย		3.86	1.59377
(2) การดูแลผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ เช่น การคุมประพฤติ การบริการสังคม		3.87	1.59822
(3) การดูแลผู้กระทำผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน		3.89	1.58034
(4) การดูแลบุคคลพ้นโทษ และช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พ้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม เช่น การสอดส่องดูแล ส่งเสริมอาชีพ อบรมฯ ให้สังคมยอมรับ		3.74	1.61354
3.2 ฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น		3.79	1.62331
(1) การดูแลบุคคลพ้นโทษ และช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พ้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม เช่น การสอดส่องดูแล ส่งเสริมอาชีพ อบรมฯ ให้สังคมยอมรับ		3.79	1.62331
*ช่วงระดับการรับรู้	น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย เฉย ๆ ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด		
	1.00-1.86 1.86-2.71 1.71-3.57 3.57-4.43 4.43-5.29 5.29-6.17 6.17-7.00		

ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ พบว่า ปัญหายาเสพติดคะแนนเฉลี่ยปัญหาอาชญากรรมเท่ากับ 2.32 (ปัญหาค่อนข้างน้อย) รองลงมาคือ ปัญหาเมาสุราคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 (ปัญหาน้อยที่สุด) และ ปัญหา

ทะเลาะวิวาทคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 (ปัญหาน้อยที่สุด) โดยปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ที่น้อยที่สุด คือ ปัญหาเหตุล้วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และ ปัญหาทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตรายคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.162

ตารางที่ 4.162 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์	1.03	1.62392
2. ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ	1.05	1.60889
3. ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือนที่พักอาศัย	1.21	1.66274
4. เหตุล้วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้	0.35	0.95819
5. ทะเลาะวิวาท	1.57	1.77157
6. ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	0.86	1.53842
7. เมาสุรา	1.68	2.04881
8. ยาเสพติด	2.32	2.33299
9. การพนัน	1.45	1.88896
10. แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	0.88	1.62463
11. วิทยุรุ่มั่วสุม	1.32	1.90881
*ช่วงระดับการรับรู้	น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย เฉย ๆ ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด	
	1.00-1.86 1.86-2.71 1.71-3.57 3.57-4.43 4.43-5.29 5.29-6.17 6.17-7.00	

การติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ พบว่า ร้อยละ 87.24 ไม่เคยตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดีร้อยละ 17.86 ตกเป็นผู้ต้องหาหรือถูกกล่าวหาดำเนินคดีและมีส่วนได้ส่วนเสียในทางคดี ร้อยละ 4.71 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.163

ตารางที่ 4.163 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ

เคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	937	87.24
ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดี	84	8.70
ตกเป็นผู้ต้องหาหรือถูกกล่าวหาดำเนินคดี	17	1.78
มีส่วนได้ส่วนเสียในทางคดี	29	3.04

การรับทราบสิทธิทางกฎหมาย หรือความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ประเด็นที่มีร้อยละการรับทราบมากที่สุด คือ การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานยุติธรรมชุมชนหรือยุติธรรมจังหวัด ร้อยละ

71.47 รองลงมาคือ การร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี ร้อยละ 69.34 และ ทราบช่องทางการขอคำปรึกษาหรือขอความรู้ทางกฎหมาย ร้อยละ 67.41 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.164

ตารางที่ 4.164 จำนวนและร้อยละของการรับทราบสิทธิทางกฎหมาย หรือความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเหล่านี้หรือไม่

ประเด็นคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา	656 (60.57)	427 (39.43)
สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการถูกจับกุมแล้วได้รับการพิสูจน์ว่าไม่มีความผิด	679 (62.70)	404 (37.30)
การขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	716 (66.11)	367 (33.89)
การขอความช่วยเหลือในการประกันตัว	721 (66.82)	358 (33.18)
การร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี	751 (69.34)	332 (30.66)
การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานยุติธรรมชุมชนหรือยุติธรรมจังหวัด	774 (71.47)	309 (28.53)
ทราบช่องทางการขอคำปรึกษาหรือขอความรู้ทางกฎหมาย	730 (67.41)	353 (32.59)

กล่าวโดยสรุปการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่อของประชาชนในรอบปี พ.ศ. 2561 (1 มกราคม พ.ศ.2561 – 31 ธันวาคม พ.ศ.2561) ในกลุ่มความผิดหลัก 5 กลุ่ม อันได้แก่ ความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน การกระทำความผิดทางเพศ การหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว และการกระทำความผิดในรูปแบบใหม่ ในการสำรวจข้อมูลในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกลุ่มความผิดดังกล่าวจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,549 ตัวอย่าง ซึ่งกระจายตามเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจ 10 เขตพื้นที่ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภาค 1-9) ผลการสำรวจในครั้งนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรม ลักษณะการกระทำผิด และลักษณะของเหยื่อโดยมีการนำเสนอผลการสำรวจข้อมูลเป็นรายประเด็นอย่างละเอียดทั้งในภาพรวม และแยกกลุ่มความผิด ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลได้พบลักษณะความผิดและรายงานข้อมูลอาชญากรรมที่มากกว่าปริมาณคดีที่มีการบันทึกไว้ในสถิติการรับแจ้งอาชญากรรมของตำรวจมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคดีความผิดการหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมากในขณะที่มีคดีที่มีผลการจับกุมหรือการนำตัว

ผู้กระทำได้มาลงโทษน้อยมาก นอกจากนี้ในรายงานฉบับนี้ยังได้มีการเปรียบเทียบผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งที่ผ่านมามาตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 พ.ศ.2555 พ.ศ.2559 กับครั้งนี้ พ.ศ.2561 และทำการรายงานข้อมูลผลการสำรวจที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) การรายงานผลกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ข้อมูลความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม และการรับรู้สิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมของประชาชน

4.6 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์

การเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์ เป็นการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ที่นำข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ จากการลงสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2561 ด้วยวิธีการสำรวจแบบเผชิญหน้า (Face to Face) แล้วนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการทดลองสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ (Computer-Assisted Telephone Interview: CATI) เพื่อจุดประสงค์ในการทดลองแนวทางการเก็บข้อมูลที่ประหยัดงบประมาณมากขึ้น และเพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลการเกิดอาชญากรรมเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2562 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2562 เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์พิจารณาถึงความเป็นไปได้สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทางโทรศัพท์ที่จะเข้ามาแทนที่การสำรวจแบบเผชิญหน้าในการสำรวจครั้งต่อไปโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.6.1 ที่มาของการทดลองสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 นั้น ได้นำเอาแนวทางวิธีการรวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บมาจากการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey) ของสหรัฐอเมริกาและแนวทางการสำรวจในปัจจุบันของการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาจะให้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลักในการเก็บข้อมูล โดยในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จะในปัจจุบันเรียกว่า Computer-Assisted Telephone Interviewing (CATI) ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลผ่านศูนย์ข้อมูลกลาง และใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในศูนย์ข้อมูล Computer-Assisted Telephone Interviewing (CATI) ในการเก็บข้อมูล ในปัจจุบันการเก็บข้อมูลของ NCVS จะให้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่การเก็บข้อมูลเหยื่อรายนั้น ๆ เป็นครั้งแรกเท่านั้นที่จะเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ด้วยเหตุนี้การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ในปี พ.ศ.2561 นอกจากจะทำการสำรวจแบบเผชิญหน้า (Face to Face) แล้วนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ร่วมด้วย เพื่อจุดประสงค์ในการทดลองแนวทางการเก็บข้อมูลที่ประหยัดงบประมาณมากขึ้น ดังมีผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์ดังต่อไปนี้

4.6.2 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์

ในส่วนของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์นั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ควบคู่ไปกับการทำการสำรวจแบบเผชิญหน้าที่มีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยในเบื้องต้นได้รับข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์จากผู้ยินดีให้ข้อมูลตามจำนวนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.165 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ให้เบอร์โทรศัพท์

ลำดับที่	พื้นที่	จำนวน (ครัวเรือน)	จำนวนครัวเรือนที่ให้เบอร์ โทรศัพท์ (ครัวเรือน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	103	54	52.43
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	112	57	50.89
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	126	69	54.76
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	131	70	53.44
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	111	59	53.15
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	102	60	58.82
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	107	64	59.81
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	98	45	45.92
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	97	48	49.48
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	104	56	53.85
รวมทั้งสิ้น		1,091	582	53.35

จากผลการสำรวจพบว่า มีผู้ยินดีให้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์จำนวนเกินครึ่งกว่าร้อยละ 53.35 จากจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 1,091 ครัวเรือน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามยินดีให้หมายเลขโทรศัพท์ เนื่องจากขั้นตอนการสำรวจที่คณะผู้วิจัยที่ประกอบด้วย เอกสารชี้แจงข้อมูลที่มี วัตถุประสงค์ เหตุผลในการวิจัย รวมถึงอธิบายหนังสือแสดงเจตนายินยอม ที่ระบุผู้วิจัยรับรองว่า จะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นความลับ ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามยินยอมที่จะหมายเลขโทรศัพท์ ในส่วนของการโทรติดตามผู้วิจัยได้ทำการสำรวจโดยแบ่งผลการติดตามออกเป็น โทรติดและให้ข้อมูล, โทรติดแต่ไม่มีคนรับ, โทรติดแต่ไม่ประสงค์ให้ข้อมูล, และโทรแล้วไม่ติด ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.166 จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์

พื้นที่	จำนวนเบอร์ โทรศัพท์ที่ได้ (หมายเลข)	โทรติด และให้ข้อมูล		โทรติด แต่ไม่มีคนรับ		โทรติด แต่ไม่ประสงค์ ให้ข้อมูลเพิ่มเติม		โทรแล้ว ไม่ติด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล	54	37	68.52	5	9.26	8	14.81	4	7.41
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1	57	43	75.44	4	7.02	8	14.04	2	3.51
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2	69	49	71.01	4	5.80	15	21.74	1	1.45
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 3	70	52	74.29	8	11.43	7	10.00	3	4.29
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4	59	35	59.32	9	15.25	10	16.95	5	8.47
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5	60	50	83.33	4	6.67	5	8.33	1	1.67
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6	64	48	75.00	5	7.81	7	10.94	4	6.25
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7	45	32	71.11	5	11.11	6	13.33	2	4.44
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 8	48	29	60.42	5	10.42	11	22.92	3	6.25
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 9	56	39	69.64	7	12.50	9	16.07	1	1.79
รวม	582	414	71.13	56	9.62	86	14.78	26	4.47

จากผลการเก็บข้อมูลพบว่าจากจำนวนเบอร์โทรศัพท์ที่ได้ 582 หมายเลข สามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 414 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 71.13 ไม่มีคนรับ 56 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 9.62 ไม่ประสงค์ให้ข้อมูล 86 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 14.78 และไม่สามารถติดต่อได้ 26 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 4.47

ตารางที่ 4.167 จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์

พื้นที่	จำนวนเบอร์ โทรศัพท์ ที่โทรติด และให้ข้อมูล	มี		ไม่มี	
		เหตุอาชญากรรม เกิดขึ้นเพิ่มเติม		เหตุอาชญากรรม เกิดขึ้นเพิ่มเติม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองบัญชาการตำรวจนครบาล	37	3	8.11	34	91.89
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	43	2	4.65	41	95.35
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	49	1	2.04	48	97.96
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	52	0	0.00	52	100.00
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	35	1	2.86	34	97.14
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	50	0	0.00	50	100.00
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	48	1	2.08	47	97.92
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	32	3	9.38	29	90.63
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	29	0	0.00	29	100.00
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	39	2	5.13	37	94.87
รวม	414	13	3.14	401	96.86

จากจำนวนผู้ยินดีให้ข้อมูลทั้งหมด 414 หมายเลข พบว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2562 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2562 เพียง 13 หมายเลข (คริวเรือน) หรือคิดเป็นร้อยละ 3.14 เท่านั้น และทั้ง 13 คริวเรือน มีเพียงคริวเรือนละคนเท่านั้น ที่เกิดเหตุอาชญากรรมซึ่งเท่ากับ 13 คน โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

ตารางที่ 4.168 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติมจำแนกตามเพศ

ลักษณะสำคัญทางประชากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	38.46
หญิง	8	61.54
ช่วงอายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	0	0.00
18 – 25 ปี	1	7.69
26 – 40 ปี	2	15.38
41 – 50 ปี	4	30.77
51 – 60 ปี	3	23.08
มากกว่า 60 ปี	3	23.08

ตารางที่ 4.169 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำแนกตามกลุ่มคดีที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	1	7.69
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	6	46.15
3	กระทำทางเพศ	-	-
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	5	38.46
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	1	7.69
รวมทั้งสิ้น		13	100.00

ตารางที่ 4.170 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

	กลุ่มประเภทความผิด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1	คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	1	100.00
1.1	ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-
1.2	ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	-	-
1.3	ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	1	100.00
1.4	กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
1.5	ถูกลักพาตัว	-	-

ตารางที่ 4.171 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิด ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
2	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	6	100.00
2.1	ถูกปล้น ใจ ชิงทรัพย์	-	-
2.2	ถูกวิ่งราวทรัพย์	-	-
2.3	ถูกล้วงกระเป๋า	-	-
2.4	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	-	-
2.5	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	4	66.67
2.6	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	1	16.67
2.7	ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่น ๆ	-	-
2.8	ถูกรีดเอาทรัพย์	-	-
2.9	ถูกกรรโชกทรัพย์	-	-
2.10	ทำให้เสียทรัพย์	-	-
2.11	ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	1	16.67

ตารางที่ 4.172 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
4	คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	5	100.00
4.1	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	1	20.00
4.2	ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	-	-
4.3	ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
4.4	ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	4	80.00
4.5	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	-	-
4.6	ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 4.173 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิด ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่

กลุ่มประเภทความผิด		จำนวนครั้ง	ร้อยละ
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	1	100.00
5.1	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1	100.00
5.2	ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	-	-
5.3	ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	-	-
5.4	ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ	-	-

จากการสำรวจเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ ส่วนใหญ่ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมหลังจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2561 มีเพียงร้อยละ 3.14 ที่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติม ซึ่งเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจำนวน 6 ราย รองลงมาคือ กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวจำนวน 5 ราย และ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจำนวน 1 ราย, กลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่จำนวน 1 ราย ตามลำดับ เหยื่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 8 ราย และผู้ชาย 5 ราย เมื่อจำแนกตามช่วยอายุพบว่า ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป

ตารางที่ 4.174 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย
1. ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์	1.45
2. ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ	1.24
3. ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือนที่พักอาศัย	1.01
4. เหตุล้วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้	0.24
5. ทะเลาะวิวาท	1.65
6. ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	1.01
7. เมาสุรา	1.89
8. ยาเสพติด	2.42
9. การพนัน	1.99
10. แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	0.64
11. วัยรุ่นมั่วสุม	1.14

*ช่วงระดับการรับรู้	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	เฉย ๆ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
	1.00-1.86	1.86-2.71	1.71-3.57	3.57-4.43	4.43-5.29	5.29-6.17	6.17-7.00

จากตารางที่ 4.174 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ พบว่า ปัญหายาเสพติดคะแนนเฉลี่ยปัญหาอาชญากรรมเท่ากับ 2.42 (ปัญหาค่อนข้างน้อย) รองลงมาคือ ปัญหาการพนันคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 (ปัญหาน้อย) และ ปัญหาเมาสุราคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 (ปัญหาน้อย) และส่วนใหญ่ไม่เคยแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ 11 ราย มีเพียง 2 ราย ที่เคยตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดี

ตารางที่ 4.175 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ

เคยแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	11	84.62
ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดี	2	15.38
ตกเป็นผู้ต้องหาหรือถูกกล่าวหาดำเนินคดี	-	-
มีส่วนได้ส่วนเสียในทางคดี	-	-

ตารางที่ 4.176 จำนวนและร้อยละของการเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความ

ประเด็นคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา	8 (61.54)	5 (38.46)
สิทธิได้รับการชดเชยเยียวยาจากการถูกจับกุมแล้วได้รับการพิสูจน์ว่าไม่มีความผิด	9 (69.23)	4 (30.77)
การขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	8 (61.54)	5 (38.46)
การขอความช่วยเหลือในการประกันตัว	7 (53.85)	6 (46.15)
การร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี	9 (69.23)	4 (30.77)
การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานยุติธรรมชุมชนหรือยุติธรรมจังหวัด	8 (61.54)	5 (38.46)
ทราบช่องทางการขอคำปรึกษาหรือขอความรู้ทางกฎหมาย	7 (53.85)	6 (46.15)

4.6.3 ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของการใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2561 จำนวน 1,091 ครั้วเรือน มีจำนวนครั้วเรือนที่ให้เบอร์โทรศัพท์สำหรับการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ จำนวน 582 หมายเลข หรือคิดเป็นร้อยละ 53.35 และจากจำนวนเบอร์โทรศัพท์ 582 หมายเลขดังกล่าวสามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 414 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 71.13 แต่สำหรับโทรติดแต่ไม่ประสงค์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมนั้น สาเหตุที่ประชาชนไม่ยินดีให้ข้อมูลผ่านหมายเลขโทรศัพท์นั้น มีความเป็นไปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนไม่มีความไว้วางใจเพียงพอเพราะไม่เห็นผู้สัมภาษณ์ จึงไม่สามารถระบุตัวตนของผู้วิจัยที่โทรเข้าไปสัมภาษณ์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันมีนาเสนอและระวางการหลอกลวงผ่านทางโทรศัพท์อย่างแพร่หลาย ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไม่มั่นใจว่าจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นหรือไม่ รวมทั้งยังมีทางธุรกิจมีการนำเอาข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ของประชาชนไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการตลาดเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจประกันภัย ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยินดีที่จะรับสายจากหมายเลขโทรศัพท์ที่แปลกปลอมหรือให้ข้อมูล ดังนั้นกล่าวได้ว่าข้อเสนอในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป นอกเหนือจากผู้วิจัยทำการขอหมายเลขข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนแล้วนั้น คณะผู้วิจัยควรที่จะให้ผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เก็บข้อมูลไว้ และในภายหลังผู้เก็บข้อมูลควรที่จะใช้เลขหมายนั้นในการติดต่อกลับเพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเพิ่มเติมในอนาคต ควรเพิ่มช่องทางการติดต่อผ่านทางช่องทางอื่นที่นอกเหนือจากการโทรสัมภาษณ์ อาทิ ไลน์หรือเฟสบุ๊ก หรือการทำแบบสอบถามออนไลน์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ตอบแบบสอบถามและเนื่องจากการถามข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมและมีการระบุข้อมูลรายละเอียดของอาชญากรรม การทำแบบสอบถามออนไลน์จะช่วยให้ผู้ตอบสามารถใช้เวลาในการให้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าการศึกษานี้ จะมีผู้ยินดีให้สัมภาษณ์ถึงร้อยละ 71.13 คณะผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า หลายคนรู้สึกลำบากใจที่จะให้ข้อมูล ดังนั้น หากจะดำเนินการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ ควรจะเปลี่ยนจากการเก็บข้อมูลซ้ำจากกลุ่มตัวอย่างเดิม มาเป็นการสร้างฐานข้อมูลสำหรับการเก็บข้อมูลโดยโทรศัพท์ขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เป็นการเก็บซ้ำข้ามเวลา (Panel Data) ซึ่งจะต้องมีการสุ่มตามหลักสถิติ ผู้ที่ได้รับการสุ่มเลือกต้องความยินยอมที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของฐานข้อมูลที่ต้องเก็บซ้ำข้ามเวลา และหน่วยงานมีการนัดหมายล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งไปก่อน เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์มีความมั่นใจมากขึ้น

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาและข้อค้นพบสำคัญ

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Three-stage Sampling ซึ่งมีกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 รวมเป็น 10 พื้นที่ เป็นชั้นภูมิ (Stratum) และมีจังหวัดเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จากนั้นจึงเลือกหน่วยระดับอำเภอเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง และครัวเรือนส่วนบุคคลที่หัวหน้าครอบครัวมีอายุ 18 ปี ขึ้นไปเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม

การสำรวจครั้งนี้สอบถามข้อมูลอาชญากรรมในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) โดยทำการสำรวจ 1,091 ครัวเรือน รวมทั้งสิ้น 4,549 ตัวอย่าง ในภาพรวมพบการตกเป็นเหยื่อจำนวนทั้งสิ้น 184 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.04 ในจำนวนนี้ยังสามารถแบ่งเหยื่ออาชญากรรมออกเป็นแต่ละประเภทได้ดังนี้

กลุ่มคดีถูกลอกหลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว เป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อมากที่สุด คือ จำนวน 87 คน รองลงมาคือ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจำนวน 66 คน กลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่จำนวน 18 คน กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจำนวน 17 คน และ กลุ่มคดีกระทำทางเพศจำนวน 2 คน

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย พบว่ามีการถูกทำร้ายหรือการพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ การถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า มีการถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุดจำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.84 รองลงมาคือ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.27 และ ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.79

กลุ่มคดีกระทำทางเพศ ไม่พบการถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา และไม่พบการถูกกระทำอนาจารหรือถูกลวนลามทางเพศจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจครั้งนี้ แต่พบการถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศจำนวน 2 ครั้ง จากกลุ่มตัวอย่าง 2 คนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.00

คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า มีการถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้ายมากที่สุดจำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.58 รองลงมาคือ ถูกหลอกลวงให้ สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.39

กลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ พบว่า มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์มากที่สุดจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมาคือ ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นผลที่น่าสนใจในแง่มุมต่างๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1: เพศมีความสัมพันธ์กับการก่อเหตุ กล่าวคือความผิดด้านชีวิตร่างกายมักเกิดกับเพศชาย มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่อาชญากรรมกลุ่มถูกหลอกลวงมักจะเกิดกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ผู้ ที่อายุมากกว่า 55 ปีมักเป็นเป้าของการถูกหลอกลวง ในกลุ่มความผิดต่อชีวิตร่างกายมักจะมี ความเกี่ยวพันกับการใช้แอลกอฮอล์และการมีเมาสุราด้วย

ประเด็นที่ 2: ผลการสำรวจพบว่าความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่แล้วเป็นคดีลักทรัพย์ในเคหสถาน ลักษณะบ้านเรือนโดยเหตุมักจะเกิดในช่วงเวลากลางวันใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางคืน

ประเด็นที่ 3: การสำรวจความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ไม่พบคดีข่มขืนอนาจารในกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่ม ความผิดเกี่ยวกับเพศยังเป็นกลุ่มที่พบเหยื่ออาชญากรรมน้อยที่สุดในทั้ง 5 ประเภทอาชญากรรมที่ทำการ สำรวจ

ประเด็นที่ 4: พบการกระทำความผิดเรื่องถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนเพิ่ม สูงขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัด โดยเป็นกลุ่มคดีที่พบเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด อีกทั้งยังมีผู้เสียหายที่หลงเชื่อ สูญเสียทรัพย์สินไปในอัตราที่สูงมาก

ประเด็นที่ 5: สำหรับความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงและแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไปมีโอกาสตกเป็นเหยื่อมากกว่ากลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้ผู้ตกเป็นเหยื่อยังมี โอกาสจะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายด้วย

ประเด็นที่ 6: สำหรับความผิดในรูปแบบใหม่นั้น การสำรวจครั้งนี้พบอาชญากรรมใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การถูกเรียกรับสินบนจากเจ้าหน้าที่รัฐ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่ชอบ ทั้งนี้ใน กรณีการถูกเรียกรับสินบนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เหยื่อได้มีการจ่ายเงินและสูญเสียทรัพย์สินให้กับเจ้าหน้าที่ทุกกรณี

ประเด็นที่ 7: จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจคิดเป็นร้อยละ 7.79 โดยกลุ่มความผิดที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุดคือกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ นั้นก็ประชาชนแทบไม่ได้ให้ความสนใจแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประเด็นที่ 8: ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมในภาคประชาชนพบว่าสถิติอาชญากรรมมีมากกว่าสถิติอาชญากรรมที่ได้รับจากการรายงานของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ

5.2 ปัญหาที่พบในการสำรวจและเก็บข้อมูล

ประเด็นที่ 1 เมื่อผู้สัมภาษณ์แจ้งวัตถุประสงค์ของการสำรวจข้อมูลไปแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายเกรงกลัวว่าจะเกิดผลกระทบจากการให้ข้อมูลอาชญากรรม ที่จะส่งผลกระทบต่อตัวผู้ให้สัมภาษณ์ ส่งผลให้ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายไม่สะดวกชี้แจงในใบแสดงเจตนายินยอมให้ข้อมูล เนื่องจากเกรงว่าจะมีผลกระทบโดยการนำชื่อไปแอบอ้าง และไม่สะดวกให้เบอร์ติดต่อกลับ เนื่องจากเกรงว่าจะมีการติดต่อที่ไม่พึงประสงค์กลับมาภายหลัง

ประเด็นที่ 2 การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจะประกอบด้วยแบบสอบถามสองชุด ชุดแรกจะเป็นแบบสอบถามประเมินจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนแบบสอบถามชุดที่สองจะเป็นการสอบถามรายละเอียดเหตุการณ์และความเสียหายที่ได้รับซึ่งมีเนื้อหาจากการประชุมสอบถามปัญหาและข้อขัดข้องจากทีมงานเก็บข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามหลายท่านจะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเฉพาะในช่วงแรก แต่เมื่อเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามชุดหลังโดยละเอียดกลับมีการบ่ายเบี่ยงและไม่ได้รับความร่วมมือ ทำให้ต้องยกเลิกแบบสอบถามที่เก็บมาแล้วในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามยกเลิกการให้ข้อมูลกลางคัน

ประเด็นที่ 3 กรณีการเก็บข้อมูลความผิดเกี่ยวกับเพศสามารถเก็บข้อมูลได้น้อยมาก เนื่องจากการเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นลักษณะสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face to Face) ผู้ให้ข้อมูลอาจรู้สึกอับอายและไม่ได้ให้ข้อมูลที่แท้จริง

ประเด็นที่ 4 เมื่อถามคำถามในแบบสอบถามไปแล้ว เกิดการยุติกลางคัน เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์เกิดความไม่ไว้วางใจในการสัมภาษณ์เมื่อสัมภาษณ์ถึงความเชื่อมั่นในกระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ปกครองท้องถิ่น กระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

ประเด็นที่ 5 การตอบแบบสอบถามในชุดแบบสอบถามเหตุอาชญากรรม บางครั้งผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถจำรายละเอียดต่าง ๆ ที่แน่ชัดได้ เช่น เหตุอาชญากรรมในการแอบอ้างข้อมูล ผู้ประสบเหตุจำเวลาที่เกิดเหตุไม่ได้ และสถานที่เกิดเหตุไม่ได้ ในกรณีที่เกิดการแอบอ้างจากการโทรศัพท์มาหลอกลวง ในกรณีที่เป็นการตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือนรายอื่น ๆ ตัวแทนครัวเรือนที่ตอบแบบสอบถามอาจจะไม่ทราบข้อมูลที่แท้จริง

ประเด็นที่ 6 เนื่องจากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล ทีมเก็บข้อมูลภาคสนามจะสำรวจในช่วงวันจันทร์ ถึง ศุกร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่อยู่ที่บ้าน จึงต้องใช้เวลาในการเดินทางกลุ่มผู้สัมภาษณ์ในชุมชน

ประเด็นที่ 7 แบบสอบถามในส่วนของความรู้และเข้าใจสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจว่าต้องเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับกระบวนการยุติธรรมเท่านั้นจึงจะตอบได้ ผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจว่าตนเองไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องจึงไม่ทราบว่าตนเองต้องตอบแบบสอบถามในส่วนนี้อย่างไร จึงต้องอธิบายว่าเป็น การรับรู้และความเข้าใจของประชาชนทั่วไปที่ทราบว่าตนมีสิทธิในส่วนต่อไปนี้

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะที่ 1: นโยบายในการป้องกันอาชญากรรมและการคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มบุคคลที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมสูงซึ่งถูกค้นพบได้จากงานวิจัยครั้งนี้ อาทิเช่น ความผิดปกติของชีวิตร่างกายซึ่งเพศชายมักจะเป็นผู้ประสบเหตุ ส่วนความผิดปกติเกี่ยวกับการถูกล่อลวงมักจะเป็นเพศหญิงและผู้สูงอายุที่ประสบเหตุ

นอกจากนี้ จากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี่ยังพบว่าการใช้แอลกอฮอล์และการเมาสุรามีความเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มาตรการในการป้องกันเหตุประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายจึงควรให้ความสำคัญต่อมาตรการในการควบคุมแอลกอฮอล์และสถานที่จำหน่ายสุราด้วย

ข้อเสนอแนะที่ 2: จากข้อค้นพบที่ว่าคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มีโอกาสเกิดขึ้นในช่วงเวลากลางวัน ใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางคืน แนวนโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงควรเพิ่มมาตรการป้องกันอาชญากรรม สำหรับเวลากลางวันให้สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงอาชญากรรมที่ค้นพบจากการสำรวจครั้งนี้ ควบคู่ไปกับ มาตรการที่ใช้กับช่วงเวลากลางคืน ซึ่งปัจจุบันเน้นการตั้งด่านและจุดตรวจค้นป้องกันอาชญากรรมในเวลา กลางคืนอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะที่ 3: ผลการสำรวจอาชญากรรม 2 ครั้งล่าสุดที่ผ่านมาสำหรับปี 2559 และ 2561 พบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการถูกล่อลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนใหญ่สูงขึ้น อย่างมาก ในขณะที่กระบวนการยุติธรรม นโยบายและมาตรการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดยังไม่ มีจุดเน้นในการตอบสนองปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกัน อาชญากรรมจึงควรให้ความสนใจในการกำหนดมาตรการและหาวิธีการป้องกันอาชญากรรมในลักษณะ ดังกล่าวให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ 4: เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจสถิติอาชญากรรมครั้งที่ผ่านมาสำหรับปี 2559 กับ 2561 เริ่มมีการตรวจพบกรณีการถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและการถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ ซึ่ง

เพิ่มจากการการสำรวจฯ ครั้งที่ผ่านมามาในปี 2559 ซึ่งไม่พบการกระทำผิดใน 2 ประเด็นนี้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบจึงควรให้ความสนใจกับลักษณะความผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ 5: จากผลสำรวจพบว่าประชาชนให้ความสำคัญต่อการแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยมากเพียงร้อยละ 7.79 โดยเหตุผลส่วนใหญ่เนื่องจากได้รับความเสียหายเพียงเล็กน้อยหรือไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม การที่ประชาชนไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำให้ไม่มีข้อมูลอาชญากรรมที่น่าเชื่อถือให้นำไปกำหนดนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นควรมีมาตรการกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการแจ้งเหตุแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ 6: การสำรวจครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสถิติอาชญากรรมในปี 2561 ที่ได้จากการสำรวจแตกต่างจากรายงานสถิติอาชญากรรมของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจอาจไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (dark figures on crime) การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจึงช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพการอาชญากรรมที่แท้จริงได้ชัดเจนขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการสำรวจข้อมูลและใช้ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบกับสถิติอาชญากรรมของตำรวจในการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรมด้วย

5.4 ข้อจำกัดของงานวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในการสำรวจนี้แม้จะมีการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน โดยการแยกกองบัญชาการภาคต่างๆ ภาคละ 440 ตัวอย่าง ทว่าโอกาสในการพบเหยื่ออาชญากรรมยังคงค่อนข้างต่ำเนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างยังมีจำนวนค่อนข้างจำกัด จึงยังเป็นข้อจำกัดให้ไม่สามารถเปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมในระดับภาคได้ คณะผู้วิจัยจึงเสนอว่าให้การสำรวจฯ ครั้งถัดไปควรพิจารณาเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเพิ่มโอกาสในการพบเหยื่ออาชญากรรม ทั้งนี้หากข้อมูลที่ได้สมบูรณ์มากขึ้นอาจจะสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบได้ น่าสนใจและเป็นประโยชน์ในระดับภาคมากยิ่งขึ้น อีกทั้งอาจจะทำให้เห็นประเด็นอาชญากรรมรูปแบบใหม่ๆ มากขึ้นอีกด้วย

ข้อจำกัดที่อีกประการหนึ่งคือ การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมมีจำกัดเพียง 1,091 ครัวเรือน และหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลแทนสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบเหตุ แม้ว่าวิธีการนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลอาชญากรรมที่กว้างขึ้นและยังครอบคลุมเหยื่อทุกช่วงอายุ แต่ก็อาจมีโอกาสดังกล่าวจะเกิดการรายงานซ้ำ (multiple report) ก็เป็นไปได้แม้ว่าคณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการป้องกันไว้แล้วในขั้นตอนเก็บข้อมูล

นอกจากนี้ ในการสำรวจเกี่ยวกับประเด็นละเอียดอ่อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศซึ่งผลสำรวจพบเหยื่ออาชญากรรมเพียงสองราย ทั้งที่อาชญากรรมกลุ่มนี้อาจจะมากกว่านี้ในความเป็นจริง คณะผู้วิจัยเห็นว่าการสำรวจครั้งถัดไปอาจปรับปรุงเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลหรือช่องทางการสื่อสารเฉพาะใน

ประเด็นละเอียดอ่อนทางเพศ หรืออาจจำเป็นต้องมีโครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในกลุ่มอาชญากรรมประเภทนี้เป็นการเฉพาะ

ข้อจำกัดอีกประการคือโอกาสความเป็นไปได้ในการพบเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจในครั้งนี้ เป็นร้อยละ 4.04 จากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง ซึ่งจากงบประมาณที่จำกัดจึงไม่สามารถเพิ่มกลุ่มตัวอย่างได้มากกว่านี้ จากข้อจำกัดของการสุ่มตัวอย่างดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการตีความข้อมูลหลายประการ เช่น ไม่สามารถแยกรายงานสถานการณ์อาชญากรรมแยกเป็นรายพื้นที่ได้ จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่พบมีน้อยและขาดการกระจายตัวโดยเฉพาะในกลุ่มความผิดบางประเภทที่มีโอกาสพบเจอเหยื่อน้อย (เช่น กรณีฆ่าผู้อื่น ลักพาตัว) ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องความเชื่อมั่นในการตีความได้ และจากข้อมูลการพบเหยื่อน้อยก็อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาข้อมูลในระดับรายละเอียดเหตุการณ์ ซึ่งในรายงานฉบับนี้พยายามจะนำเสนอข้อมูลเฉพาะในส่วนที่มีความแตกต่างและแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มอย่างชัดเจนซึ่งการนำข้อมูลไปอ้างอิงในส่วนอื่นนั้นจึงจะต้องใช้ความระมัดระวังในการตีความและแปลผลข้อมูล นอกจากนี้ในการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ยังได้ออกแบบให้มีการเก็บข้อมูลอาชญากรรมทั่วประเทศซึ่งโดยพื้นฐานของประเทศไทยมีโอกาสพบเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ชนบทน้อยและมีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่เขตเมือง ในการออกแบบการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งต่อไปจึงควรมีการออกแบบการเก็บข้อมูลการสำรวจโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม แยกออกจากการเก็บข้อมูลเหยื่อและสภาพอาชญากรรม ซึ่งหากมีการแยกเก็บข้อมูลเฉพาะโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็อาจทำให้แบบสอบถามเล็กกลงและสามารถใช้ในการเก็บข้อมูลในรูปแบบอื่นที่มีค่าใช้จ่ายถูกลง เช่น การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ และสามารถขยายขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มากขึ้นซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความถี่ของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น โดยในส่วนของ การเก็บข้อมูลเหยื่อและรายละเอียดเหตุการณ์ควรมีการเก็บข้อมูลในเขตพื้นที่ซึ่งมีอาชญากรรมสูงหรือมีโอกาสพบเหยื่อมากกว่า (Victim Density Concentration) จะช่วยให้การสำรวจเหยื่ออาชญากรรมสามารถทำได้โดยกระชับรวดเร็วและมีโอกาสพบเหยื่ออาชญากรรมมากขึ้น และจะช่วยให้การข้อมูลเกี่ยวกับเหยื่อและเหตุการณ์มีความชัดเจนและแม่นยำได้มากขึ้น ในการสำรวจครั้งต่อไปทางสำนักงานกิจการยุติธรรมอาจพิจารณาแยกการสำรวจข้อมูลในสองประเด็นการสำรวจความถี่อาชญากรรมและการสำรวจตัวเหยื่อออกจากกัน ซึ่งการรวมข้อมูลประเด็นสำคัญทั้งสองเรื่องในโครงการเดียวภายใต้กลุ่มตัวอย่างที่จำกัดถือเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของการสำรวจข้อมูลในครั้งนี้ ซึ่งเป็นสำรวจสองโครงการหรือมีโครงการย่อยในการสำรวจอาชญากรรมแต่ละประเภทที่เป็นเป้าหมายในพื้นที่อาชญากรรมหนาแน่นอาจจะทำให้ใช้งบประมาณในการดำเนินการน้อยลงแต่ได้ข้อมูลที่ชัดเจนแม่นยำมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์. (2560). การเปรียบเทียบรูปแบบการจัดทำสถิติอาชญากรรม : กรณีศึกษาระหว่างสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์. ดุษฎีนิพนธ์, ปรัชญาดุษฐ์บัณฑิตสาขาวิชาอาชญวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- คณะนิติศาสตร์ปริธีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2554). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์: โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- จอมเดช ตรีเมฆ. (2558). ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต. วารสารกระบวนการยุติธรรม, 8(1), 67-85.
- เทวินทร์ อินทรจำนงค์. (2558). การสรุปผลการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557. วารสารกระบวนการยุติธรรม, 8(2), 97-124.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2560). สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2550) รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2551) รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2552) รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550.

สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2555) รายงานประมวลสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและวิเคราะห์ตามแนวโน้ม

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาประเทศไทย. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2560) รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาค

ประชาชน ปี พ.ศ. 2559. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ.(2556) โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาค

ประชาชนทั่วประเทศ (ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2555).

วารสารกระบวนการยุติธรรม, 6(3), 81-95.

ภาษาอังกฤษ

Bureau of Justice Statistic. (2015). *Data Collection: National Crime Victimization Survey*

(NCVS). Retrieved from <https://www.bjs.gov/index.cfm?ty=dcdetail&iid=245>

Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques: 3d Ed*: Wiley New York.

Department of Justice. (2016). *Criminal Victimization, 2015*. Retrieved from

<https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/cv15.pdf>

Department of Justice.(2004). *Uniform Crime Reporting Handbook*. Retrieved from

http://www.fbi.gov/about-us/cjis/ucr/additional-ucr-publications/ucr_handbook.pdf.

Department of Justice.(2004). *Crime in the United States in 2004*. Retrieved from

http://www2.fbi.gov/ucr/cius_04/appendices/appendix_04.html.

Hobbes, M. (2015, 9 Setember 2015). The Millennium Development Goals were bullsh*t and

that's okay Retrieved 2017, 22 April, from [http://www.huffingtonpost.com/michael-](http://www.huffingtonpost.com/michael-hobbes/the-millennium-development-goals-were-bullshit_b_8114410.html)

[hobbes/the-millennium-development-goals-were-bullshit_b_8114410.html](http://www.huffingtonpost.com/michael-hobbes/the-millennium-development-goals-were-bullshit_b_8114410.html)

Home Office Counting Rules for Recorded Crime. (2014). *General Rules*. Retrieved from

[https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uac](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat)

[t=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat)

[ions%2Fcounting-rules-for-recorded-](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat)

[crime&ei=6vweVKadA5PbuOSKh4GABO&usg=AFQjCNFfv9mLazPhPBukS7Dp8atpnjix9A&](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat)

[bvm=bv.75775273,d.c2E](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublicat).

Leedy, P.D. and Ormrod, J.E. (2013) *Practical Research: Planning and Design* (10th

Edition), Boston: Pearson Education International.

McNabb, D. E. (2004) *Research Methods for Political Science: quantitative and qualitative methods*, New York: M.E. Sharp.

Office for National Statistics. (2012). *Crime in England and Wales, Quarterly First Release to December 2011*. Retrieved from http://www.ons.gov.uk/ons/dcp171778_263244.pdf.

Office for National Statistics. (2014). *User Guide to Crime Statistics for England and Wales*. Retrieved from <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/crimeandjustice/methodologies/userguidetocrimestatisticsforenglandandwales>

Our World in Data (June, 2018). *Introducing our new and improved 'Sustainable Development Goal (SDG) Tracker'*. Retrieved from <https://ourworldindata.org/sdg-tracker-update>

Robson, C. (2011) *Real World Research* (3rd Edition), Chichester: John Wiley and Sons Ltd.

Simmons, J., Legg, C. & Hosking, R. (2003). *National Crime Recording Standard (NCRS): an Analysis of the Impact on Recorded Crime. Companion Volume to Crime in England and Wales 2002/2003*. Home Office Online Reports 31/03 & 32/03. London: Home Office.

Trimek, J. (2014). Urban Crime in Western and Eastern Societies (Chicago, London and Bangkok). *Rangsit Journal of Social Sciences and Humanities*, 1(1), 69 – 80.

Truman, J.L.& Langton, L. (2014). *Criminal Victimization*. Retrieved from <https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/cv14.pdf>

Uniform Crime Report. (2011). *Crime in the United States*. Retrieved from https://ucr.fbi.gov/crime-in-the-u.s/2011/crime-in-the-u.s.-2011/11offensedefinitions_final.pdf

United Nations. (2016, 18 July 2016). SDGs: A people – powered agenda – Leave no one behind Retrieved 22 April, 2017, from <https://sdgactioncampaign.org/2016/07/18/sdgsexhibition/>

United Nations Development Programme. (2017a). Millennium Development Goals Retrieved 20 April, 2017, from http://www.undp.org/content/undp/en/home/sdgoverview/mdg_goals.html

United Nations Development Programme. (2017b). Sustainable Development Goals Retrieved 20 April, 2017, from <http://www.undp.org/content/undp/en/home/sustainable-development-goals.html>

ภาคผนวก 1

หนังสือรับรองการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคน

หนังสือรับรองการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคน
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ 2 สาขาสังคมศาสตร์
99 หมู่ที่ 18 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12121
โทร. 0-2564-4440-79 ต่อ 1804, โทรสาร 0-2564-3937

รหัสโครงการวิจัยที่ 051/2562 หนังสือรับรองเลขที่ 025/2562

ชื่อโครงการวิจัย การสำรวจ "ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2561"

ชื่อผู้วิจัย อาจารย์ ดร. ธีรพร สุนทรธรรม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เอกสารที่รับรอง

1. โครงร่างการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 12 มิถุนายน 2562
2. เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Information Sheet) ฉบับที่ 2 วันที่ 12 มิถุนายน 2562
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย (Consent Form) ฉบับที่ 2 วันที่ 12 มิถุนายน 2562

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ 2 ได้พิจารณาอนุมัติด้านจริยธรรมการ
ทำวิจัยในคนให้ดำเนินการวิจัยข้างต้นได้ ตามมติการพิจารณาแบบ Expedited Review

ลงชื่อ.....

(ศาสตราจารย์ ธีรพร ค้ำหอม)

ประธานคณะกรรมการ

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุปญญา จิตตพันธ์)

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

วันที่รับรอง: วันที่ 26 มิถุนายน 2562

วันหมดอายุการรับรอง: วันที่ 26 มิถุนายน 2563

กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 26 มิถุนายน 2563

ผู้วิจัยที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เพื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 30 วัน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับอาสาสมัครวิจัย หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการฯ เท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการฯ ต้องรายงานคณะกรรมการฯ ภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการฯ พิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย และบทคัดย่อผลการวิจัย เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ภาคผนวก 2

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

ส่วนที่ 1

การลงพื้นที่ และการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ชุดย่อย ได้แก่
 - 1) แบบ สอญ.1 ใช้สอบถามตัวแทนครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
 - 2) แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 1 ชีวิตและร่างกาย
 - 3) แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว
 - 4) แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 3 ถูกระทำทางเพศ
 - 5) แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกลงแอบ
อ้างใช้ข้อมูล
 - 6) แบบ สอญ. 2-5 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบ
ใหม่
2. แผ่นไขว้การ์ด ตัวเลือกคำตอบ
หมายเหตุ รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก

การเตรียมการก่อนลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์การสำรวจ และแบบสอบถาม พนักงานเก็บข้อมูลจำเป็นต้องศึกษาแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีความเข้าใจในประเด็นที่สอบถามอย่างลึกซึ้ง สามารถปรับวิธีถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง ก่อนการสำรวจพนักงานเก็บข้อมูลจึงจำเป็นต้องผ่านการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจทั้งในเนื้อหาคำถาม วิธีการถาม การบันทึกคำตอบ และข้อสังเกตต่างๆ ที่ถูกต้องแม่นยำ

2. ศึกษาสภาพพื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ได้แก่ แผนที่การเดินทาง สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ สภาพสังคมวัฒนธรรม ของพื้นที่ที่จะเก็บข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น

- หมู่บ้านนี้ ตั้งอยู่บนเขา เส้นทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ฤดูฝนจะต้องใช้รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อเท่านั้น หรือวางแผนวันลงพื้นที่เก็บข้อมูลไม่ให้อยู่ในช่วงฤดูฝนที่จะเป็นอุปสรรคต่อการลงพื้นที่
- หมู่บ้านนี้อากาศตอนเช้าหนาวจัด จะต้องเตรียมเสื้อกันหนาวไปด้วย
- หมู่บ้านนี้เป็นสังคมเกษตรกรรม ในช่วงฤดูทำนา ตอนกลางวันจะไม่ค่อยมีคนอยู่บ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือวางแผนเลือกเก็บข้อมูลไม่ให้ตกอยู่ในช่วงฤดูทำนา

- บล็อกนี้อยู่ในเขตเทศบาล ช่วงวันจันทร์-ศุกร์ คนส่วนใหญ่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือเลือกลงพื้นที่ในวันหยุดราชการ (เสาร์-อาทิตย์) แทน
 - หมู่บ้านนี้เป็นชาวมุสลิมพูดภาษายาวี จะต้องใช้พนักงานเก็บข้อมูลที่สามารถสื่อสารด้วยภาษายาวีได้
3. แต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ/ภูมิอากาศ เป็นชุดที่สุภาพ มิดชิด รัดกุม และไม่ควรวางแผนใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพงล่อตาล่อใจ เพื่อป้องกันเหตุอันตรายต่างๆ
 4. เตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักฐานยืนยันสถานะของพนักงานเก็บข้อมูล เช่น บัตรประจำตัวพนักงาน จดหมายชี้แจงขออนุญาตเก็บข้อมูล เป็นต้น
 5. เตรียมความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เช่น พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เครื่องเขียน โทรศัพท์มือถือ ร่มกันฝน
 6. เตรียมความพร้อมในเรื่องของสุขภาพร่างกาย ไม่ให้เกิดอาการเจ็บป่วยในขณะปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลครัวเรือน

1. ติดต่อประสานงานผู้นำชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เพื่อแจ้งให้ทราบถึงจุดประสงค์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และขอข้อมูลจำนวนครัวเรือนเพื่อใช้เป็นกรอบตัวอย่างสำหรับการสุ่มตัวอย่าง
 2. สํารวจสภาพพื้นที่และจำนวน “ครัวเรือน” ทั้งหมดของหมู่บ้าน/บล็อกนั้น
 3. ให้ลำดับที่ของ “ครัวเรือน” ที่อยู่ในหมู่บ้าน/บล็อก ดังกล่าว
 4. เข้าถึงครัวเรือนตัวอย่าง ตามหลักการสุ่มตัวอย่าง
- ข้อยกเว้น สถานที่ที่ไม่เข้าข่ายของครัวเรือน ไม่สามารถนับรวมได้ คือ สถานที่ที่มีลักษณะการอยู่รวมกันเชิงอื่นที่ไม่ใช่ลักษณะของครอบครัว เช่น วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ หอพัก ร้านค้า/อาคารพาณิชย์ที่ไม่มีการพักอาศัย เป็นต้น

ขั้นตอนการเข้าสัมภาษณ์

1. การขอเข้าพบตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ ควรแนะนำตัว ทักทายอย่างเหมาะสมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าพบเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีก่อนการสัมภาษณ์ โดยพยายามสื่อสารให้เกิดความเข้าใจสูงสุด เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจคลาดเคลื่อน
2. สังเกตสภาพทั่วไปก่อนสัมภาษณ์และวางแผนการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงลักษณะกิจกรรมที่สมาชิกครัวเรือนกำลังปฏิบัติ เพื่อวางแผนการสัมภาษณ์ให้ราบรื่น มีสัมพันธภาพที่ดีและได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
3. เนื่องจากแบบสอบถามมีข้อความบางข้อที่เป็นประเด็นละเอียดอ่อน เพื่อให้ตัวอย่างตอบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงที่สุด ดังนั้นบริเวณจุดที่ทำการสัมภาษณ์ควรมีความเป็นส่วนตัว หลีกเลี่ยงไม่ให้มีบุคคลอื่นๆ เช่น คนรู้จักเพื่อนบ้านใกล้เคียง ช่างราชการท้องถิ่น คนแปลกหน้า อยู่ในบริเวณดังกล่าว
4. กรณีมีข้อความบางข้อที่ตัวอย่างไม่ยินดีที่จะตอบ ควรอธิบายชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลในการศึกษารั้งนี้จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย หากชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์แล้วตัวอย่างยังคงยืนยันที่จะไม่ตอบ ก็ไม่ควรคาดคั้นหรือคะยั้นคะยอให้ตอบ

5. ตรวจสอบความครบถ้วนของการสัมภาษณ์ที่เสร็จสิ้นไปแล้ว หากพบว่ามีบางส่วนไม่ครบถ้วน ให้ขออนุญาตถามซ้ำ

6. ปิดการสัมภาษณ์ โดยกล่าวขอบคุณตัวอย่างที่เสียสละเวลาตอบข้อคำถาม

ส่วนที่ 2

การบันทึกแบบสอบถาม

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.1

เป็นแบบสอบถามในระดับครัวเรือน มุ่งเก็บข้อมูลเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกทั้งหมดในครัวเรือนตัวอย่าง ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

2. “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือน และมีชื่อในทะเบียนบ้านแห่งนี้

แบบสอบถาม สอญ.1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและพื้นที่ลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามข้อ 3.

1. “การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย คุกคามข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ชิงปล้น วิ่งราวทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์ ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมือ อุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน) 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ข้ำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน หลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต แชร่ลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์ด้วยวิธีต่างๆ) และ 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่

2. การนับข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำการไม่สำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย

3. ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา คือช่วงระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561

4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกลวงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)

5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน

6. จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561)

แบบสอบถาม ข้อ 4.

กรณีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีสมาชิกในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจนถึงขั้นเสียชีวิตให้บันทึกรายละเอียดลงในแบบสอบถามตารางข้อ 4 โดยระบุเป็นสมาชิกครัวเรือนลำดับที่ 1, 2, 3 ... (กรณีเสียชีวิตมากกว่า 1 คน)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

1. กรอกข้อมูลเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น
2. ถ้าสมาชิกในครัวเรือนถูกกระทำในครั้งเดียวกันที่มีลักษณะความผิดคาบเกี่ยวกันมากกว่า 1 ฐานความผิดให้พิจารณาดังนี้

1) ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจาะจงดังนี้

- ถูกกระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ ให้นับเฉพาะ “เพศ” อย่างเดียว (ยกตัวอย่าง ความผิดฐานข่มขืนทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย ให้นับที่ความผิดทาง “เพศ” อย่างเดียว)
- ถูกการกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์สิน ให้นับเฉพาะ “ทรัพย์สิน” อย่างเดียว (ยกตัวอย่างเช่นกรณีชิงทรัพย์และทำร้ายเจ้าทรัพย์ด้วย ให้นับที่ความผิด “ทรัพย์สิน” อย่างเดียว)

2) ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกันดังนี้

- กรณีถูกกระทำผิดต่อเพศและต่อทรัพย์สิน ให้นับเป็น 2 ความผิด (ยกตัวอย่างกรณีข่มขืนผู้เสียหายแล้วหลังเกิดเหตุได้ลักทรัพย์ผู้เสียหายไปด้วย ซึ่งเป็นเหตุที่เกิดจากเจตนาคนละกรณี ให้นับความผิดทาง “เพศ” เป็นหนึ่งกรณี และความผิดทาง “ทรัพย์สิน” เป็นอีกกรณี)

- กรณีถูกหลอกลวงก่อน แล้วถูกกระทำผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์สิน และต่อเพศ ให้นับเป็น 2 ความผิด (ยกตัวอย่างกรณีหลอกลวงแล้วเจ้าทรัพย์ติดตามมาเอาเรื่องแล้วได้ทำร้ายเจ้าทรัพย์ภายหลัง ให้นับเป็นกรณี “หลอกลวง” หนึ่งกรณี และส่วนทำร้ายร่างกายเป็น “ชีวิตร่างกาย” อีกหนึ่งกรณี)

3. กรณีการถูกกระทำที่เกิดจากเหตุกลางลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-1

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ชีวิตร่างกาย” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

แบบสอบถาม สอญ.2-1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นำรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด วัสดุ ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-2

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ทรัพย์สิน” ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

แบบสอบถาม สอญ.2-2 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.18

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2
2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.19

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอน ให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-3

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกระทำ “ทางเพศ” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

แบบสอบถาม สอญ.2-3 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกกรณีที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2

2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นำรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นำจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นำรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม สอญ.2-4

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกระงับโดย “แอปอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว”

แบบสอบถาม สอญ.2-4 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

1. กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม
2. กรณีผู้กระทำความผิดล่อลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
3. กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการล่อลวงโดยผู้กระทำความผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีกรล่อลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น

- กรณีผู้กระทำความผิดล่อลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
- กรณีผู้กระทำความผิดล่อลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้

เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร

- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

แบบสอบถาม ข้อ 1.6

กรณีเป็นการล่อลวงโดยผู้กระทำความผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

แบบสอบถาม ข้อ 1.14

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.15

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.17

นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอน ให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงที่สุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-5

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกระทำ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่”

แบบสอบถาม สอญ.2-5 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.7

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.7

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

ภาคผนวก 3

แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2561

ครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561 (แบบ สอญ.1)

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่ เบอร์ โทรศัพท์) จะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไป เผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

- 1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป
- 2) “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้ หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ ให้หมายถึงเฉพาะสมาชิกที่อยู่อาศัยในบ้านแห่งนี้ห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป เท่านั้น

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....	บ้านเลขที่.....
พิกัดบ้าน.....	พิกัดบ้าน.....
โทรศัพท์บ้าน.....	โทรศัพท์เคลื่อนที่.....
อีเมล.....	

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแฉงนั้บและพื้นที่สุมั้ตัวอยาง

1. พื้นที่

- กรุงเทพมหานคร จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
 เขต..... อำเภอ.....
 แขวง..... ตำบล.....
 สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

2. การให้ความร่วมมือในการสำรวจซ้ำ

2.1 ความยินยอมในการให้ใช้ข้อมูลนี้ในการสำรวจซ้ำ สำหรับโครงการนี้

- ยินยอม ไม่ยินยอม เนื่องจาก.....

2.2 ความยินยอมในการให้ใช้ข้อมูลนี้ในการสำรวจ สำหรับโครงการอื่นๆ ของสำนักกิจการยุติธรรม

- ยินยอม ไม่ยินยอม เนื่องจาก.....

2.3 วันและห้วงเวลาในสัปดาห์ที่สะดวกที่สุดในการให้ข้อมูล

- 2.3.1 วัน..... ห้วงเวลา.....

- 2.3.2 วัน..... ห้วงเวลา.....

- 2.4.3 วัน..... ห้วงเวลา.....

3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป รวมทั้งสิ้น..... คน
 (นับรวมผู้ตอบ และสมาชิกทุกคน (ทุกช่วงอายุ) ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)

ลำดับที่สมาชิก ในครัวเรือน	เพศ	อายุ	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)	หมายเหตุ (กรณีไม่ระบุ คำตอบ)
1 (ตัวผู้ตอบ)	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
2	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
3	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
4	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
5	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
6	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
7	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
8	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
9	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	
10	() ชาย () หญิง		() เคย () ไม่เคย	

4. สมาชิกในครัวเรือนของท่านที่เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

- มี (ระบุ) ลำดับที่ 1 เพศ..... อายุ.....

- ลำดับที่ 2 เพศ..... อายุ.....

- ลำดับที่ 3 เพศ..... อายุ.....

- ไม่มี

หมายเหตุ

1. “การเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่าทำร้าย

ร่างกาย คุกคามข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูก

ชิงปล้น ชิงทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์สิน ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สิน

ในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน)

3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ข้ำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกหลอกลวงแอบ

อ้าง ใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้าง/ใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน แชร้ลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี

หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์สินด้วยวิธีต่างๆ) 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่ (เช่น การเรียกรับสินบน

การส่งสแปมโดยปกปิดแหล่งที่มา การเผยแพร่ภาพตัดต่อ)

2. การนับข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรม ให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้าย

กระทำการ

ไม่สำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย

3. ข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม 2561

ถึง

31 ธันวาคม 2561

4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการ

กระทำ

ครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล้วงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)

5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และที่เกิด

ขึ้นกับ

สมาชิกในครัวเรือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน

2.1 ในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) ท่านและสมาชิกในครัวเรือนเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่ (ถ้าเคยโปรดระบุลำดับที่สมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และจำนวนครั้งตกเป็นเหยื่อ)

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง
กลุ่ม 1 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (ให้รวมถึงการกระทำที่เกิดจากการทะเลาะวิวาท แต่ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืน กระทำอนาจาร หรือคุกคามทางเพศ)										
1.1 ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า										
1.2 ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย										
1.3 ถูกทำร้ายทางจิตใจจนต้องเข้ารับการบำบัดทางจิต										
1.4 ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า										
1.5 กักขังหน่วงเหนี่ยว										
1.6 ถูกลักพาตัว										
กลุ่ม 2 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน										
2.1 ถูกปล้น จี้ ขิงทรัพย์										
2.2 ถูกชิงทรัพย์										
2.3 ถูกฉ้อโกง										
2.4 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ										
2.5 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยเครื่องใช้หรือเครื่องมือการเกษตร										
2.6 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย										

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง
2.7 ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่นๆ										
2.8 ถูกรีดเอาทรัพย์สิน (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะ ทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์สิน เช่น แบล็กเมลล์ จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)										
2.9 ถูกกรรโชกทรัพย์สิน (ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย ทรัพย์สิน เพื่อแลกกับการเอาทรัพย์สิน)										
2.10 ทำให้เสียทรัพย์สิน (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)										
2.11 ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน										
กลุ่ม 3 กระทำทางเพศ										
3.1 ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา										
3.2 ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ										
3.3 ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ										

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง
กลุ่ม 4 ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว										
4.1 แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว										
4.2 ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่										
4.3 ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ										
4.4 ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย										
4.5 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ										
4.6 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ										
กลุ่ม 5 อาชญากรรมรูปแบบใหม่										
5.1 ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ										
5.2 ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)										
5.3 ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ										
5.4 ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น										
5.5 อื่นๆ ระบุ										
5.5.1.....										

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง
5.5.2.....										
5.5.3.....										

หมายเหตุ :

1. ถ้าถูกกระทำในครั้งเดียวกันมีลักษณะความผิดเกี่ยวมากกว่า 1 ฐานความผิดให้พิจารณาดังนี้
 - 1.1 ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจตนา ดังนี้
 - 1) กระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ เช่น ช่มชู้ซึ่งมีการทำร้ายร่างกายด้วย ให้นับเฉพาะ “เพศ” อย่างเดียว
 - 2) การกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์ เช่น ชิงทรัพย์ซึ่งมีการทำร้ายร่างกายเจ้าทรัพย์ด้วย ให้นับเฉพาะ “ทรัพย์” อย่างเดียว
 - 1.2 ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกันเป็นคนละคดี ดังนี้
 - 1) กรณีความผิดต่อเพศและต่อทรัพย์ เช่น ช่มชู้แล้วลักทรัพย์เจ้าทรัพย์ภายหลัง ให้นับเป็น 2 ความผิด
 - 2) กรณีกระทำการหลอกลวงก่อน แล้วกระทำผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์ และต่อเพศ เช่น ฉ้อโกงหลอกลวงเจ้าทรัพย์แล้วไปทะเลาะกับเจ้าทรัพย์ภายหลัง ให้นับเป็น 2 ความผิด
2. กรณีการกระทำที่เกิดจากเหตุกลางจลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม

โปรดประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนที่พักอาศัยของท่านในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561)

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน						
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	เฉยๆ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
3.1 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางวัน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก)							
3.2 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางคืน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงเช้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้น)							
3.3 ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ที่มากน้อยเพียงใด							
3.4 ท่านมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด							
3.5 ท่านมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมมากน้อยเพียงใด							

3.6 ท่านมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่เคย ทราบ หรือไม่เคย ใช้บริการ หน่วยงาน (N/A)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
1. ก่อนการพิจารณาคดี								
1.1 ตำรวจ								
(1) การลาดตระเวนตรวจตราป้องกันภัยอาชญากรรม								
(2) การตั้งด่านตรวจ จุดสกัด จุดตรวจค้น								
(3) การตรวจตราควบคุมแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง สถานบริการ ไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุม								
(4) ระบบเตือนภัย และให้ความรู้ในการป้องกันการตก เป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ								
(5) การสืบสวนติดตามตัวผู้กระทำผิด								
(6) การส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแล ป้องกันอาชญากรรม เช่น ตำรวจชุมชน								
(7) การสอบสวนดำเนินคดีผู้กระทำผิด								
1.2 ฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น								
(1) ระบบเตือนภัย และให้ความรู้ในการป้องกันการตก เป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ								

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่เคย ทราบ หรือไม่เคย ใช้บริการ หน่วยงาน (N/A)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
(2) การจัดการพื้นที่เพื่อลดความเสี่ยงภัยอาชญากรรมของฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น เช่น จัดให้มีแสงสว่างในพื้นที่ล่อแหลม ดูแลพื้นที่รกร้าง ติดตั้ง CCTV								
(3) การส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาชนในการช่วยเหลือป้องกันอาชญากรรม เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน								
(4) การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงและดูแลช่วยเหลือ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง เยาวชนนอกระบบโรงเรียน อันธพาล วัยรุ่นมั่วสุม								
1.3 กระทรวงยุติธรรม								
(1) การส่งเสริมเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาชนในการช่วยเหลือป้องกันอาชญากรรมของกระทรวงยุติธรรม เช่น เครือข่ายยุติธรรมชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ								

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่เคย ทราบ หรือไม่เคย ใช้บริการ หน่วยงาน (N/A)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
(2) การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงและดูแลช่วยเหลือ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง เยาวชนนอกระบบโรงเรียน อัมพาต วัยรุ่นมั่วสุม								
2. ชั้นพิจารณาคดี								
2.1 การตรวจสอบพยานหลักฐานและการดำเนินการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ								
2.2 การพิจารณาคดีและตัดสินคดีของศาล								
3. หลังการพิจารณาคดี								
3.1 กระบวนการยุติธรรม								
(1) การบังคับโทษตามกฎหมาย								
(2) การดูแลผู้กระทำผิดโดยไม่ใช่เรือนจำ เช่น การคุมประพฤติ การบริการสังคม								
(3) การดูแลผู้กระทำผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน								
(4) การดูแลบุคคลพ้นโทษ และช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พ้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม เช่น การสอดส่องดูแล ส่งเสริมอาชีพ รมรงค์ให้สังคมยอมรับ								

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่เคย ทราบ หรือไม่เคย ใช้บริการ หน่วยงาน (N/A)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
3.2 ฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น								
(1) การดูแลบุคคลพื้นโทษ และช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พื้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม เช่น การสอดส่องดูแล ส่งเสริมอาชีพ อบรมให้สังคมยอมรับ								

หมายเหตุ:

1. ฝ่ายปกครอง หมายถึงเจ้าพนักงานที่เป็นข้าราชการซึ่งดูแลงานของฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต อันได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการเขต รวมถึง ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ อันได้แก่ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน
2. ท้องถิ่นหมายถึงความถึงองค์กรส่วนปกครองท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล อบจ. เมืองพัทยา
3. กระทรวงยุติธรรม หมายถึงการทำงานของหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรม เช่น ยุติธรรมชุมชน ยุติธรรมจังหวัด กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3.7 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่มี ปัญหา เลย (0)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
(1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์								
(2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือ ขโมยทรัพย์สินในพาหนะ								
(3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือนที่พักอาศัย								
(4) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้								
(5) ทะเลาะวิวาท								
(6) ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่คุกคามจะทำอันตราย								
(7) เมาสุรา								
(8) ยาเสพติด								
(9) การพนัน								
(10) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง								
(11) วิทยาลัยมั่วสุม								

3.8 ท่านเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความหรือไม่อย่างไร (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

- (1) ไม่เคย (2) ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดี
 (3) ตกเป็นผู้ต้องหาหรือถูกกล่าวหาดำเนินคดี (4) มีส่วนได้ส่วนเสียในทางคดี

3.9 ท่านรับทราบสิทธิทางกฎหมาย หรือความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเหล่านี้หรือไม่

ประเด็นคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
(1) สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา		
(2) สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการถูกจับกุมแล้วได้รับการพิสูจน์ว่าไม่มี ความผิด		
(3) การขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย		
(4) การขอความช่วยเหลือในการประกันตัว		
(5) การร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี		
(6) การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานยุติธรรมชุมชนหรือยุติธรรมจังหวัด		
(7) ทราบช่องทางการขอคำปรึกษาหรือขอความรู้ทางกฎหมาย		

3.10 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์

เพศ	1. ชาย	2. หญิง	3. เพศทางเลือก
ระบุอายุ		
รายได้		
ระบุอาชีพ		
การศึกษาในระดับสูงสุด			
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี	3.ปริญญาโท	4. สูงกว่าปริญญาโท
ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด			
1. สัปดาห์ละครั้ง	2. เดือนละครั้ง	3. ปีละครั้งหรือน้อยกว่านั้น	4. มากกว่า 1 ครั้ง/ปี
ตำแหน่งของท่าน			
1. พนักงาน	2. ผู้บริหารระดับกลาง	3.ผู้บริหารระดับสูง	4.ผู้เชี่ยวชาญ 5. ผู้ประกอบการ

สำนักงานกิจการยุติธรรม
 ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561
 (แบบ สอญ.1 ฉบับย่อ)

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

- 1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่ อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป
- 2) “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้ หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ ให้หมายถึงเฉพาะสมาชิกที่อยู่อาศัยในบ้านแห่ง นี้ห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป เท่านั้น

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแฉงนับและพื้นที่ลุ่มตัวอย่าง

1. พื้นที่

☐ กรุงเทพมหานคร	☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต.....	อำเภอ.....
แขวง.....	ตำบล.....

2. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห้วง พ.ศ.2561 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป รวมทั้งสิ้น..... คน (นับรวมผู้ตอบ และสมาชิกทุกคน (ทุกช่วงอายุ) ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ ม.ค. - ธ.ค. 2561)

3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมีเพศชาย..... คน เพศหญิง..... คน

4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเพศชายที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา..... คน

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเพศหญิงที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา..... คน

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา..... คน

****เหยื่ออาชญากรรม** คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย 2) ถูกประทุษร้ายต่อ 3) ถูกกระทำทางเพศ 4) ถูก หลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่ เช่น การเรียกรับสินบน การส่งสแปมโดยปกปิด แหล่งที่มา การเผยแพร่ภาพตัดต่อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน ในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา

ประเด็นคำถาม	จำนวนสมาชิก ในครัวเรือนที่ เคยประสบเหตุ	จำนวนครั้งที่ เคยประสบเหตุ
กลุ่ม 1 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย		
1.7 ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า		
1.8 ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย		
1.9 ถูกทำร้ายทางจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต		
1.10 ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า		
1.11 กักขังหน่วงเหนี่ยว		
1.12 ถูกลักพาตัว		
กลุ่ม 2 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน		
2.12 ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์		
2.13 ถูกชิงทรัพย์		
2.14 ถูกปล้นทรัพย์		
2.15 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ		
2.16 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร		
2.17 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย		
2.18 ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่นๆ		
2.19 ถูกริดเอาทรัพย์ (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะ ทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์ เช่น แบล็กเมล จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)		
2.20 ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เช็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย ทรัพย์สิน เพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)		
2.21 ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)		
2.22 ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน		
กลุ่ม 3 กระทำทางเพศ		
3.4 ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา		
3.5 ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ		
3.6 ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ		
กลุ่ม 4 ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว		
4.7 แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว		
4.8 ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่		
4.9 ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือ ต่างประเทศ		
4.10 ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย		
4.11 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดง เอกสารเท็จให้หลงเชื่อ		

ประเด็นคำถาม	จำนวนสมาชิก ในครัวเรือนที่ เคยประสบเหตุ	จำนวนครั้งที่ เคยประสบเหตุ
4.12 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ		
กลุ่ม 5 อาชญากรรมรูปแบบใหม่		
5.1 ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ		
5.2 ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)		
5.3 ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ		
5.4 ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น		

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม ในรอบปี 2561 ที่ผ่านมา

- 3.1 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางวัน () ใช่ () ไม่ใช่
- 3.2 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางคืน () ใช่ () ไม่ใช่
- 3.3 ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐ () ใช่ () ไม่ใช่
- 3.4 ท่านมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบัน () ใช่ () ไม่ใช่
- 3.5 ท่านมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม () ใช่ () ไม่ใช่

3.6 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน							
	ไม่มี ปัญหา เลย (0)	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	เฉยๆ (4)	ค่อนข้างมาก (5)	มาก (6)	มากที่สุด (7)
(1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์								
(2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือ ขโมยทรัพย์สินในพาหนะ								
(3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือนที่พักอาศัย								
(4) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้								
(5) ทะเลาะวิวาท								
(6) ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่คุกคามจะทำอันตราย								
(7) เมาสุรา								
(8) ยาเสพติด								
(9) การพนัน								
(10) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง								
(11) วัยรุ่นมั่วสุม								

3.7 ท่านเคยติดต่อแจ้งความร้องทุกข์หรือตกเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีความหรือไม่อย่างไร (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

(1) ไม่เคย	(2) ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดี
(3) ตกเป็นผู้ต้องหาหรือถูกกล่าวหาดำเนินคดี	(4) มีส่วนได้ส่วนเสียในทางคดี

3.8 ท่านรับทราบสิทธิทางกฎหมาย หรือความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเหล่านี้หรือไม่

(1) สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(2) สิทธิในการได้รับการชดเชยเยียวยาจากการถูกจับกุมแล้วได้รับการพิสูจน์ว่าไม่มีความผิด	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(3) การขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(4) การขอความช่วยเหลือในการประกันตัว	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(5) การร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(6) การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานยุติธรรมชุมชนหรือยุติธรรมจังหวัด	()	ใช่	()	ไม่ใช่
(7) ทราบช่องทางการขอคำปรึกษาหรือขอความรู้ทางกฎหมาย	()	ใช่	()	ไม่ใช่

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ กรุงเทพมหานคร	☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต.....	อำเภอ.....
แขวง.....	ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล.....	อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)	☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ บ้านพักในชุมชนแออัด
☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย	
☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนท์/คอนโดมิเนียม	
☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ	

- หอพักในสถานศึกษา หอพักเอกชน ห้องแถว
 บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
 ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
 อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

- ร้านอาหาร ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ผับ/บาร์/ไนต์คลับ
 สถานค้าประเวณี โรงแรมมาตรฐาน อาบอบนวด
 นวดแผนไทย/สปา สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลเอกชน

- หน่วยงานราชการ สำนักงาน/บริษัทเอกชน โรงงาน สถานี
 บริการน้ำมัน สโมสรคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
 อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- โรงเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
 มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
 บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว เรือกสวนไร่นา
 สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ สะพานลอย/อุโมงค์
 สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
 สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
 ตลาด/ย่านการค้า บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
 งานวัด มหรสพ งานกาชาด วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
 อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- พาหนะส่วนบุคคล รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 – 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 09.01 – 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 12.01 – 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
 15.01 – 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 18.01 – 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)

- 21.01 – 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 – 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 – 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ ที่เที่ยวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - ดิตยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- เป็นสามีหรือภรรยา อดีตสามีภรรยา
 - คนรัก อดีตคนรัก
- เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

- เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ
- ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
- มีอาการมีนเมา
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

- จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย
- นักเรียนตีกัน
- เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว
- เมาสุราทะเลาะวิวาท
- มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว
- หึงหวง
- ชมชู้ คุกคาม
- ขัดแย้งผลประโยชน์
- เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาหน้า
- ก่อการร้าย
- ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต
- เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งค์กวนเมือง
- สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย
- ขวางปาสิ่งของใส่
- แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
- ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
- ทำร้ายร่างกาย เช่น ฆูด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย
- กักขังหน่วงเหนี่ยว
- ขับขี่พาหนะพุ่งชน
- ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก
- ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
- วางยา มอมยา
- ชมชู้ คุกคาม
- อื่นๆ (ระบุ)

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา
- อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดซาร์ป
- ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
- อาวุธอื่นๆ (ระบุ).....
- ไม่ใช่อาวุธ
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- เสียชีวิต บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
 มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
 ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
 กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน แท้งลูก
 บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
 อื่นๆ (ระบุ)

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)
 รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
 รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาเหตุ) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
 พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
 สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
 ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
 โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
 อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
 กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
 วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท

- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
 - ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
 - 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
 - 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้
- 2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
 - 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
 - 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
 โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
 บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
 - 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
 - 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
 - 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เกิดความเสียหาย
 - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - ขาดพยานหลักฐาน
 - คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

- ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าของหน้าทีรัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
- อื่นๆ (ระบุ)
- 3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน
- ทราบ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่
- มี ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่
- มี ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- 3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่
- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ มี
- ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล
- 3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่
- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)
- 3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (ระบุ)
- 3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่
- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
- ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
- รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
- ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
- มีการตกลงยอมความกันได้
- อื่นๆ (ระบุ)

- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 - ถูกลงโทษปรับ ให้ออกรงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 - ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การคุ้มครองพยาน
 - อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
 - การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
 - จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
 - การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
 - การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
 - การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ

- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.3 เพศ ชาย หญิง

1.4 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

กรุงเทพมหานคร จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต..... อำเภอ.....
แขวง..... ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
 บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮาส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร บ้านพักในชุมชนแออัด
 บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
 อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
 ห้องชุด/อพาร์ทเมนท์/คอนโดมิเนียม
 บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัย
ประจำ

- หอพักในสถานศึกษา หอพักเอกชน ห้องแถว
- บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
- อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

- ร้านอาหาร ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ผับ/บาร์/ไนต์คลับ
- สถานค้าประเวณี โรงแรม/ม่านรูด อาบอบนวด
- นวดแผนไทย/สปา สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลเอกชน

- หน่วยงานราชการ สำนักงาน/บริษัทเอกชน โรงงาน
- สถานีบริการน้ำมัน สโมสร/คลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
- อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- โรงเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
- มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
- บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว เรือกสวนไร่นา
- สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ สะพานลอย/อุโมงค์
- สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำ

ทาง

- สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
- ตลาด/ย่านการค้า บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือ

สถานศึกษา

- งานวัด มหรสพ งานกาชาด วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำ

ทาง

- อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- พาหนะส่วนบุคคล รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
- รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 – 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- 09.01 – 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 – 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 – 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 – 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 – 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 – 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 – 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สนทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
- เป็นสามีหรือภรรยา
 - คนรัก
- รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- อดีตสามีภรรยา
 - อดีตคนรัก
- เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวก

เดียวกัน

- กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ
- ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับเมามา
- มีอาการเมามา
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- ผู้เสียหายมีอาการเมามา
- ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด
- ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน
- ผู้กระทำผิดยากจน
- ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด
- พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- ได้ทรัพย์สินไป
- คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- อื่นๆ (ระบุ)

1.15 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

- ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน
- ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย
- ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ
- บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน
- ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน

1.16 ลักษณะการก่อเหตุ

- ปล้นจี้ วิ่งราวทรัพย์สิน
- ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า
- ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ
- ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย
- ถูกริดเอาทรัพย์สิน (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์สิน)
- ถูกกรรโชกทรัพย์สิน (ขู่เชื่อกว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย/ทรัพย์สินเพื่อแลกกับทรัพย์สิน)
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)
- ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน
- เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น
- ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่นๆ (ระบุ)

1.17 ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยต่อไปหรือไม่

- 1) ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้
- 2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก
- ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์
- รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย เลี้ยงสุนัข
- ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิด (CCTV)
- ตั้งตู้แดง/สายตรวจ อื่นๆ (ระบุ)

1.18 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

- 1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
 - ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย ชับซี่พาดฟันฟัน
 - แทะ ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
 - ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา
 - ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย
 - กักขังหน่วงเหนี่ยว ข่มขู่ คุกคาม
 - อื่นๆ (ระบุ)

1.19 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดขาริป ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
- อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ไม่ใช้อาวุธ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียดังกล่าวที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เงินสด เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ
- บัตรเครดิต สมุดเช็ค กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์
- รถยนต์ รถจักรยานยนต์
- ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ ไฟ
- อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ดิรรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง
- จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน อุปกรณ์กีฬา
- น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ
- สินค้าอุปโภค บริโภค เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แวนตา นาฬิกา
- เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย
- โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet เครื่องเล่น MP3
- เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD
- เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน
- ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน
- หน้าต่าง ประตูบ้าน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม

- ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง สัตว์เลี้ยง
- ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร
- อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปั่นน้ำ
- อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง อื่นๆ (ระบุ)

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- เสียชีวิต บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
- ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน แท้งลูก
- บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- อื่นๆ (ระบุ)

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
- รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
- รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาเหตุ) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- อื่นๆ (ระบุ)

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
 - กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหาย

ขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

- วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
- ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท

- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เกิดความเสียหาย
 - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

- ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
- ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
- ขาดพยานหลักฐาน
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
- มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
- ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
- อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- ทราบ
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- มี
- ไม่มี
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.5 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- มี
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ
- มี
- ไม่มี
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (ระบุ)

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

- ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
- รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
- ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
- มีการตกลงยอมความกันได้
- อื่นๆ (ระบุ)

- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 - ถูกลงโทษปรับ ให้รอกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 - ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต

- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การคุ้มครองพยาน
 - อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา

- การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ
- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษานี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.5 เพศ ชาย หญิง

1.6 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

กรุงเทพมหานคร จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต..... อำเภอ.....
แขวง..... ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)
 บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮาส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร บ้านพักในชุมชนแออัด
 บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
 อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
 ห้องชุด/อพาร์ทเมนท์/คอนโดมิเนียม
 บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัย
ประจำ

- หอพักในสถานศึกษา หอพักเอกชน ห้องแถว
 บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
 ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
 อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

- ร้านอาหาร ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ผับ/บาร์/ไนต์คลับ
 สถานค้าประเวณี โรงแรม/ม่านรูด อาบอบนวด
 นวดแผนไทย/สปา สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาล
เอกชน หน่วยงานราชการ สำนักงาน/บริษัทเอกชน โรงงาน
 สถานีบริการน้ำมัน สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
 อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- โรงเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
 มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
 บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว เรือกสวนไร่นา
 สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ สะพานลอย/อุโมงค์
 สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำ
ทาง
 สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
 ตลาด/ย่านการค้า บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือ
สถานศึกษา
 งานวัด มหรสพ งานกาชาด วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำ
ทาง
 อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- พาหนะส่วนบุคคล รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้
ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 – 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)

- 09.01 – 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 – 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 – 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 – 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 – 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 – 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 – 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- ว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - ดิถยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

- เป็นสามีหรือภรรยา อดีตสามีภรรยา
- คนรัก อดีตคนรัก
- เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีเมามา
- มีอาการมีเมามา ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- คุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก
- ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน
- ช่มชู้ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังข่มขืน หรือล่วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)
- กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ลูบไล้
- บังคับขืนใจ

- โดย พยายามข่มขืน แต่ไม่สำเร็จ
- ข่มขืนกระทำชำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)
- ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรั่มโทรม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)

ด้วยการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน
- ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง
- ดักจุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน
- บุกเข้ามาในที่พักอาศัย
- ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ
- แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา/แฟน/คู่รัก
- ถูกกระทำขณะมีเมามา ไม่ได้สติ

ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา โดยเจตนาจากผู้กระทำผิด

อื่นๆ (ระบุ)

ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี

1.12 นอกจากการกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)

ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย

ขับขี่พาหนะพุ่งชน

แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม

ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด

ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา

ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย

กักขังหน่วงเหนี่ยว

ข่มขู่ คุกคาม

อื่นๆ (ระบุ)

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา

อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดขารูป

ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน

อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ไม่ใช้อาวุธ

ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

เสียชีวิต

บาดเจ็บ

ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

กระตุกหัก

บาดเจ็บอวัยวะภายใน

แหว่งลูก

บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด

เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ

อื่นๆ (ระบุ)

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน

รักษาตัว 8-20 วัน

รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส)

เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
 - กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
 - วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้(นับรวมเข้าไปด้วย)
 - ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
 - ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
 - ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
 - โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
 - บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เกิดความเสียหาย
 - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - ขาดพยานหลักฐาน
 - คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- ทราบ
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- มี
- ไม่มี
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.6 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- มี
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ
- มี
- ไม่มี
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (ระบุ)

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 - ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 - ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 - รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 - ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 - มีการตกลงยอมความกันได้
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 - ถูกลงโทษปรับ ให้ออกรลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 - ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ

อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- การคุ้มครองพยาน
- อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
 - การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
 - จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย
 - การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
 - การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
 - การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ
 - การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
 - การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
 - การให้ความคุ้มครองพยาน
 - การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
 - การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
 - อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การถูกลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.7 เพศ ชาย หญิง

1.8 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

ในประเทศ

กรุงเทพมหานคร

จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดลอกหลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการลอกหลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุ สถานที่ที่รับทราบว่ามี การลอกหลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
 - กรณีผู้กระทำผิดลอกหลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
 - กรณีผู้กระทำผิดลอกหลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

1.4 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด

- ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น
- ใช้จดหมาย
- โทรศัพท์
- ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ
- ส่งข้อความผ่านอีเมล เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)
- โฆษณาผ่านเว็บไซต์
- ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์หรือช่องทางอื่นๆ
- แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าเป็นวิธีใด
- อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ลักษณะการกระทำผิด

- นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร
- นำรหัสบัตรเอทีเอ็มไปใช้เบิกเงินสด
- ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม
- แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น นำไปขอบัตรเครดิต กู้เงิน เปิดบริการโทรศัพท์ หรือก่อหนี้ผูกพันอื่นๆ
- ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ
- หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แשר์ลูกโซ่
- หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง
- หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ
- หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย
- หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า
- หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์
- หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้
- หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม
- หลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้
- หลอกลวงให้จ่ายเงิน (ใต้โต๊ะ/ค่าธรรมเนียมพิเศษ) เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือได้รับสิทธิพิเศษ
- อื่นๆ (ระบุ).....

1.6 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น

(กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าจะไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)
- หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
- บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร
- บ้านพักในชุมชนแออัด

ข้าราชการ

- บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา บ้านพักสวัสดิการ
- อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
- ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม
- บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ
- หอพักในสถานศึกษา หอพักเอกชน ห้องแถว
- บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
- อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานที่ประกอบการ

- ร้านอาหาร ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ผับ/บาร์/ไนต์คลับ
- สถานค้าประเวณี โรงแรม/ม่านรูด อาบอบนวด
- นวดแผนไทย/สปา สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาล

เอกชน

- หน่วยงานราชการ สำนักงาน/บริษัทเอกชน โรงงาน
- สถานีบริการน้ำมัน สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
- อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- โรงเรียน วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค
- มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
- บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว เรือกสวนไร่นา
- สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ สะพานลอย/อุโมงค์
- สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำ

ทาง

- สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
- ตลาด/ย่านการค้า บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือ

สถานศึกษา

- งานวัด มหรสพ งานกาชาด วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำ

ทาง

- อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- พาหนะส่วนบุคคล รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง
 รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.7 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 – 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 09.01 – 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 12.01 – 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
 15.01 – 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 18.01 – 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
 21.01 – 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
 24.01 – 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
 03.01 – 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
 กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.8 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
 กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
 เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
 จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
 อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
 เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
 ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
 ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
 นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
 ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
 อื่นๆ (ระบุ)

1.9 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

- กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
- ตัดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
- มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
- ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.10 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำความผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
- รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- เป็นสามีหรือภรรยา
- อดีตสามีภรรยา
- คนรัก
- อดีตคนรัก
- เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวก

เดียวกัน

- กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- ไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด

1.11 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำความผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- ทริพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา
- ผู้กระทำความผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำความผิด
- ผู้กระทำความผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน
- ผู้กระทำความผิดยากจน
- ความศึกคะนองของผู้กระทำความผิด
- พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- ผู้กระทำความผิด ทำผิดเป็นนิสัย ขอบขโมย
- โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- ผู้กระทำความผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง
- ผู้กระทำความผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ

- ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้
- ตรวจสอบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี
- บัตรเครดิตถูกระงับ ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต
- มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น
- มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว
- อื่นๆ (ระบุ)

1.14 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- ได้ทรัพย์สินไป
- คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

1.15 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.16 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- อื่นๆ (ระบุ)

1.17 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

- ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน
- ใช้งาน สัปดาห์ละวัน ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน
- ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.18 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระงับป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

- มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ
- ไม่เปิดเผยแพร่รหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ
- เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์
- ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย
- ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น
- หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้ออนเงินไปก่อน
- ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต
- ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ
- ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง
- อื่นๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เงินสด บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว
- ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ
- เงินในบัญชีสูญหาย เป็นหนี้ธนาคาร
- เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด
- เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น
- ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น
- ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ
- ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไม่ได้ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- เสียชีวิต บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
- ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

- กระดูหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน แห้งลูก
- บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- อื่นๆ (ระบุ)

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
- รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
- รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาเหตุ) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- อื่นๆ (ระบุ)

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
- กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
- วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนั้นรวมเข้าไปด้วย)
- ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท

- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
 โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
 บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ หรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เกิดความเสียหาย
 - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - ขาดพยานหลักฐาน
 - คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- ทราบ
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- มี
- ไม่มี
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.7 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- มี ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- 3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่
- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ มี
- ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล
- 3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่
- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)
- 3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (ระบุ)
- 3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่
- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
- ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
- รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
- ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
- มีการตกลงยอมความกันได้
- อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
- ถูกลงโทษปรับ ให้ออกรลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
- ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่
- 1) ไม่มี

- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การคุ้มครองพยาน
 - อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
 - การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
 - จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
 - การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
 - การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
 - การให้บริการบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ
 - การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
 - การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
 - การให้ความคุ้มครองพยาน
 - การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
 - การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
 - อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2561

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่านจะถูกเข้ารหัสด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิ เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับ ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะ แสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.9 เพศ ชาย หญิง

1.10 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

ในประเทศ

กรุงเทพมหานคร

จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง.....

ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดกระทำความผิดซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ

- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการกระทำความผิดโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการกระทำความผิดครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น กรณีผู้กระทำผิดกระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต

1.4 ลักษณะการกระทำผิด

1.4.1 ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกเก็บเงินโดยการขู่เข็ญ หากขัดขืนจะหาเรื่องให้ถูกลงโทษ

ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกเก็บเงินเพื่อแลกกับการพ้นผิด เป็นการตอบแทนเพื่อไม่ให้มีการฟ้องร้อง

- ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกเก็บเงินเพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวก เช่น ตำแหน่งหน้าที่ หรือโครงการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ

1.4.2 ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

- ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมคุกคาม/รังควาน/ข่มขู่
- ตกเป็นแพะรับบาปในคดีที่ตนไม่ใช่ผู้กระทำความผิด
- ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมประวิงเวลาให้ช้าเกินกว่าปกติ
- ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมละเมิดสิทธิ หรือกระทำเกินกว่าเหตุ

1.4.3 ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

- ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์
- ถูกลวงรู้รหัสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย
- ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์
- ถูกดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ (สปาย) ที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์
- ข้อมูลคอมพิวเตอร์ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียหาย
- ได้รับมัลแวร์ อาทิ ไวรัส เวิร์ม ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ
- ได้รับสแปมซึ่งปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล
- ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่

1.4.4 ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

- เพศ
- ศาสนา
- เชื้อชาติ
- ความพิการ
- ถิ่นที่อยู่
- รายได้
- อายุ

1.5 สถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)
- หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
- บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮาส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร
- บ้านพักในชุมชนแออัด
- บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา
- บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
- อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนของที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
- ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม
- บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ
- หอพักในสถานศึกษา
- หอพักเอกชน
- ห้องแถว
- บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน
- อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย
- ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ	☐ ผับ/บาร์/ไนต์คลับ
☐ สถานค้าประเวณี	☐ โรงแรม/ม่านรูด	☐ อาบอบนวด
☐ นวดแผนไทย/สปา	☐ สถานพยาบาลของรัฐ	☐ สถานพยาบาลเอกชน
☐ หน่วยงานราชการ	☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน	☐ โรงงาน
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน	
☐ อื่นๆ (ระบุ).....		

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน	☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา	☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว	☐ เรือกสวนไร่นา
☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์	☐ สะพานลอย/อุโมงค์
☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)	☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำ

ทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา	☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
☐ ตลาด/ย่านการค้า	☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือ

สถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด	☐ วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำ

ทาง

อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล	☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้

ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ 06.01 – 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
☐ 09.01 – 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
☐ 12.01 – 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
☐ 15.01 – 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)

- 18.01 – 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 – 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 – 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 – 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- อื่นๆ (ระบุ)

1.8 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- เป็นสามีหรือภรรยา อดีตสามีภรรยา
- คนรัก อดีตคนรัก
- เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

- เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.10 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา
- ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด
- ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน
- ผู้กระทำผิดยากจน
- ความศรัทธาของของผู้กระทำผิด
- พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- ได้ทรัพย์สินไป
- คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไถ่เกลี้ย

- มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- อื่นๆ (ระบุ)

1.15 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

- ไม่ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
 - ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย
 - แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
 - ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
 - ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย
 - กักขังหน่วงเหนี่ยว
 - อื่นๆ (ระบุ)
- ขับขี่พาหนะพุ่งชน
- ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
- ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา
- ช่มชู้ คุกคาม

1.16 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา
- ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดซาร์ป
- อาวุธอื่นๆ (ระบุ).....
- ไม่ใช้อาวุธ
- อื่นๆ (ระบุ).....
- อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.17 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการให้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

- ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน
- ใช้งาน สัปดาห์ละวัน
- ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน
- ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน
- ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เงินสด
- คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก
- อื่นๆ (ระบุ)
- ไฟล์ข้อมูล
- อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ IPAD

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของท่านหรือไม่

- เสียหาย
- ไม่เสียหาย

2.3 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- เสียชีวิต
- บาดเจ็บ
- ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)

2.4 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

- ได้รับความอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน แผลพุพอง
- บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)
- รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
- รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.6 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- อื่นๆ (ระบุ)

2.7 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
 - กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
 - วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
 - ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
 - ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
 - ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มี ความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.8 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท

- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
 โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
 บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เกิดความเสียหาย
 - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - ขาดพยานหลักฐาน
 - คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- ทราบ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- มี ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.8 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- มี ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- 3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่
- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ มี
- ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล
- 3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่
- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)
- 3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (ระบุ)
- 3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่
- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
- ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
- รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
- จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
- ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
- มีการตกลงยอมความกันได้
- อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
- ถูกลงโทษปรับ ให้รอกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
- ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อ หรือได้รับการบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่
- 1) ไม่มี

- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การคุ้มครองพยาน
 - อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
 - การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
 - จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
 - การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
 - การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
 - การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ
 - การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
 - การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
 - การให้ความคุ้มครองพยาน
 - การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
 - การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
 - อื่นๆ (ระบุ)

ภาคผนวก 4

ภาพการอบรมการจัดเก็บและบันทึกข้อมูล

รายงานการจัดอบรมโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2561 วันที่ 10 พฤษภาคม 2562 ณ ห้องประชุม 201 อาคารธรรมนิติ เลขที่ 178 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชน 20) ถนนประชาชน แขวงบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

การจัดอบรมโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2561 มีผู้เข้าอบรมทั้งสิ้น 13 คน รายงานการจัดอบรมประกอบด้วย 1) คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล 2) แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจ และ 3) รายชื่อผู้เข้าอบรมและภาพบรรยากาศ

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2561 มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 4,400 ตัวอย่าง ใน 10 พื้นที่ ประกอบการแบบสอบถาม 6 ชุดย่อย ได้แก่ 1) แบบ สอญ.1 ใช้สอบถามตัวแทนครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 2) แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 1 ชีวิตและร่างกาย 3) แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว 4) แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 3 ถูกระทำทางเพศ 5) แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล และ 6) แบบ สอญ. 2-5 ใช้สอบถามผู้ถูกระทำประเภที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ในการสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์การสำรวจ และแบบสอบถาม ทางคณะผู้วิจัยจึงจัดอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล เพื่อให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลได้ทราบสภาพพื้นที่ก่อนปฏิบัติงานรวมถึงการแต่งกายที่เหมาะสม การเตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักฐานยืนยันสถานะของพนักงานเก็บข้อมูล และความเข้าใจประเด็นที่สอบถามอย่างลึกซึ้ง โดยมีหัวข้อการอบรมดังนี้

1. วัตถุประสงค์การสำรวจ
2. เอกสารประกอบการยินยอมให้รับการสำรวจโครงการและแบบสอบถามที่ใช้
3. พื้นที่ในการสำรวจและตัวอย่างสภาพพื้นที่
4. การเตรียมความพร้อมของเอกสารยืนยัน อุปกรณ์พร้อมวิธีการบันทึกข้อมูล
5. จำลองสถานการณ์การสำรวจข้อมูล

รายชื่อผู้เข้าอบรม

ใบลงทะเบียนโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี 2561

วันที่ 10 พฤษภาคม 2562

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	เบอร์ติดต่อ	ลายมือชื่อ
1	นางสาวกานดา ฮางเสงี	092 264 7891	Kanokpand.D
2	จ.ส. ฤกษ์ดี นพรัตน์เอก	080-5208330	Jay
3	นาย เกลี้ยงเทพ หอมสวัสดิ์	064-4722328	เกลี้ยงเทพ
4	จ.น. อิ่มนง นกน	067-6810412	อ.นง
5	นายอภิรักษ์ น้อย่าง	092-5929884	อภิรักษ์ น้อย่าง
6	จ.ส. เวชกรรณ พอส.ว.10	099-0203767	เวชกรรณ พอส.ว.10
7	นาย ฐิติกริช สวัสดิ์กรรณ	061 302 7562	ฐิติกริช
8	นางสาววิมลทิพย์ ซอมดงแก้ว	098-3929926	วิมลทิพย์ ซอมดงแก้ว
9	นาง. วิมลทิพย์ นพรัตน์	092-287-5081	วิมลทิพย์ นพรัตน์
10	นาย อนุพันธ์ นพรัตน์	063 1188457	อนุพันธ์ นพรัตน์
11	นาย วิมลทิพย์ สวัสดิ์กรรณ	089-8059867	วิมลทิพย์
12	นาย วิมลทิพย์ สวัสดิ์กรรณ	086-995-9099	วิมลทิพย์ สวัสดิ์กรรณ
13	นาย วิมลทิพย์	095-2428499	วิมลทิพย์
14			

ภาพการอบรม

ภาคผนวก 5

สัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2561”

การสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2561”

หลักการและเหตุผล

ด้วยวิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับว่าจ้างให้เป็นที่ปรึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง จากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลด้านอาชญากรรมในประเทศไทยให้สมบูรณ์ขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมตรงกับสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไป

ในการนี้ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยการสัมมนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงที่มา รายละเอียด และประโยชน์ที่จะได้รับจากการสำรวจข้อมูลดังกล่าว พร้อมทั้งร่วมอภิปรายให้ความเห็นต่อประเด็นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมต่อไป

จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านหรือผู้แทนหน่วยงานของท่านเข้าร่วมสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑” ในวันพุธที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ ระยะเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องอบรมสถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ชั้น ๕ อาคารจอดรถ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ แจ้งวัฒนะ อาคารบี

กำหนดการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2561”

วันพุธที่ 11 กันยายน 2562 ระหว่างเวลา 13.00 – 16.00 น.

ณ ห้องอบรมสถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม

ชั้น 5 อาคารจอตรด ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ แจ้งวัฒนะ อาคารบี

13.00-13.15	ลงทะเบียน
13.15-13.30	กล่าวเปิดการสัมมนา
13.30-14.45	นำเสนอผลการศึกษา “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑” โดย พ.ต.ต.ดร. ชวนันต์ เจนการ และ อ.ดร.ฉันทพร สุนทรธรรม
15.45-15.00	พักรับประทานอาหารว่าง
15.00-15.45	อภิปรายผลการศึกษา และ ร่วมซักถามและเสนอแนะแนวทางในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม
15.45-16.00	สรุปและกล่าวปิดการสัมมนา

แบบตอบรับเข้าร่วมสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2561”

วันพุธที่ 11 กันยายน 2562 ระหว่างเวลา 13.00 – 16.00 น.

ณ ห้องอบรมสถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
ชั้น 5 อาคารจอตรด ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ แจ้งวัฒนะ อาคารบี

ชื่อองค์กร / หน่วยงาน _____

ที่อยู่ _____

ชื่อผู้ประสานงาน _____

โทรศัพท์ _____

ผู้เข้าร่วมสัมมนา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
1			
2			
3			
4			
5			
6			

กรุณาส่งแบบตอบรับมายัง : ภายในวันอังคารที่ 10 กันยายน 2562

โทร. 02-613-2859 / โทรสาร 02-222-0150

รายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
1	รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา สังขวรรณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	คณบดีวิทยาลัยสหวิทยาการ
2	พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล	มหาวิทยาลัยรังสิต	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย มหาวิทยาลัยรังสิต
3	พ.ต.ต.ดร.ชวนัสส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ
4	ดร. ธีรพร สุทธิธรรม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ
5	นายธัญพงศ์ แวงสง่า	สำนักงานคดีอาญาธนบุรี สำนักงานอัยการสูงสุด	อัยการผู้ช่วย
6	นายมานะ ชนะมี	สำนักงานคดีอาญาธนบุรี สำนักงานอัยการสูงสุด	อัยการผู้ช่วย
7	นางสาวกชนนท์ สุขแก้ว	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)	นักสืบสวนคดีทุจริต เชี่ยวชาญ
8	นางสาวกาญจนา พันทโน	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)	นิติกร ชำนาญการ
9	นายอินทราวุฒิ สมมาตร	กองยุทธศาสตร์และ แผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรม	นักวิชาการยุติธรรม ชำนาญการ
10	นายคณพ ปิ่นทอง	กองบริหารคดีพิเศษ กรม สอบสวนคดีพิเศษ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ชำนาญ การพิเศษ
11	นายคณพล วิชาสานนท์	กองบริหารคดีพิเศษ กรม สอบสวนคดีพิเศษ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ชำนาญการ
12	นายนิธิพัฒน์ สิ้นเพ็ง	สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด	อัยการผู้ช่วย
13	นายดิษรินทร์ สี่มาไพศาล	สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด	อัยการผู้ช่วย
14	นางพลอยพิชชา ตี้อาษา	สป.ยธ.	นักจัดการทั่วไป ชำนาญการ
15	พ.ต.อ. เจษฎา จุฑะปะมา	สำนักงานยุทธศาสตร์ ตำรวจ	ผกก.ปป.ผอ.
16	นายณรินทร์ หวันสะมี	สำนักงานอัยการสูงสุด	รองอธิบดีอัยการ

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
17	จิตติยา พกฤชเกษมธำนันท์	สำนักงานกิจการยุติธรรม	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
18	นางสาวปริญญานุช สันติวงษ์	สำนักงานกิจการยุติธรรม	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
19	นางสาวธัญราณินทร์ วีระณรงค์	สำนักงานกิจการยุติธรรม	นักวิชาการยุติธรรม
20	นางสาวปรีฉัตร โคนขุนทด	สำนักงานกิจการยุติธรรม	เจ้าหน้าที่โครงการฯ
21	นางสาวปิ่นดดา บุญโกวิทย์	สำนักงานกิจการยุติธรรม	เจ้าหน้าที่โครงการฯ
22	นางสาวสุตารักษ์ สุวรรณานนท์	สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) (TIJ)	หัวหน้ากลุ่มโครงการสถิติ
23	นางสาวณัฐวิมล อชินีทองคำ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
24	นางสาวปาณิสรา อ่อนโพธิ์ทอง	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
25	นายภักวิวัฒน์ ภูริพงษ์ธวัช	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
26	นางสาวนนลดา พลอารีย์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
27	นายจิรเมส ประเสริฐสุข	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
28	นางสาวธนพร ช่วยเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
29	นายอุกฤษณ์ กฤตยโสภณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
30	นางสาวณิศชาภมล คงศรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักศึกษา
31	นางสาวปรรณพัชร์ ศิริโรจนสิทธิ์		นักวิชาการอิสระ

ข้อเสนอที่ได้จากการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พศ. 2561 มีการนำเสนอผลการสำรวจในรูปแบบ infographic พร้อมทั้งเสนอปัญหาในการเก็บข้อมูลและข้อเสนอเชิงนโยบาย ทั้งนี้คณะผู้วิจัยยังร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และกระทรวงยุติธรรม เป็นต้น เพื่อรับข้อเสนอจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องมาประกอบรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยการประชุมสัมมนามีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

1. จากข้อมูลแสดงว่า การกระทำผิดต่อทรัพย์สินเกิดเหตุกลางวันมากกว่ากลางคืน แต่จากข้อมูลของกรมตำรวจบอกว่าเกิดตอนกลางคืนมากกว่ากลางวัน นั้นแปลว่าถ้าข้อมูลนี้เป็นจริง ก็น่าสนใจมากกับการทำนโยบาย และหามาตรการในการป้องกัน
2. จากข้อมูลจาก The economist intelligence ซึ่งสำรวจเมืองที่ปลอดภัยทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 47 ทว่าข้อมูลสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้สึกปลอดภัยในการเดินคนเดียวตอนกลางคืน และผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างมากที่รู้สึกมั่นใจในการอำนวยความสะดวกในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ผลสำรวจยังพบว่าประชาชนค่อนข้างมากมีความพึงพอใจต่อระบบป้องกันภัยอาชญากรรม และเผยให้เห็นความหวาดกลัวของผู้ก่ออาชญากรรมอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามข้อเสนอของ สปช. สนช. เกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศที่ผ่านมามีข้อเสนอว่าในกระบวนการยุติธรรมมีทั้งความไม่เชื่อมั่น ความหวาดกลัว จึงทำให้ผลการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้ที่น่าสนใจ
3. ในประเด็นความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงาน ในข้อระบบเตือนภัยและให้ความรู้ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ พบว่าประชาชนให้คะแนนฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่น สูงกว่าฝ่ายตำรวจ ในอนาคตอาจจะศึกษาจากฝ่ายปกครองและท้องถิ่น ว่าทำอะไรทำไมประชาชนหรือเหยื่อถึงรับรู้การสื่อสาร อย่างไรก็ตามงานวิจัยก่อนหน้ากลับพบว่าประชาชนไม่รับรู้ว่ามีฝ่ายปกครองกับท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ด้านความผิดเกี่ยวกับเพศ มีข้อสังเกตว่าที่เวลาไปเก็บข้อมูลแบบ Face-to-Face ผู้หญิงคงไม่กล้าคุยกับนักวิจัย เพราะเป็นเรื่อง sensitive ในการสำรวจครั้งถัดไปอาจจะให้ช่องทางแก่เหยื่อติดต่อผู้วิจัยกลับมาแทน หรืออาจมีช่องทางให้ผู้ให้ข้อมูลส่งข้อมูลกลับมาที่หลัง เชื่อว่าน่าจะเห็นข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น และเป็นประโยชน์กับการสำรวจครั้งต่อไป นอกจากนี้ ในปัจจุบันนี้มีเพศทางเลือกเป็นกลุ่มสำคัญกลุ่มหนึ่ง หากสามารถเก็บข้อมูลมาศึกษาด้วยก็อาจจะเป็นประโยชน์
4. ในส่วนข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย น่าจะลงรายละเอียดถึงการป้องกันการหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวส่วนใหญ่อะไร นอกจากนี้ก็มีประเด็นที่น่าจะเพิ่มเติมในการศึกษาครั้งต่อไป เช่น digital currency, bitcoin เป็นต้น
5. Sampling ครั้งนี้เป็น national survey ซึ่งแบ่ง cluster ตามภาค ซึ่งภาคหนึ่งก็มีหลายจังหวัด ทำให้ความหลากหลายมันยังมีอยู่ การสำรวจครั้งต่อไปอาจจะดูภาวะแวดล้อมของการเกิดอาชญากรรม

ปัจจัยในระดับจังหวัดจะได้ภาพที่ชัดเจนขึ้น เช่นแบ่งเป็นจังหวัดที่มีรายได้สูง/รายได้ต่ำ จังหวัดที่มีเขตเมืองมาก/น้อย ดังนั้นถ้าลงรายละเอียดระดับจังหวัดน่าจะได้ปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรมชัดเจนขึ้น กล่าวโดยสรุปคือเสนอให้ทำ cluster ที่เล็กลง

6. การที่หัวหน้าครอบครัวให้ข้อมูลของสมาชิกครัว้อาจจะเสี่ยงในเรื่องของ multiple report
7. ในส่วนของการเพิ่มคดีประเภทที่ 5 อาชญากรรมรูปแบบใหม่เข้ามา ยังไม่ค่อยชัดเจน ควรจะสอดคล้องกับประเภทของตำรวจในฐานความผิด จึงจะชัดเจนในการเปรียบเทียบ
8. อยากให้มีคำอธิบายที่สวมนไว้ว่าการสำรวจอาจมีข้อจำกัดในกลุ่มเป้าหมายและข้อจำกัดในการแยกประเภทอาชญากรรม จึงต้องมีความระมัดระวังในการสรุปและการทำข้อเสนอแนะ
9. การสำรวจครั้งนี้มีความแตกต่างอย่างยิ่งจากการสำรวจช่วงปี 2549-2550 เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีค่อนข้างสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อลักษณะทางอาชญากรรมด้วย อย่างเช่น การกระทำผิดกึ่งทางเพศและกึ่ง cyber การติดต่อรูปลงบน Facebook, Twitter ที่มีแนวโน้มจะสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งถ้างานวิจัยสามารถเอาเรื่องนี้มาใช้ด้วยก็จะแตกต่างและน่าสนใจ
10. สำหรับอาชญากรรมที่เกิดในเรื่องของทรัพย์สิน ในอนาคตอาจจะศึกษาว่าอาชญากรรมในกลุ่มที่เกิดในเวลากลางคืนนั้นมีลักษณะของชุมชนเป็นอย่างไร เพื่อนำสู่ข้อเสนอทางนโยบายที่เหมาะสมกับชุมชนนั้นๆ
11. สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้เก็บข้อมูลของเหยื่อแต่เก็บในลักษณะของผู้มาแจ้งเหตุ จึงอาจจะได้ข้อมูลที่เป็นอีกมุมมองหนึ่ง โดยผลสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนพบว่าเป็นเหตุที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์มาก แต่จากข้อมูลการรับแจ้งเหตุทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การเกิดเหตุทำร้ายจากการมีเมานั้นเป็นส่วนหนึ่งแต่จะน้อยกว่าลักษณะการมีความขัดแย้งส่วนตัว

รูปภาพจากการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

